

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I	Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk	
★	Rådets forordning (EF) nr. 2228/2003 af 22. december 2003 om afslutning af en delvis interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af urinstof med oprindelse i Rusland	1
★	Rådets forordning (EF) nr. 2229/2003 af 22. december 2003 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af silicium med oprindelse i Rusland	3
★	Kommissionens forordning (EF) nr. 2230/2003 af 23. december 2003 om fastlæggelse af delløbenumre for visse toldkontingenter for ægprodukter med oprindelse i Estland, Polen, Tjekkiet og Slovakiet	14
	Kommissionens forordning (EF) nr. 2231/2003 af 23. december 2003 om åbning for 2004 af toldkontingenter ved indførelse til Det Europæiske Fællesskab af visse produkter med oprindelse i Tjekkiet og Slovakiet	16
★	Kommissionens forordning (EF) nr. 2232/2003 af 23. december 2003 om åbning af toldkontingenter ved indførelse til Det Europæiske Fællesskab af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Schweiz	20
★	Kommissionens forordning (EF) nr. 2233/2003 af 23. december 2003 om åbning af EF-toldkontingenter for 2004 for får, geder, fårekød og gedekød	22
★	Kommissionens forordning (EF) nr. 2234/2003 af 23. december 2003 om gennemførelsesbestemmelser for 2004 til toldkontingenterne for »baby beef«-produkter med oprindelse i Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Serbien og Montenegro	27
★	Kommissionens forordning (EF) nr. 2235/2003 af 23. december 2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 og (EF) nr. 1868/94, for så vidt angår kartoffelstivelse	36

Pris: 18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2236/2003 af 23. december 2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1868/94 om en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse	45
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2237/2003 af 23. december 2003 om gennemførelsesbestemmelser til visse støtteordninger, der er fastsat i afsnit IV i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik s ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere	52
★ Kommissionens direktiv 2003/124/EF af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til definition og offentliggørelse af intern viden og definition af kursmanipulation ⁽¹⁾	70
★ Kommissionens direktiv 2003/125/EF af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til redelig fremlæggelse af investeringsanbefalinger og oplysning om interessekonflikter ⁽¹⁾	73
★ Kommissionens direktiv 2003/126/EF af 23. december 2003 om analysemetoder til bestemmelse af animalske bestanddele med henblik på officiel kontrol af foderstoffer ⁽¹⁾	78

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2228/2003

af 22. december 2003

om afslutning af en delvis interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af urinstof med oprindelse i Rusland

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾ («grundforordningen»), særlig artikel 11, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Gældende foranstaltninger

- (1) Den 10. maj 2001 indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 901/2001⁽²⁾ en endelig antidumpingtold på import af urinstof fra Rusland. Tolden har form af en variabel told på import under en given minimumspris.

2. Indledning

- (2) Den 13. juni 2002 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse⁽³⁾ (indledningsmeddelelse) i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* om indledning af en delvis interimundersøgelse i medfør af artikel 11, stk. 3, i grundforordningen af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen til Fællesskabet af urinstof med oprindelse i Rusland.
- (3) Undersøgelsen blev indledt på initiativ af Kommissionen med henblik på at undersøge hensigtsmæssigheden af de gældende foranstaltninger (minimumsimportpris), da der i foranstaltningen ikke skelnes mellem salg til forretningsmæssigt forbundne parter og ikke-forretningsmæssigt forbundne parter eller mellem første salg og successive salg til Fællesskabet, hvilket kan føre til håndhævelsesproblemer. De gældende foranstaltninger syntes derfor ikke i tilstrækkelig grad at kunne modvirke den dumping, der forvolder skade.

3. Undersøgelsen

- (4) Kommissionen underrettede officielt importørerne, de brugere, som den vidste var berørt af sagen, og deres sammenslutninger, repræsentanterne for det pågældende eksportland og EF-producenterne om indledningen af proceduren. Parter med interesse i sagen fik mulighed for skriftligt at fremkomme med deres synspunkter og anmode om en høring inden for den tidsfrist, der var angivet i indledningsmeddelelsen.
- (5) En sammenslutning af fællesskabsproducenter, en sammenslutning af importører, to sammenslutninger af brugere, en bruger og et selskab, der repræsenterer ti italienske importører, handlende og brugere fremkom skriftligt med deres synspunkter. Alle parter, der anmodede herom inden for den fastsatte frist, og som påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, fik lejlighed til at blive hørt.
- (6) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en afgørelse om hensigtsmæssigheden af de gældende foranstaltninger.

B. UNDERSØGELSENS RESULTATER

- (7) Indledningen af en interimundersøgelse var begrundet i nødvendigheden af at begrænse risikoen for toldunddragelse. Toldunddragelse kan finde sted under forskellige omstændigheder. Eksportører, der i øjeblikket er underlagt minimumsimportprisforanstaltningerne i forbindelse med eksport til Fællesskabet, kan fakturere en højere pris end minimumsprisen og så efter toldangivelsen efter aftale med importørerne kompensere herfor. Derved kan minimumsimportprisen blive virkningsløs, da den pågældende vare rent faktisk stadig eksporteres til Fællesskabet til under den pågældende minimumsimportpris. Dette vil kunne føre til videresalgsspriser i Fællesskabet, der forhindrer foranstaltningerne i at få de ønskede virkninger, dvs. at fjerne dumpingens skadelige virkninger. Det fremgik af Revisionsrettens årsberetning fra 2000⁽⁴⁾, at der er betydelig risiko for prismanipulering, når afgifter pålægges i forbindelse med en minimumsimportpris. For at løse dette problem overvejedes det at erstatte minimumsimportprisordningen med en værditold.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 127 af 9.5.2001, s. 11.

⁽³⁾ EFT C 140 af 13.6.2002, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT C 359 af 15.12.2001, s. 1, betragtning 1.31 og 1.35.

- (8) Skønt værditold generelt anses for at være mere effektiv med henblik på at undgå risikoen for prismanipulation, fandt man i forbindelse med den pågældende sags specielle omstændigheder, at faren for prismanipulation var meget beskeden, eftersom importpriserne i en længere periode faktisk har befundet sig over minimumsimportprisen. Eksportørerne ville derfor ikke have nogen interesse i at manipulere priserne efter retningslinjerne i betragtning 7 med henblik på at forblive konkurrencedygtige. Dette blev også bekræftet af kommentarer fra de interesserede parter, som med undtagelse af sammenslutningen af EF-producenter ikke mente, at den gældende ordning burde ændres.
- (9) Sammenslutningen af EF-producenter mente, at en specifik told ville have været mere hensigtsmæssig med henblik på at forhindre prismanipulation. Den mente også, at en værditold ville være mere effektiv end en minimumsimportprisordning. Det var imidlertid klart, at i den specifikke sag var risikoen for prismanipulation meget beskeden. Hvis situationen på urinstofmarkedet imidlertid skulle ændre sig, og Kommissionen forelægges oplysninger, der tyder på, at der er øget fare for prismanipulation, kan det komme på tale at træffe nye forholdsregler. I mellemtiden vil Kommissionen føre nøje

tilsyn med importprisen for urinstof med oprindelse i Rusland, og den vil sørge for, at toldmyndighederne gøres opmærksom på spørgsmålet.

- (10) Det konkluderes derfor, at der på grund af den pågældende sags meget specielle karakter, ikke for øjeblikket er grundlag for at ændre foranstaltningerne vedrørende import af urinstof fra Rusland, og at denne delvise interimsundersøgelse bør afsluttes, uden at der foretages ændringer af de antidumpingforanstaltninger, der blev pålagt ved forordning (EF) nr. 901/2001 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den delvise interimsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne for import af urinstof med oprindelse i Rusland, der indledtes i medfør af artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 afsluttes hermed, uden at den gældende antidumpingtold ændres.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 2003.

På Rådets vegne
A. MATTEOLI
Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2229/2003

af 22. december 2003

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af silicium med oprindelse i Rusland

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾ («grundforordningen»), særlig artikel 9,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

1. Procedure

1.1. Midlertidige foranstaltninger

- (1) Kommissionen indførte ved forordning (EF) nr. 1235/2003⁽²⁾ («forordningen om midlertidig told») midlertidige antidumpingforanstaltninger på importen af silicium med oprindelse i Rusland. Foranstaltningen blev truffet i form af en værditold på mellem 24,0 % og 25,2 %.
- (2) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra 1. oktober 2001 til 30. september 2002 («undersøgelsesperioden»). Undersøgelsen af de tendenser, der kan udledes af analysen af skadesundersøgelsen, omfattede perioden fra den 1. januar 1998 til udgangen af undersøgelsesperioden («den betragtede periode»).

1.2. Andre eksisterende foranstaltninger

- (3) Der i øjeblikket indført antidumpingtold til en værditoldsats på 49 % på silicium med oprindelse i Folkerepublikken Kina («Kina»)⁽³⁾ I overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i grundforordningen er der ved at blive foretaget en undersøgelse⁽⁴⁾ af disse foranstaltninger.

1.3. Efterfølgende procedure

- (4) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold modtog parterne oplysning om de kendsgerninger og betragtninger, der var lagt til grund for forordningen om midlertidig told. Nogle af parterne indsendte skriftlige bemærkninger. Alle interesserede parter, der anmodede om det, fik lejlighed til at blive hørt af Kommissionen.

- (5) Alle parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for hensigten om at anbefale indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af de beløb, der er stillet som sikkerhed ved den midlertidige told. De fik også en frist til at fremsætte deres bemærkninger til de pågældende oplysninger.

- (6) De mundtlige og skriftlige bemærkninger fra interesse-rede parter blev gennemgået, og, hvis det var relevant, blev de endelige undersøgelsesresultater ændret i overensstemmelse dermed.

- (7) Kommissionen har fortsat med at indhente alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på de endelige resultater.

- (8) Ud over kontrolbesøgene hos de selskaber, der er nævnt i betragtning (7) i forordningen om midlertidig told, blev der efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger aflagt kontrolbesøg på stedet hos følgende brugere i Fællesskabet:

— GE Bayer Silicones, Leverkusen, Tyskland

— Raffinera Metalli Capra SpA, Brescia, Italien

— Vedani Carlo Metalli SpA, Milano, Italien

2. Den pågældende vare og samme vare

2.1. Den pågældende vare

2.1.1. Bemærkninger fra de eksporterende producenter

- (9) I betragtning 9 i forordningen om midlertidig told er den pågældende vare defineret som silicium, der i øjeblikket tariferes under KN-kode 2804 69 00. Nogle eksportører har spurgt om mikrosilica, som er et biprodukt af kvarts, der opnås ved en filtreringsproces i forbindelse med fremstillingen af silicium, er omfattet af denne procedure.

- (10) Der henvises til, at mikrosilica ikke svarer til definitionen af den pågældende vare i betragtning 9 og 10 i forordningen om midlertidig told, da det kun er et biprodukt, der opstår ved fremstillingen af silicium i form af et pulver, der anvendes som additiv til beton. Det bekræftes derfor, at denne vare, der henhører under KN-kode ex 2811 22 00, ikke er omfattet af denne procedure.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 173 af 11.7.2003, s. 14.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2496/97 af 11. december 1997 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af metal med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EFT L 345 af 16.12.1997, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT C 246 af 12.10.2002, s. 9.

- (11) En russisk eksportør satte spørgsmålstegn ved varens definition, idet han hævdede, at der reelt var to forskellige slags silicium under den pågældende KN-kode, hvoraf den ene anvendes i metalindustrien og den anden i den kemiske industri. Den russiske producent fremførte til støtte for sin påstand, at der er væsentlige forskelle mellem de to kvaliteters kemiske sammensætning baseret på indholdet af sporstoffer, at de anvendes til forskellige formål, at der er to forskellige brugergrupper, der ikke konkurrerer indbyrdes, og at den indbyrdes udskiftelighed mellem de to kvaliteter er ubetydelig.
- (12) Undersøgelsen viste, at silicium fremstilles i forskellige kvaliteter, og at det silicium, der blev solgt på EU-markedet i undersøgelsesperioden, hvad enten det var fremstillet i EU eller importeret fra Rusland, havde indhold af silicium på over 95 vægtprocent. Kvaliteten af silicium afhænger for det første af procenten af silicium og for det andet af andre elementer, specielt indholdet af jern og calcium. For specialiserede brugere, især den kemiske industri, er procenten af andre sporstoffer afgørende for, om siliciummet kan anvendes til det påtænkte formål. Til specialiserede brugere fremstilles silicium oftest efter særlige specifikationer og købes kun af den pågældende bruger efter en omfattende kontrolprocedure. Skønt niveauet af sporstoffer er vigtigt for silicium til den kemiske industri, er dette imidlertid ikke tilstrækkeligt til at slutte, at det er en anden vare end det silicium, der bruges i metalindustrien.
- (13) Der blev også fremlagt dokumentation for, at højkvalitetsproduktet ikke kun blev solgt til den kemiske industri, men at den kemiske industri også købte visse mængder af silicium af den lavere kvalitet, der var bestemt til metalindustrien. Det er også generelt accepteret, at brugere med lavere kvalitetskrav, specielt sekundære brugere i metalindustrien, også kan anvende silicium af højere kvalitet. For dem er prisen den afgørende faktor, da de ikke ønsker at betale overpris for silicium af en højere kvalitet, end de har brug for.

2.1.2. Bemærkninger fra brugerne

- (14) Visse brugere satte også spørgsmålstegn ved definitionen af den pågældende vare i den midlertidige forordning. De indsendte bemærkninger lignede meget bemærkningerne fra de eksporterende producenter, især fra brugerne i metalindustrien. Alle brugere i metalindustrien hævdede, at der er tre forskellige produkttyper: nemlig silicium til den kemiske industri og silicium til metalindustrien, der igen er opdelt i en standardkvalitet og en ringere kvalitet. De accepterede imidlertid også alle, at de kunne anvende enhver de tre kvaliteter i deres produktionsproces, men at de foretrak silicium af den lavere kvalitet af prismæssige grunde. Disse bemærkninger blev gentaget af en af metalindustriens brugerorganisationer.

- (15) En bruger fra den kemiske industri fremsatte bemærkninger om definitionen af den pågældende vare. De bekræftede, at det silicium, som de som købte, var fremstillet specielt efter deres specifikationer, og at sporstofferne i siliciummet var den vigtigste faktor for dem.

2.1.3. Bemærkninger fra erhvervsgrænen i Fællesskabet

- (16) Erhvervsgrænen i Fællesskabet var enig i den foreløbige afgørelse om, at alle kvaliteter af silicium, der var omfattet af definitionen i betragtning 9 og 10 i forordningen om midlertidig told, skulle betragtes som den pågældende vare. De påpegede også, at mange af de fremførte argumenter ikke vedrørte spørgsmålet om den pågældende vare, men drejede sig om definitionen af samme vare, og at de eksporterende producenter ikke skelnede mellem de to spørgsmål.

2.1.4. Konklusion vedrørende den pågældende vare.

- (17) Silicium er en vare, der fremstilles i flere kvaliteter, der for det første afhænger af indholdet af jern, for det andet af indholdet af calcium og for det tredje af andre sporstoffer. De produktionsprocesser, der anvendes i EU og i Rusland, er stort set de samme (elektrisk lysbueovn).
- (18) På EU-markedet er der især to forskellige brugergrupper: brugere i den kemiske industri, der hovedsagelig fremstiller silicium, og brugere i metalindustrien, der fremstiller aluminium. Brugere i metalindustrien kan desuden opdeles i primære aluminiumproducenter og sekundære aluminiumproducenter (genbrugsaluminium). Alle de anvendte typer silicium har imidlertid indhold af silicium på mindst 95 vægtprocent og typisk 98 eller 99 vægtprocent.
- (19) Der er identificeret tre kvaliteter af silicium: høj kvalitet, standardkvalitet og lav kvalitet, afhængig af indholdet af jern og calcium i silicium. Der kan konstateres en vis overlapning mellem de forskellige brugergruppers anvendelse af de tre kvaliteter. Det er generelt accepteret, at der ikke er nogen fysiske, kemiske eller tekniske egenskaber, der kan forhindre sekundære aluminiumproducenter i at anvende alle tre kvaliteter, eller forhindre primære aluminiumproducenter i at anvende standard eller høj kvalitet. Kvaliteterne kan ikke i samme udstrækning erstatte hinanden i den anden brugergruppe, skønt der er forelagt dokumentation for, at brugere i den kemiske industri har været rede til at anvende standard og lav kvalitet af silicium. Prisen på de forskellige kvaliteter er almindeligvis afgørende for, hvilken kvalitet der anvendes af de forskellige brugergrupper.
- (20) Undersøgelsen viste, som nævnt ovenfor, at alle typer silicium, på trods af forskelle med hensyn til indholdet af andre kemiske stoffer, har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber. Selv om silicium kan anvendes til forskellige anvendelsesformål, blev det konstateret, at de forskellige kvaliteter i større eller mindre udstrækning kunne erstatte hinanden til de forskellige anvendelsesformål.

(21) Undersøgelseresultaterne i betragtning 9 og 10 i den midlertidige forordning bekræftes derfor endeligt.

2.2. Samme vare.

(22) Efter at have undersøgt spørgsmålet blev det konstateret, at klagen over varekontrolnumrene, jf. betragtning 14 i forordningen om midlertidig told, drejede sig om sammenligningen mellem prisen på silicium med oprindelse i Rusland og prisen på silicium fremstillet i EU og den tilsvarende skadestærskel. Man kan ikke nødvendigvis ud fra forskelle i pris, kvalitet og anvendelsesformål slutte, at det ikke er de samme varer. Det afgørende i dette spørgsmål er, om de pågældende varettyper grundlæggende har samme fysiske og kemiske egenskaber og samme anvendelsesformål. De ovennævnte forskelle vil blive taget i betragtning ved sammenligningen mellem eksportprisen og den normale værdi og ved fastsættelsen af f.eks. prisunderbuddet og skadestærskelen.

(23) En russisk eksporterende producent henviste til de antidumpingforanstaltninger, der i øjeblikket er indført på import af silicium med oprindelse i Kina (jf. betragtning (3) ovenfor). Producenten henviste især til betragtning 55 i Rådets forordning (EF) nr. 2496/97, hvor der står, at »kvaliteten af silicium fra Rusland og Ukraine ikke kan sammenlignes med silicium fra Kina eller Europa«.

(24) Som svar på dette punkt bør det for det første understreges, at dette udsagn blev fremsat i forbindelse med en undersøgelse, der er over fem år gammel og var baseret på oplysninger, der var fremsendt til den undersøgelse, og at udsagnet ikke er bekræftet i den foreliggende undersøgelse. Desuden vedrører betragtning 55 i ovennævnte forordning kun spørgsmålet om årsagssammenhæng. Det fremgår klart af ordlyden, at den pågældende vare — og også den samme vare — fra alle leveringskilder, hvad enten det er Kina, Rusland, EU eller referencelandet Norge, er silicium. Dette silicium anses for at være en og samme vare, jf. definitionen i artikel 1, stk. 4, i grundforordningen. Desuden kan der, hvis der konstateres forskelle i kvaliteten af silicium fra forskellige siliciumproducenter i forskellige lande, tages passende hensyn til sådanne forskelle ved hjælp af justeringer. Det bemærkes også, at der var kvalitetsforskelle mellem de forskellige typer silicium, der blev eksporteret fra Rusland til EU.

(25) På grundlag af ovenstående og resultaterne af undersøgelsen bekræftes det, at det silicium, der fremstilles i Rusland og sælges på hjemmemarkedet eller eksporteres til EU, det silicium, der sælges på hjemmemarkedet i referencelandet, og det silicium, der fremstilles af erhvervsgrænsen i Fællesskabet og sælges i Fællesskabet, har samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber. Det konkluderes derfor, at alle typer silicium udgør én vare og betragtes som samme vare, jf. artikel 1, stk. 4, i grundforordningen.

3. Dumping

3.1. Normal værdi

(26) I mangel af bemærkninger bekræftes betragtning 15 og 18 om markedsøkonomisk behandling i forordningen om midlertidig told.

(27) Alle de eksporterende producenter har fremsendt bemærkninger om, at de eludgifter, der var anvendt på det foreløbige stadium, burde ændres. De understreger, at deres vigtigste elleverandør er et selskab med privat aktiemajoritet, og at dens lave priser skyldes tilstedeværelsen af verdens største kompleks af vandkraftværker, som er baseret på en naturlig komparativ fordel. Dette spørgsmål blev nærmere undersøgt, men da det blev konstateret, at elpriserne i Rusland er regulerede, og at den pris, der blev opkrævet af denne elleverandør var meget lav, selv sammenlignet med andre leverandører af elektricitet fra vandkraftværker i referencelandet, Norge, og også i Canada, blev det bestemt at afvise denne klage og bekræfte den foreløbige afgørelse om at anvende den elpris, der anvendes af en anden elleverandør i Rusland. Denne pris fandtes at være på niveau med den laveste pris hos de repræsentative elproducenter i Fællesskabet.

(28) I mangel af bemærkninger bekræftes betragtning 19 og 26 om fastsættelsen af den normale værdi i forordningen om midlertidig told.

3.2. Eksportpris

(29) Alle eksporterende producenter har hævdet, at de selskaber, der er involveret i salg af den pågældende vare til EU, og som er beliggende uden for Rusland, er forretningsmæssigt forbundne parter og bør betragtes som en enkelt økonomisk enhed sammen med de selskaber, der er beliggende i Rusland. De hævdede, at den anvendte eksportpris derfor burde være den pris, som disse forbundne selskaber havde opkrævet af den første uafhængige kunde i EU.

(30) For den importør, der er beliggende i EU (Det Forenede Kongerige), blev der ikke forelagt nye beviser, som påviste, at selskabet var forbundet med den eksporterende producent. Anmodningen blev derfor afvist, og man bevarede den foreløbige fremgangsmåde, som fastsatte eksportprisen på basis af salgsprisen til denne importør.

(31) For så vidt angår importøren i Schweiz blev der foretaget kontrol på stedet efter indførelsen af den foreløbige foranstaltning, og det blev konstateret, at dette selskab vitterlig var forbundet med den eksporterende producent. For salg via denne importør blev eksportprisen derfor baseret på importørens pris til den første ikke-forretningsmæssigt forbundne kunde i EU.

(32) Hvad angår importøren i De Britiske Jomfruøer, bør det for det første bemærkes, at der i henhold til artikel 2, stk. 8, i grundforordningen skal anvendes »den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varen, når den sælges fra eksportlandet til Fællesskabet.« Med andre ord, hvis eksporttransaktionen til EF involverer formidlere, er det ikke den pris, der i sidste instans betales af EF-kunden (og som ofte ikke er kendt af den eksporterende producent), der er den afgørende, men prisen på varen, når den forlader landet. Denne pris kan eventuelt blive erstattet med videresalgspriser, specielt hvis parterne er forretningsmæssigt forbundet. RUSAL har forelagt nye oplysninger, som efter deres mening beviser, at der foreligger en sådan forbindelse. Forbindelsen blev imidlertid ikke anset for at være afgørende og utvetydigt bevist. Der er i realiteten ingen direkte ejerskabsforbindelse mellem RUSAL og selskabet i De Britiske Jomfruøer, og strukturerne er komplekse og uigennemsigtige. Ifølge selskabet er forbindelsen resultatet af en indirekte ejerskabsforbindelse, men der er ikke forelagt beviser herfor, som kan efterprøves. Ifølge RUSAL udfører selskabet i De Britiske Jomfruøer ikke nogen økonomiske aktiviteter i forbindelse med salg eller distribution af den eksporterede vare, men er kun et postkasseselskab. Det drejer sig med andre ord ikke egentlig om salg via en tredjepart. Selskabet i De Britiske Jomfruøer er snarere en adressat, der kan tjene til uklar regnskabsførelse. Det var ikke muligt at efterprøve, hvilken rolle dette selskab i De Britiske Jomfruøer vitterlig spillede, eller følge betalingsstrømmene med tilstrækkelig sikkerhed. Det blev derfor besluttet, at bevare den foreløbige fremgangsmåde og fastsætte eksportprisen på basis af salgsprisen til selskabet i De Britiske Jomfruøer.

3.3. Sammenligning

- (33) En eksporterende producent anmodede igen om justering for fysiske egenskaber baseret på den kendsgerning, at gennemsnitskvaliteten af det silicium, der sælges på det russiske marked, er højere og derfor medfører højere produktionsomkostninger. Selskabet var imidlertid ikke i stand til at forelægge nye beviser for, at der var en væsentlig kvalitetsforskel mellem de varettyper, der sælges på hjemmemarkedet og dem, der eksporteres til EU. Den foreløbige fremgangsmåde blev derfor bevaret, og der blev ikke foretaget nogen justering for fysiske forskelle.
- (34) To selskaber gentog deres anmodning om justering for mængder og handelsled. Anmodningen om justering for kvalitetsforskelle kunne imidlertid ikke tages i betragtning, da selskabet ikke var i stand til at påvise, at der specielt var givet rabatter og nedslag for køb af forskellige mængder, og da der allerede var taget hensyn til disse mængdeforskelle ved justeringen for handelsled for forskellige kundetyper, der var indrømmet på det foreløbige stadium. Hvad angår anmodningen om en yderligere justering for handelsled, var selskabet ikke i stand til at påvise, at den justering, der var foretaget på det foreløbige stadium, var utilstrækkelig, og der kunne derfor ikke indrømmes en yderligere justering.

3.4. Dumpingmargener

- (35) Da der ikke er indgivet bemærkninger, bekræftes den dumpingmargen, der blev fastsat i betragtning 29 til 30 i forordningen om midlertidig told.
- (36) De endelige dumpingmargener er, udtrykt i procent af cif-importprisen, frit Fællesskabets grænse, som følger:

Selskab	Dumpingmargen
OJSC »Bratsk Aluminium Plant« (RUSAL-koncernen)	23,6 %
SKU LLC, Sual Kremny-Ural and ZAO Kremny (SUAL-koncernen)	24,8 %
Rusland	24,8 %

4. Skade

4.1. Erhvervsgrenen i Fællesskabet

- (37) Da der ikke er modtaget bemærkninger vedrørende definitionen af EF-erhvervsgrenen, bekræftes indholdet og de foreløbige konklusioner i betragtning 33 og 34 i forordningen om midlertidig told.

4.2. Forbruget af silicium i Fællesskabet

- (38) Da der ikke foreligger nye oplysninger om forbruget, bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 35 og 36 i forordningen om midlertidig told.

4.3. Importen af silicium til Fællesskabet

4.3.1. Importens størrelse og markedsandel

- (39) Da der ikke foreligger nye oplysninger om importen af silicium til Fællesskabet eller om markedsandelen af denne import, bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 37 til 43 i forordningen om midlertidig told.

4.3.2. Prisunderbud og pristryk

- (40) Beregningerne af prisunderbuddet blev revideret for at tage hensyn til justeringerne for forskelle i handelsled og kvalitet. Disse justeringer blev fastsat på grundlag af efterprøvede oplysninger og på grundlag af et rimeligt skøn af markedsværdien af de pågældende forskelle.
- (41) De endelige prisunderbudsmargener viste, at underbuddet var på 10,2 %.
- (42) Forekomsten og niveauet af underbuddet bør ses i lys af de trykkede priser. Priserne faldt betydelig i den betragtede periode (-16 %) og blev så lave, at EF-erhvervsgrenen ikke kunne opnå fuld dækning for sine produktionsomkostninger i undersøgelsesperioden.

4.4. EF-erhvervsgrenens økonomiske situation

- (43) De to russiske eksporterende producenter hævdede, at EF-erhvervsgrenen ikke havde lidt væsentlig skade, da de fleste skadesindikatorer viste en positiv udvikling. De eksporterende producenter henviste specielt til, at der var konstateret forbedringer med hensyn til produktion, kapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde i Fællesskabet, markedsandel, lagre, beskæftigelse og produktivitet i den betragtede periode
- (44) For så vidt angår skadesindikatorerne, jf. også betragtning 71 og 72 i forordningen om midlertidig told, viste en nærmere undersøgelse imidlertid, at den positive udvikling for EF-erhvervsgrenen hovedsagelig fandt sted mellem 1998 og 2000. Næsten alle indikatorer steg enten kun svagt, stagnerede eller viste reel nedgang mellem 2000 og undersøgelsesperioden. Det er i denne periode, at det tydeligst fremgår, at EF-erhvervsgrenen er blevet påført væsentlig skade.
- (45) Det bør noteres, at EF-erhvervsgrenens relativt gode resultater indtil 2000, som angivet i betragtning 72 i forordningen om midlertidig told, direkte kunne tilskrives EF-erhvervsgrenens beslutninger om at investere i yderligere produktionsanlæg i EF. I denne periode var der rent faktisk en stigning i EF-erhvervsgrenens produktion, produktionskapacitet, salgsmængde, markedsandel, beskæftigelse og produktivitet. Rentabiliteten var fastsat til 5 % af nettosalgsværdien.
- (46) Derefter og i takt med den voksende forekomst af billig dumpingimport fra Rusland, blev EF-erhvervsgrenens situation derefter forværret. Der blev konstateret betydelig nedgang i markedsandel, likviditet og investeringsafkast.
- (47) Desuden førte tendensen i andre skadesindikatorer, navnlig nedgangen i EF-erhvervsgrenens rentabilitet og salgspriser i hele den betragtede periode til den konklusion, at EF-erhvervsgrenen led væsentlig skade.

4.5. Konklusion om skade

- (48) Af disse grunde og da der ikke foreligger nye oplysninger, der gør det nødvendigt at revidere konklusionen om, at EF-erhvervsgrenen led væsentlig skade i den betragtede periode, specielt hvad angår salgspriser og rentabilitet, er de russiske eksporterende producenters argumenter blevet afvist. Undersøgelsesresultaterne og konklusionerne i betragtning 71-73 i forordningen om midlertidig told bekræftes.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (49) En russisk eksporterende producent hævdede, at selv om konklusionen om væsentlig skade blev bekræftet, var denne skade ikke forårsaget af import af silicium fra

Rusland og mente, at der var en række andre faktorer, der var den egentlige årsag til, at EF-erhvervsgrenen eventuelt havde lidt skade. Andre tredjelande, hvis import havde en langt større markedsandel end Ruslands, EF-erhvervsgrenens selvforskyldte skade, EF-erhvervsgrenens eksportresultater, EF-erhvervsgrenens egen import af silicium og forskellene på markederne for silicium til den kemiske industri og til metalindustrien blev alle fremført som forklaringer på at EF-erhvervsgrenen skulle have lidt skade. En russisk producent hævdede også, at der var en forskel på 16 % mellem EF-erhvervsgrenens priser og de russiske priser i den betragtede periode, og at denne store prisforskel viste, at der ikke er var nogen priskonkurrence mellem silicium fra de to leveringskilder på EF-markedet.

5.1. Import fra andre tredjelande

- (50) Som forklaret i betragtning 98 i forordningen om midlertidig told, var importmængderne fra en række andre tredjelande langt større end importen fra Rusland. Der var imidlertid rent faktisk et fald i importen fra hvert af disse lande, bortset fra Kina, mellem 2000 og den betragtede periode, dvs. på det tidspunkt, hvor der blev konstateret en nedgang i EF-erhvervsgrenens økonomiske situation. Desuden var priserne på importen fra disse andre lande i alle tilfælde højere end på importen fra Rusland, og i de tilfælde, hvor EF-erhvervsgrenens priser blev underbudt, var prisforskellen meget begrænset.
- (51) En russisk eksporterende producent hævdede, at oplysningerne fra Eurostat ikke var pålidelige, da der ikke var taget hensyn til forskellene i varesammensætningen. De påpegede, at der er betydelige prisforskelle mellem den overvejende ringere siliciumkvalitet, der eksporteres fra Rusland, og den højere kvalitet fra andre tredje lande. De hævdede, at det snarere var de priser, som brugerne faktisk havde betalt for silicium fra forskellige leveringskilder, der burde anvendes til prissammenligningen.

- (52) Denne producent fremlagde ingen beviser til støtte for sin påstand. Da der desuden ikke forelå reelle oplysninger fra brugere om de priser, de havde betalt for silicium fra andre tredjelande, var det ikke muligt at foretage denne prissammenligning. Oplysningerne fra Eurostat er under disse omstændigheder den bedste kilde til fastsættelse af prisen på silicium fra tredjelande. I forbindelse med de oplysninger, der foreligger fra den parallelle fornyede undersøgelse over for Kina, har det vist sig, at den gennemsnitlige underbudsmargen, der fremkommer, når man sammenligner priserne på hver enkelt kvalitet, var på niveau med den margen, der fremkommer, når man sammenligner de gennemsnitlige importpriser fra Eurostat med EF-erhvervsgrenens gennemsnitspriser.

(53) Det bør desuden også noteres, at der for at opnå en korrekt sammenligning mellem importpriserne i alle tilfælde blev anvendt data fra Eurostat. Hvor der for Ruslands vedkommende forelå efterprøvede oplysninger for undersøgelsesperioden, var den virkelige pris på importen faktisk en smule lavere end den pris, der var noteret i Eurostat.

5.2. Selvforskyldt skade

(54) Det blev hævdet, at den skade, som EF-erhvervsgrenens havde lidt, først og fremmest skyldtes øgede omkostninger som følge af udvidelsen af produktionskapaciteten i et forsøg på at øge markedsandelen. Det blev i denne forbindelse hævdet, at EF-erhvervsgrenen havde de højeste gennemsnitlige produktionsomkostninger i verden. Denne påstand var baseret på en sammenligning mellem de efterprøvede produktionsomkostninger for EF-erhvervsgrenen og for russiske producenter i denne procedure og de tal, der er offentliggjort for andre tredjelands. Omkostningselementet i de offentliggjorte data var imidlertid ikke klart afgrænset, og det kunne derfor ikke bevises, at disse produktionsomkostninger kunne sammenlignes med de produktionsomkostninger, der var efterprøvet i forbindelse med proceduren. Det viste sig typisk, at disse tal kun er baseret på fremstillingsomkostningerne og ikke tager hensyn til væsentlige elementer som SA & G-omkostninger (salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger). Det er desuden interessant at bemærke, at den russiske producent ikke forelagde tilsvarende offentliggjorte data for EF-producenterne. På grundlag heraf mente man ikke, at denne klage burde tages til efterretning, og de argumenter, som den russiske eksportør havde fremført, blev afvist. Til støtte for denne holdning blev det konstateret, at de efterprøvede produktionsomkostninger i referencelandet, Norge, faktisk var højere end de tal, der var forelagt af den russiske producent. Når de efterprøvede produktionsomkostninger i Norge blev tilpasset til de fulde omkostninger, viste de sig at stemme overens med tallene for EF-erhvervsgrenen.

(55) Selv om omkostningerne i EF-erhvervsgrenen var relativt højere, hindrer dette forhold imidlertid ikke i sig selv, at der er en årsagssammenhæng mellem den billige dumpingimport og den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt. Som forklaret i betragtning 83 i forordningen om midlertidig told, ville EF-erhvervsgrenen, hvis priserne ikke var faldet mellem 2000 og undersøgelsesperioden, have haft en fortjeneste på 1,7 % i stedet for det faktiske tab på 2,1 %.

5.3. EF-erhvervsgrenens eksport

(56) Det blev fremført, at nedgangen i EF-selskabernes eksportsalg ville have haft indflydelse på rentabiliteten af deres salg i EF. Der blev imidlertid ikke fremlagt beviser for denne påstand.

(57) Det samlede fald i eksportsalget mellem 1998 og undersøgelsesperioden udgjorde kun 2,3 % af EF-erhvervsgrenens samlede salg i undersøgelsesperioden. Hvis dette eventuelt har haft nogen indflydelse på EF-erhvervsgrenens priser og rentabilitet på EF-markedet, har det kun været i ringe omfang. Det kan også med rimelighed antages, at nedgangen i eksport delvis skyldtes efterspørgslen efter EF-produceret silicium i undersøgelsesperioden.

5.4. Importen af silicium til Fællesskabet

(58) En russisk producent satte spørgsmål tegn ved konklusionen i betragtning 85 i forordningen om midlertidig told, om at selskaber, der var forretningsmæssigt forbundne med EF-erhvervsgrenen og køber russisk silicium, havde taget denne beslutning på egen hånd og uden nogen form for påvirkning fra EF-erhvervsgrenen. Til støtte herfor blev det fremført, at de pågældende forretningsmæssigt forbundne selskaber ikke havde ret til at fremsætte bemærkninger til proceduren. Producenten mente, at dette beviste, at de pågældende selskaber rent faktisk er kontrolleret af EF-erhvervsgrenen.

(59) Det forhold, at selskaber, der er forretningsmæssigt forbundne med EF-erhvervsgrenen, ikke fremsætter bemærkninger til antidumpingforanstaltningerne i denne procedure, betyder ikke, at de ikke frit kan vælge, hvor de vil forsyne sig med deres råmateriale af finansielle hensyn. Da det kan konstateres, at disse selskaber har købt silicium fra EF-erhvervsgrenen, fra Rusland eller fra enhver anden forsyningskilde efter ønske, kan konklusionen i betragtning 85 i forordningen om midlertidig told derfor bekræftes.

5.5. Forskelle mellem markederne for silicium til den kemiske industri og metalindustrien.

(60) Det blev hævdet, at EF-erhvervsgrenens problemer fra 2000 og fremover skyldes en nedgang i efterspørgslen efter siliciumkvaliteten til den kemiske industri, på grund af en nedgang i efterspørgslen fra denne brugerindustri. Det blev hævdet, at EF-erhvervsgrenen sælger en større andel af sit silicium til den kemiske brugerindustri end til metalindustrien, mens forholdet er omvendt for de russiske eksporterende producenter. Da russisk silicium derfor ikke konkurrerede med EF-produceret silicium på det kemiske marked, kunne EF-erhvervsgrenens eventuelle problemer ikke tilskrives den russiske rapport.

(61) Nedenstående tabel viser tendenserne i priser og mængder for EF-erhvervsgrenens salg af silicium til kunder i den kemiske industri.

EF-erhvervsgrenens salg til den kemiske industri

	1998	1999	2000	2001	Undersøgel- perioden
tons	48 907	59 924	74 880	74 435	69 652
Indeks	100	123	153	152	142
EUR pr. ton	1 488	1 313	1 287	1 316	1 301
Indeks	100	88	86	88	87

Kilde: EF-erhvervsgrenen.

- (62) Som det fremgår af denne tabel, steg mængden af silicium solgt til brugere i den kemiske industri med 42 % i betragtede periode, mens gennemsnitsprisen faldt med 13 %. Dette skal sammenholdes med en stigning på 57 % i salgsmængden og et fald på 16 % i priserne for det samlede salg af silicium i den betragtede periode (jf. tabel 8 og 9 i forordningen om midlertidig told).
- (63) I perioden mellem 2000 og undersøgelsesperioden, hvor skadesindikatorerne viste en særligt nedadgående tendens for priser og rentabilitet, faldt salget til brugere i den kemiske industri med ca. 5 000 tons (- 7 %), mens gennemsnitspriserne steg med 14 EUR pr. tons (+ 1,1 %). For det samlede salg viser de tilsvarende tal en stigning på ca. 3 000 tons (+ 2,1 %), mens gennemsnitspriserne faldt med 46 EUR pr. tons (- 3,7 %).
- (64) Der er således ikke nogen grund til at mene, at den skade, som EF-erhvervsgrenen blev påført, skyldtes en nedgang i salget til brugerne i den kemiske industri. Arten af den skade, der er blevet påført EF-erhvervsgrenen, viser faktisk, at det modsatte er tilfældet.
- (65) Påstanden om, at det var tendensen i EF-erhvervsgrenens salg til kunderne i den kemiske industri, der var den egentlige årsag til den påførte skade i undersøgelsesperioden, afvises derfor.

5.6. Priskonkurrence

- (66) Hvad angår prisforskellen mellem silicium fremstillet i EF og silicium importeret fra Rusland, kan det bekræftes, at den gennemsnitlige forskel i undersøgelsesperioden ikke er 16 %, som hævdet af en russisk eksportør, men 11 % (jf. betragtning (46) i forordningen om midlertidig told). Denne forskel opstod, skønt EF-erhvervsgrenens priser faldt med 7 % mellem 2001 og undersøgelsesperioden. Dette ses som et tydeligt tegn på indvirkningen af de russiske priser på EF-erhvervsgrenens priser. At påstå, at prisunderbuddet er så stort, at det ikke have påført EF-erhvervsgrenen skade, vil være i modstrid med sund fornuft.
- (67) Undersøgelsen viste således, at såvel EF-erhvervsgrenen som de russiske eksporterende producenter sælger store mængder silicium til de samme kunder eller kunder i samme sektor. Det fremgår også klart, at de pågældende kunder udnyttede det lave russiske prisniveau til at presse priserne ned, når de forhandlede med EF-erhvervsgrenen.

5.7. Konklusion om årsagssammenhæng

- (68) I lyset af ovenstående er de russiske eksporterende producenters argumenter blevet afvist, og resultaterne og konklusionerne i betragtning 101 og 102 i forordningen om midlertidig told bekræftes.

6. FÆLLESSKABETS INTERESSER

- (69) I henhold til den foreløbige afgørelse om, at indførelse af foranstaltninger ikke var i strid med Fællesskabets interesser, blev de interesserede parter anmodet om at give sig til kende og samarbejde i forbindelse med procedure. Der blev modtaget bemærkninger fra fire brugere og en brugersammenlutning, som havde samarbejdet på det foreløbige stadium i proceduren. Der var desuden fem brugere og en brugersammenlutning, der ikke havde samarbejdet på det foreløbige stadium i proceduren, som fremsatte bemærkninger om de foreløbige resultater. Der kom ingen bemærkninger fra importører af silicium. Tre EF-leverandører af råmaterialer til de russiske producenter havde allerede fremsat bemærkninger på det foreløbige stadium.
- (70) De bemærkninger, der blev fremsat efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told, drejede sig kun om nødvendigheden af at skelne mellem silicium til den kemiske industri og til metalindustrien, dvs. spørgsmålet om den pågældende vare og den samme vare. Brugere har ikke fremsat nogen bemærkninger om foranstaltningernes virkning på selskabernes omkostninger eller rentabilitet eller forelagt de oplysninger, der kræves for at foretage en sådan vurdering.
- (71) Fra de besøg, der blev aflagt hos brugerne, blev det imidlertid konstateret, at skønt brugerne var imod foranstaltningerne, fordi de ville øge deres omkostninger, var de generelt enige med de metoder, der var blevet anvendt i analysen. Det er sandsynligt at foranstaltningen vil få konsekvenser for brugerne. De foreliggende oplysninger viser, at tolden vil øge omkostningerne for brugere i metalindustrien med ca. 11 EUR pr. ton af færdigvaren eller 0,8 %.
- (72) Selv om det er anerkendt, at foranstaltningerne kan få visse negative konsekvenser for omsætningen og rentabiliteten hos EF-leverandører af råmaterialer, blev der ikke forelagt nogen dokumentation, der gjorde det muligt at konkludere, at denne virkning ville overskygge de forventede fordele for EF-erhvervsgrænsen.
- (73) Der blev således ikke forelagt nogen nye oplysninger, der kunne føre til den konklusion, at det ville være i modstrid med Fællesskabets interesser at indføre endelige foranstaltninger. Konklusionerne i betragtning 118 i den midlertidige forordning kan derfor bekræftes endeligt.

7. ENDELIGE FORANSTALTNINGER

- (74) På baggrund af konklusionerne om dumping, skade, årsagssammenhæng og EF's interesser bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger for at forhindre, at der forvoldes EF-erhvervsgrænsen yderligere skade som følge af dumpingimport fra Rusland.

7.1. Skadestærskel

- (75) Der blev fremsat en række klager over den metode, der var anvendt til beregning af skadestærsklen på det foreløbige stadium.

7.1.1. Tabel med varekontrolnumre

- (76) Som nævnt i betragtning 14 i forordningen om midlertidig told, blev det hævdet, at tabellen med varekontrolnumre, som identificerer alle typer silicium, ikke indeholdt tilstrækkeligt detaljerede oplysninger om den kemiske sammensætning af de forskellige former for silicium, og at der derfor ikke kunne foretages en korrekt sammenligning mellem de forskellige kvaliteter af silicium. Det blev derfor foreslået at ændre varekontrolnummertabellen, således at man klart kunne identificere de typer, der blev importeret fra Rusland, og sammenligne dem med de typer, der sælges af EF-erhvervsgrænsen.
- (77) Et selskab hævdede, at der burde indføres en ekstrakvalitet, der omfattede silicium med jernindhold over 0,8 %. Selv om silicium med højt jernindhold muligvis sælges til lavere priser på markedet, blev der ikke forelagt bevis for, at der er en tydelig markedsforskel mellem silicium, der indeholder over 0,5 % jern og silicium, der indeholder over 0,8 % jern. Da eventuelle prisforskelle på grund af forskellene i jernindhold under alle omstændigheder kan kompenseres ved en prisjustering, som allerede er indrømmet, blev dette krav afvist.
- (78) De andre russiske eksporterende producenter anmodede om to ændringer til varekontrolnummertabellen. De anmodede for det første om, at der blev defineret en ny kvalitet, hvor sporstofferne er den vigtigste afgørende faktor. De hævdede, at uden denne justering kunne silicium, der sælges til metalindustrien, blive uretmæssigt sammenlignet med det silicium, der sælges til den kemiske industri. De anmodede også om, at silicium, der indeholdt nøjagtig 0,5 % jern, blev klassificeret som lav kvalitet i stedet for standard kvalitet som i den nuværende varekontrolnummertabel.

- (79) Den første af de foreslåede ændringer ville ikke have gjort tabellen mere nøjagtig, men ville i stedet have bevirket, at kriterierne blev mere upræcise, med den risiko at de interesserede parter ville få en vis frihed med fordelingen af salgene på de forskellige varekontrolnumre. En sådan frihed ville undergrave pålideligheden af oplysningerne i varekontrolnummertabellen og dermed den pålidelighed, der kunne tillægges skadestærskelen. Der foreligger heller ikke beviser for, at det ville føre til fejlagtige eller mindre nøjagtige resultater at bevare den nuværende varekontrolnummerstruktur. F.eks. ville en underbudsberegning baseret på standard eller lav kvalitet af silicium kun betyde, at margener blev ændret med højst 0,2 %. Denne anmodning afvises derfor.
- (80) For så vidt angår den anden anmodning, er der heller ikke forelagt beviser, der støtter den foreslåede ændring. Der er rent faktisk indikationer, der viser, at silicium, der indeholder 0,5 % jern, betragtes som standardkvaliteten af visse brugere. Det blev derfor ikke anset for nødvendigt at foretage ændringer af varekontrolnummertabellen.

7.1.2. Fortjenstmargen

- (81) Det var foreløbig blevet konstateret, at en fortjenstmargen på 6,5 % af den samlede omsætning måtte anses for det passende minimum, som EF-erhvervsgrenen kunne forvente at få i en situation uden skadelig dumping. Det blev hævdet, at denne margin var for høj, og at en margin på ca. 3 % ville være mere passende.
- (82) Kravet om at anvende en margin på 3 % underbygges ikke af de faktiske kendsgerninger. En fortjeneste på 6,5 % er på niveau med de fortjenester, som EF-erhvervsgrenen opnåede, da der generelt var redelige markedsvilkår på EF-markedet, dvs. mellem 1998 og 2000. I betragtning af de konstaterede dumpingmargener og størrelsen af mængder, der blev importeret fra Rusland, er det desuden også sandsynligt, at EF-erhvervsgrenen ville have opnået fortjenester på mindst dette niveau i undersøgelsesperioden.

7.1.3. Kvalitetsjustering

- (83) En russisk producent hævdede, at det silicium, der blev fremstillet på det ene af dens anlæg, var af lavere kvalitet end det, der blev fremstillet på det andet anlæg, på grund af forskelle i produktionsprocessen. Producenten krævede derfor en justering af den lavere kvalitet med henblik på at sikre en rimelig sammenligning med EF-erhvervsgrenens priser. Den foreslåede justering bestod i forskellen mellem de to anlægs gennemsnitlige produktionsomkostninger.
- (84) Det er ganske rigtig accepteret, at der er en kvalitetsforskel mellem de to anlæg. Hvis der skal indrømmes en justering, bør det imidlertid påvises, at disse forskelle influerer på de priser, der kan opnås på markedet, i dette tilfælde EF-markedet. Der blev derfor foretaget en sammenligning på basis af hver enkelt kvalitet for at undersøge, om der var væsentlig forskel på de salgspriser, som de to anlæg opnåede. For silicium af høj kvalitet var der ikke behov for justering, da det ikke blev solgt fra det anlæg, der producerede lav kvalitet. For standardkvaliteten blev der konstateret en markant prisforskel, og der blev foretaget en justering på 4 % for salg af denne kvalitet fra det pågældende anlæg. For silicium af lav kvalitet blev der ikke konstateret nogen prisforskel, og der blev følgelig ikke indrømmet nogen justering.
- (85) Den anden russiske producent hævdede, at al det silicium, den fremstillede, var af så lav kvalitet, at det ikke kunne sammenlignes direkte selv med priserne på silicium af lav kvalitet fremstillet af EF-erhvervsgrenen.
- (86) Det er ligeledes kendt, at især jernindholdet er højere i silicium fremstillet af den pågældende producent end i silicium fremstillet både af EF-erhvervsgrenen og af andre russiske producenter. Med henblik på at beregne om kvaliteten havde nogen indvirkninger på de priser, som denne producent opnåede på EF-markedet, blev der foretaget en sammenligning, igen på basis af hver enkelt kvalitet, med de gennemsnitspriser, som de øvrige russiske producenter opnåede.
- (87) Resultatet af denne sammenligning viste, at der burde foretages en justering af priserne på silicium af lav kvalitet fra denne russiske producent, for at de skulle kunne sammenlignes med priserne på silicium af lav kvalitet fremstillet af EF-erhvervsgrenen.

7.1.4. Justering for handelsled

- (88) De russiske producenter forlangte en prisjustering for forskelle i handelsled for deres salg til EF. Det blev konstateret, at én russisk producent solgte al sit silicium gennem en forhandler i De Britiske Jomfruøer. Den anden producent solgte både gennem en forretningsmæssigt forbundet forhandler i Schweiz, en ikke-forbundet forhandler i EF og direkte til slutbrugerne EF-erhvervsgrenen solgte næsten al sit silicium direkte til slutbrugerne.
- (89) For at afgøre om det var berettiget at indrømme justering for handelsled, analyserede man alle salg af samme kvalitet fra den samme producent gennem de forskellige salgskanaler for at undersøge, om der var en væsentlige prisdifference. Som resultat af denne analyse blev der indrømmet justering for handelsled for alle salg via en ikke-forbundet forhandler.

7.2. Den endelige tolds form og størrelse

- (90) I overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i grundforordningen, skal de endelige antidumpingforanstaltninger, der indføres, svare til de konstaterede dumping- eller skadesmargener, alt efter hvad der er lavest. Disse foranstaltninger bør, ligesom de foreløbige foranstaltninger, træffes i form af en værditold

7.3. Endelig opkrævning af midlertidig told

- (91) På grund af størrelsen af de dumpingmargener, der er konstateret for de eksporterende producenter i Rusland, og i lyset af den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, anses det for nødvendigt, at de beløb, der er stillet som sikkerhed ved den midlertidige antidumpingtold i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1235/2003, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelige told. Hvis den endelige told er højere end den midlertidige told, foretages der kun endelig opkrævning af de beløb, der er stillet som sikkerhed ved den midlertidige told.
- (92) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle toldsatser (f.eks. efter ændring af det pågældende selskabs navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) fremsendes straks til Kommissionen ledsaget af alle relevante oplysninger, især om ændringer af selskabets aktiviteter i forbindelse med fremstilling samt hjemmemarkeds- og eksportsalg med tilknytning til den pågældende navneændring eller ændring i produktions- og salgsenheder. Forordningen vil i givet fald blive ændret overensstemmende ved en ajourføring af listen over de selskaber, der er omfattet af individuelle toldsatser.

7.4. Tilsagn

- (93) Efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger og meddelelsen om de endelige undersøgelsesresultater afgav en eksporterende producent i Rusland et pristilsagn i henhold til artikel 8, stk. 1, i grundforordningen.
- (94) Den pågældende eksporterende producent fremstiller forskellige typer varer, der kan sælges sammen. Der er derved en potentiel risiko for krydskompensation, dvs. at de pågældende pristilsagn formelt vil blive overholdt, men at man vil sænke priserne på de varer, der ikke er berørt af tilsagnet, når de sælges sammen med den berørte vare. Dette indebærer, at det vil være let at omgå tilsagnet om at overholde en mindstepris for silicium, men meget svært at overvåge tilsagnet i praksis.
- (95) Af ovennævnte grunde blev det derfor bestemt, at de tilsagn, der var afgivet efter meddelelsen af de endelige resultater, ikke kunne accepteres i deres nuværende form. De interesserede parter blev underrettet herom, og svaghederne ved det afgivne tilsagn blev meddelt i detaljer til de berørte eksportører.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af silicium med indhold af silicium på under 99,99 vægtprocent, henhørende under KN-kode 2804 69 00 og med oprindelse i Rusland.

2. Den endelige antidumpingtold for de varer, der er fremstillet af nedennævnte selskaber og har oprindelse i Rusland, fastsættes som følger:

Selskab	Toldsats %	Taric-tillægskode
OJSC Bratsk Aluminium Plant, Bratsk, Irkutsk-regionen, Rusland	23,6%	A464
SKU LLC, Sual-Kremny-Ural, Kamensk, Ural-regionen, Rusland og ZAO KREMNY, Irkutsk, Irkutsk-regionen, Rusland	22,7%	A465
Alle andre selskaber	23,6%	A999

3. Medmindre andet er fastsat, anvendes de gældende bestemmelser for told.

Artikel 2

De beløb, der er stillet som sikkerhed ved den midlertidige antidumpingtold i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1235/2003 om import af silicium med indhold af silicium på under 99,99 vægtprocent, henhørende under KN-kode 2804 69 00 og med oprindelse i Rusland, opkræves endeligt i overensstemmelse med nedenstående regler.

Hvis det beløb, der er stillet som sikkerhed, er højere end den endelige antidumpingtold, frigives det overskydende beløb. Hvis den endelige told er højere end den midlertidige told, foretages der kun endelig opkrævning af det beløb, der er stillet som sikkerhed ved den midlertidige told.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 2003.

På Rådets vegne
A. MATTEOLI
Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2230/2003**af 23. december 2003****om fastlæggelse af delløbenumre for visse toldkontingenter for ægprodukter med oprindelse i Estland, Polen, Tjekkiet og Slovakiet**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets afgørelse 2003/463/EF af 18. marts 2003 om indgåelse af en protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 2,under henvisning til Rådets afgørelse 2003/263/EF af 27. marts 2003 om undertegnelse og indgåelse af en protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Polen på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet ⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 2,under henvisning til Rådets afgørelse 2003/298/EF af 14. april 2003 om indgåelse af en protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet ⁽³⁾, særlig artikel 3, stk. 2,under henvisning til Rådets afgørelse 2003/299/EF af 14. april 2003 om indgåelse af en protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Slovakiske Republik på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet ⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge afgørelse 2003/263/EF, 2003/298/EF, 2003/299/EF og 2003/463/EF skal toldkontingenter med nedsat told for visse ægprodukter med oprindelse i henholdsvis Polen, Tjekkiet, Slovakiet og Estland forvaltes direkte ved indførsel til EF.
- (2) For at gøre det lettere at forvalte disse toldkontingenter og skabe de bedst mulige betingelser for elektronisk databehandling bør der fastlægges delløbenumre for de toldkontingenter, der omfatter flere ægprodukter med forskellige omregningskoefficienter.
- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteén for Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Løbenumrene i bilaget underopdeles som vist i samme bilag.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EUT L 156 af 25.6.2003, s. 31.⁽²⁾ EUT L 97 af 15.4.2003, s. 53.⁽³⁾ EUT L 107 af 30.4.2003, s. 12.⁽⁴⁾ EUT L 107 af 30.4.2003, s. 36.

BILAG

Løbenummer	Årlig mængde	Dellobenummer	KN-kode	Koefficient
Del A: Estland				
09.6651	245 t (beregnet som tørrede æg)	09.6651	0408 11 80	1
		09.5910	0408 19 81	0,466
			0408 19 89	
		09.6651	0408 91 80	1
		09.5911	0408 99 80	0,257
Del B: Polen				
09.5819	375 t (beregnet som tørrede æg)	09.5819	0408 91 80	1
		09.5913	0408 99 80	0,257
Del C: Tjekkiet				
09.5875	375 t (beregnet som flydende æg)	09.5915	0408 11 80	2,12
		09.5875	0408 19 81	1
			0408 19 89	
09.5876	2 750 t (beregnet som flydende æg)	09.5916	0408 91 80	3,9
		09.5876	0408 99 80	1
Del D: Slovakiet				
09.5884	250 t (beregnet som flydende æg)	09.5918	0408 11 80	2,12
		09.5884	0408 19 81	1
			0408 19 89	
09.5885	1 250 t (beregnet som flydende æg)	09.5919	0408 91 80	3,9
		09.5885	0408 99 80	1

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2231/2003
af 23. december 2003**

**om åbning for 2004 af toldkontingenter ved indførsel til Det Europæiske Fællesskab af visse
produkter med oprindelse i Tjekkiet og Slovakiet**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 af 6. december 1993 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 2,

under henvisning til Rådets afgørelse 98/707/EF af 22. oktober 1998 om indgåelse af en protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side for at tage hensyn til Republikken Finlands, Kongeriget Sveriges og Republikken Østrigs tiltrædelse af Den Europæiske Union og resultaterne af landbrugsforhandlingerne under Uruguay-runden, også forbedringerne af den eksisterende præferenceordning ⁽²⁾, særlig afgørelsens artikel 2, stk. 1, og protokollens artikel 2 og 6,

under henvisning til Rådets afgørelse 98/638/EF af 5. oktober 1998 om indgåelse af en protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Slovakiske Republik på den anden side for at tage hensyn til Republikken Finlands, Kongeriget Sveriges og Republikken Østrigs tiltrædelse af Den Europæiske Union og resultaterne af landbrugsforhandlingerne under Uruguay-runden, også forbedringerne af den eksisterende præferenceordning ⁽³⁾, særlig afgørelsens artikel 2, stk. 1, og protokollens artikel 2 og 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved protokol nr. 3 om handelen med forarbejdede landbrugsprodukter til Europaftalerne med Tjekkiet og Slovakiet, ændret ved protokollerne om tilpasning af disse aftaler, indrømmes der årlige toldkontingenter ved indførsel af produkter med oprindelse i Tjekkiet og Slovakiet. Disse kontingenter bør åbnes for 2004.

⁽¹⁾ EFT L 318 af 20.12.1993, s. 18. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2580/2000 (EFT L 298 af 25.11.2000, s. 5).

⁽²⁾ EFT L 341 af 16.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 306 af 16.11.1998, s. 1.

- (2) Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽⁴⁾ indeholder bestemmelser om forvaltning af toldkontingenter. Det bør bestemmes, at de toldkontingenter, der åbnes ved nærværende forordning, forvaltes i overensstemmelse med disse bestemmelser.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Horisontale Spørgsmål i forbindelse med Handel med Forarbejdede Landbrugsprodukter uden for Bilag I —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilag I og II anførte årlige kontingenter for produkter med oprindelse i Tjekkiet og Slovakiet åbnes fra den 1. januar 2004 til den 30. april 2004 på de i disse bilag nævnte betingelser.

Artikel 2

De i artikel 1 nævnte fællesskabstoldkontingenter forvaltes af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 308a, 308b og 308c i forordning (EØF) nr. 2454/93.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2004.

⁽⁴⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1335/2003 (EUT L 187 af 26.7.2003, s. 16).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 2003.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Tjekkiet

Løbenr.	KN-kode	Varebeskrivelse	Kontingent fra 1.1. til 30.4.2004	Toldsats
09.5417	0403 10 51 0403 10 91 0403 10 93 0403 10 99 0405 20 30	Yoghurt, aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao	1 812 000 EUR	0 + EAR ⁽¹⁾
ex	1704 90 99 (Taric-kode 1704 90 99 90)	Sukkervarer uden indhold af kakao (herunder hvid chokolade), med indhold af saccharose (herunder invertsukker beregnet som saccharose) på 70 vægtprocent og derover		
	1806 10 90	Kakaopulver, med indhold af saccharose (herunder invertsukker beregnet som saccharose) eller isoglucose beregnet som saccharose på 80 vægtprocent og derover		
ex	1806 20 80 (Taric-kode 1806 20 80 90)	Chokolade og andre tilberedte næringsmidler med indhold af kakao, andre tilberedte varer, i blokke, plader eller stænger af vægt over 2 kg, eller flydende, i pastaform, i pulverform som granuler eller lignende, i pakninger af nettovægt over 2 kg, »chokoladeglasur«, med indhold af saccharose (herunder invertsukker beregnet som saccharose) på under 70 vægtprocent		
		Pastaprodukter, også kogte eller med fyld (af kød eller andre varer) eller på anden måde tilberedt, f.eks. spaghetti, makaroni, nudler, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; couscous, også tilberedt		
		– Ikke kogte, fyldte eller på anden måde tilberedt:		
	1902 11 00	-- Med indhold af æg		
		-- I andre tilfælde:		
	1902 19 10	--- Uden indhold af mel af blød hvede		
	1902 19 90	--- I andre tilfælde		
	1902 20 91	– Med fyld, også kogt eller på anden måde tilberedt		
		-- I andre tilfælde		
		--- Kogte		
	2106 90 10	Ostefondue ⁽²⁾		

⁽¹⁾ EAR = nedsatte landbrugselementer (beregnet ud fra de grundbeløb, der er fastsat i protokol nr. 3 til aftalen), som anvendes inden for kontingentmængderne. For disse EAR gælder den maksimumstold, der i givet fald er fastsat i den fælles toldtarif.

⁽²⁾ Denne præference kan udnyttes på de betingelser, der er fastsat i de relevante fællesskabsbestemmelser.

BILAG II

Slovakiet

Løbenr.	KN-kode	Varebeskrivelse	Kontingent fra 1.1. til 30.4.2004	Toldsats
09.5417	0403 10 51 0403 10 53 0403 10 59 0403 10 91 0403 10 93 0403 10 99 0403 90 71 0403 90 73 0403 90 79 0403 90 91 0403 90 93 0403 90 99 1806 10 90 2106 90 10	Yoghurt, aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao Andre varer, aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao Kakaopulver, med indhold af saccharose (herunder invertsukker beregnet som saccharose) eller isoglucose beregnet som saccharose på 80 vægtprocent og derover Ostefondue ⁽²⁾	906 000 EUR	0 + EAR ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EAR = nedsatte landbrugselementer (beregnet ud fra de grundbeløb, der er fastsat i protokol nr. 3 til aftalen), som anvendes inden for kontingentmængderne. For disse EAR gælder den maksimumstold, der i givet fald er fastsat i den fælles toldtarif.

⁽²⁾ Denne præference kan udnyttes på de betingelser, der er fastsat i de relevante fællesskabsbestemmelser.

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2232/2003
af 23. december 2003**

om åbning af toldkontingenter ved indførsel til Det Europæiske Fællesskab af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Schweiz

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 af 6. december 1993 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 2,

under henvisning til Rådets afgørelse 2000/239/EF af 13. marts 2000 om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om protokol nr. 2 til overenskomsten mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Schweiz ⁽²⁾, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De årlige toldkontingenter for visse forarbejdede landbrugsprodukter, der er fastsat i aftalen i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om protokol nr. 2 til overenskomsten mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Schweiz, i det følgende benævnt »aftalen«, bør åbnes for 2004.
- (2) Det årlige kontingent for varer under KN-kode 2202 10 00 og ex 2202 90 10 som fastsat i aftalen er blevet udnyttet fuldt ud. Ifølge aftalen bør det derfor forhøjes med 10 % for 2004.

(3) I Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽³⁾, er der fastsat bestemmelser om forvaltning af toldkontingenter. Det bør bestemmes, at de toldkontingenter, der åbnes ved nærværende forordning, skal forvaltes i overensstemmelse med disse bestemmelser.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Horisontale Spørgsmål i forbindelse med Handel med Forarbejdede Landbrugsprodukter uden for Traktatens Bilag I —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De fællesskabstoldkontingenter for indførsel af forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Schweiz, der er anført i bilaget, åbnes med toldfritagelse fra den 1. januar til den 31. december 2004.

For indførsel af varer, der er anført i bilagets tabel 2, og som overskrider det toldfrie kontingent, anvendes en toldsats på 9,1 %.

Artikel 2

De i artikel 1 nævnte fællesskabstoldkontingenter forvaltes af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 308a, 308b og 308c i forordning (EØF) nr. 2454/93.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 2003.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 318 af 20.12.1993, s. 18. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2580/2000 (EFT L 298 af 25.11.2000, s. 5).

⁽²⁾ EFT L 76 af 25.3.2000, s. 11.

⁽³⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1335/2003 (EUT L 187 af 26.7.2003, s. 16).

BILAG

Tabel 1

Løbenr.	KN-kode	Varebeskrivelse	Mængder for 2004 (netto vægt)	Toldsats
09.0911	1302 20 10	Pectinstoffer, pectinater og pectater, i tørform	666 tons	Fritagelse
09.0912	2101 11 11	Ekstrakter, essenser og koncentretrater med indhold af tørstof hidrørende fra kaffe på 95 vægtprocent eller derover	2 057 tons	Fritagelse
09.0913	2101 20 20	Ekstrakter, essenser og koncentretrater af te eller maté	145 tons	Fritagelse
09.0914	2106 90 92	Tilberedte næringsmidler/andre varer, uden indhold af mælkefedt, saccharose, isoglucose, glucose eller stivelse eller med indhold af mælkefedt på under 1,5 vægtprocent, af saccharose på under 5 vægtprocent, af isoglucose på under 5 vægtprocent, af glucose på under 5 vægtprocent eller af stivelse på under 5 vægtprocent	1 029 tons	Fritagelse

Tabel 2

Løbenr.	KN-kode	Varebeskrivelse	Mængde	Toldsats inden for kontingentet	Toldsats uden for kontingentet
09.0916	2202 10 00 ex 2202 90 10 (Taric-kode 10)	Vand, herunder mineralvand og vand tilsat kulsyre, tilsat sukker eller andre sødemidler eller aromatiseret Andre ikke-alkoholholdige drikkevarer, med indhold af sukker	109 807 500 liter	Fritagelse	9,1 %

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2233/2003

af 23. december 2003

om åbning af EF-toldkontingenter for 2004 for får, geder, fårekød og gedekød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2529/2001 af 19. december 2001 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød⁽¹⁾, særlig artikel 16, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der bør åbnes EF-toldkontingenter for fårekød og gedekød for 2004. Den told og de mængder, der omhandles i forordning (EF) nr. 2529/2001, bør fastsættes i henhold til de respektive internationale aftaler, der er i kraft i 2004.
- (2) Hvis traktaten om Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiet tiltrædelse ratificeres, tiltræder Tjekkiet, Slovenien og Slovakiet Den Europæiske Union den 1. maj 2004. De kontingenter, der kan tildeles disse lande, bør derfor kun åbnes indtil datoen for deres tiltrædelse.
- (3) Ved Rådets forordning (EF) nr. 312/2003 af 18. februar 2003 om Fællesskabets gennemførelse af toldbestemmelserne i aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Chile på den anden side⁽²⁾ indførtes der et supplerende bilateralt toldkontingent på 2 000 t med en årlig forhøjelse på 10 % for KN-kode 0204 fra 1. februar 2003. Det kontingent bør lægges til GATT/WTO-kontingentet for Chile, og begge kontingenter bør forvaltes på samme måde fra 1. januar 2004.
- (4) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1329/2003 af 21. juli 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 992/95 om fællesskabstoldkontingenter for visse landbrugsprodukter og fiskerivarer med oprindelse i Norge⁽³⁾ gives der supplerende bilaterale handelsindrømmelser for landbrugsprodukter.
- (5) AVS-staterne har fået tildelt toldkontingenter for fåre- og gedekødsprodukter i henhold til Cotonou-aftalen⁽⁴⁾.
- (6) Da importen forvaltes på kalenderårsbasis, og kontingenterne er fastsat for en periode fra 1. juli til 30. juni, er mængderne for 2004 summen af halvdelen af mængden

for perioden fra 1. juli 2003 til 30. juni 2004 og halvdelen af mængden for perioden fra 1. juli 2004 til 30. juni 2005.

- (7) Slagtekropsækvivalenten bør fastlægges nærmere for at sikre, at EF-toldkontingenterne anvendes effektivt. Da der i forbindelse med nogle toldkontingenter desuden er mulighed for at vælge mellem import af levende dyr eller import af kød, er der behov for en omregningskoefficient.
- (8) Erfaringen har vist, at forvaltningen af EF-toldkontingenterne bør forbedres. Der er opnået positive resultater med at anvende først til mølle-princippet inden for andre landbrugssektorer. For at forenkle forvaltningen bør kontingenter for fåre- og gedekødsprodukter med oprindelse i tredjelande uanset Kommissionens forordning (EF) nr. 1439/95 af 26. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 3013/89 for så vidt angår indførsel og udførsel af fåre- og gedekød⁽⁵⁾ forvaltes i henhold til artikel 16, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 2529/2001. Dette bør ske i henhold til artikel 308a og 308b og artikel 308c, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽⁶⁾. Hvis importen forvaltes i henhold til disse bestemmelser, bør der ikke længere kræves nogen importlicens.
- (9) For at undgå forskelsbehandling af eksportlandene, og da tilsvarende toldkontingenter ikke er blevet hurtigt opbrugt i de seneste to år, bør situationen med hensyn til toldkontingenter i forbindelse med denne forordning i første omgang anses for ikke at være kritisk, jf. artikel 308c i forordning (EØF) nr. 2454/93, når de forvaltes efter først til mølle-princippet. Derfor bør toldmyndighederne bemyndiges til at fravige kravet om sikkerhedsstillelse for varer, der som led i disse kontingenter først er importeret i henhold til artikel 308c, stk. 1, og artikel 248, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2454/93. På grund af de særlige forhold, der gør sig gældende, når der skiftes fra et forvaltningssystem til et andet, bør artikel 308c, stk. 2 og 3, i nævnte forordning ikke anvendes.

⁽¹⁾ EFT L 341 af 22.12.2001, s. 3. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 46 af 20.2.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 187 af 26.7.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT L 143 af 27.6.1995, s. 7. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 272/2001 (EFT L 41 af 10.2.2001, s. 3).

⁽⁶⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1335/2003 (EUT L 187 af 26.7.2003, s. 16).

- (10) Indførelsen af først til mølle-princippet kræver yderligere forberedelser for Australiens og New Zealands vedkommende på grund af de store kontingenter og deres traditionelle anvendelse. Derfor bør først til mølle-princippet først gælde for import fra de to lande fra 1. maj 2004, og importlicenssystemet bør fortsat anvendes indtil den 30. april 2004 i henhold til forordning (EF) nr. 1439/95. Der bør derfor fastsættes bestemmelser om de mængder, der er til rådighed under hvert forvaltningssystem.
- (11) Det bør afklares, hvilken form for bevis, der kræves til dokumentation af produkternes oprindelse for at kunne udnytte toldkontingenterne, når først til mølle-princippet er indført.
- (12) Når der frembydes fårekødsprodukter for toldmyndighederne til import, er det vanskeligt for disse myndigheder at fastslå, om de stammer fra tamfår eller andre får, hvilket er afgørende for, hvilken afgift der skal anvendes. Oprindelsesbeviset bør derfor indeholde en præcisering heraf.
- (13) I henhold til artikel 3 i Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg, svin, får og geder samt fersk kød og kødprodukter fra tredjelande ⁽¹⁾ og Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF ⁽²⁾ kan der kun tillades import af produkter, som opfylder de veterinærbestemmelser og bestemmelser om udstedelse af sundhedscertifikat, som gælder i EF.
- (14) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fåre- og Gedekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ved denne forordning åbnes der EF-toldkontingenter for får og geder og fåre- og gedekød for perioden fra 1. januar til 31. december 2004.

Artikel 2

Ved import til EF af får og geder og fåre- og gedekød henhørende under KN-kode 0104 10 30, 0104 10 80, 0104 20 90, 0210 99 21, 0210 99 29 og 0204 med oprindelse i de i bilaget anførte lande suspenderes eller nedsættes tolden i henhold til denne forordning.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 31.12.1972, s. 28. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36).

⁽²⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56. Senest ændret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 162 af 1.7.1996, s. 1).

Artikel 3

1. De mængder, udtrykt i slagtekropsækvivalent, af kød henhørende under KN-kode 0204 og af levende dyr henhørende under KN-kode 0104 10 30, 0104 10 80 og 0104 20 90, som kan importeres, og den told, der gælder herfor, er fastsat i bilaget.

2. For at beregne de mængder udtrykt i slagtekropsækvivalent, som er nævnt i stk. 1, skal fåre- og gedekødsprodukternes nettovægt multipliceres med følgende koefficienter:

- levende dyr: 0,47
 - udbenet lammekød og udbenet kød af kid: 1,67
 - udbenet fåre- og gedekød, undtagen lammekød og kød af kid, og blandinger heraf: 1,81
 - ikke-udbenede produkter: 1,00.
3. Ved »kid« forstår op til et år gamle geder.

Artikel 4

Uanset afsnit II A og II B i forordning (EF) nr. 1439/95 forvaltes de toldkontingenter, der er fastsat i bilaget til nærværende forordning for landegruppe nr. 2, 3, 4 og 5 og for Argentina, Uruguay, Chile, Island og Slovenien, efter først til mølle-princippet i henhold til artikel 308a og 308b og artikel 308c, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93 fra 1. januar til 31. december 2004. Artikel 308c, stk. 2 og 3, i nævnte forordning anvendes ikke. Der kræves ingen importlicenser.

Artikel 5

1. Fra 1. januar til 30. april 2004 forvaltes de toldkontingenter, der er fastsat for Australien og New Zealand i landegruppe nr. 1 i bilaget, i henhold til afsnit II A i forordning (EF) nr. 1439/95.

2. Fra 1. maj 2004 til 31. december 2004 forvaltes de toldkontingenter, der er nævnt i stk. 1, uanset afsnit II A i forordning (EF) nr. 1439/95 i henhold til artikel 4 i nærværende forordning.

Importlicenser, der i henhold til stk. 1 er udstedt senest den 30. april 2004, er dog gyldige indtil deres gyldighedsperiode udløber.

3. Den mængde, der forvaltes i henhold til stk. 2, er foreløbig de årlige mængder på 18 650 t for Australien og 226 700 t for New Zealand minus den anslåede respektive mængde udtrykt i slagtekropsækvivalent, som der udstedes importlicenser for senest den 30. april 2004.

Den foreløbige mængde reguleres siden på grundlag af de licenser, som reelt er udstedt i løbet af april måned. Den mængde, der fastslås den 1. maj, forhøjes derefter med den mængde, udtrykt i slagtekropsækvivalent, med hensyn til hvilken de udstedte licenser ikke er blevet udnyttet eller kun delvis udnyttet, hvilket fastslås på grundlag af de licenser, som er returneret til myndighederne. Licenser, der ikke er returneret senest den 15. august, betragtes som fuldt udnyttede licenser.

4. Ved anvendelsen af stk. 3 skal medlemsstaterne:
- give meddelelse om de mængder, der er nævnt i artikel 19, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1439/95, også udtrykt i slagtekropsækvivalent
 - den første arbejdsdag i hver uge i april 2004 ud over det i artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1439/95 fastsatte give Kommissionen meddelelse om de importlicenser, der er udstedt for den foregående uge, og den tilsvarende slagtekropsækvivalent
 - uanset artikel 19, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1439/95 meddele de deri nævnte oplysninger senest den 25. august 2004.
5. Til beregning af den slagtekropsækvivalent, der er nævnt i stk. 3 og 4, anvendes de koefficienter, som er nævnt i artikel 3, stk. 2.

Artikel 6

1. For at kunne udnytte de toldkontingenter, der er fastsat i bilaget, og som forvaltes i henhold til artikel 4, skal der fremlægges et gyldigt oprindelsesbevis, der er udstedt af myndighederne i det pågældende tredjeland, sammen med en toldangivelse om overgang til fri omsætning for de pågældende varer for EF-toldmyndighederne. Det bestemmes, hvilken oprindelse produkter, der er omfattet af toldkontingenter undtagen kontingenter, som indgår i toldpræferenceordninger, har, i henhold til de gældende EF-bestemmelser.
2. Oprindelsesbeviset, der er nævnt i stk. 1, er følgende:
- når det drejer sig om et toldkontingent, der indgår i en toldpræferenceordning, det oprindelsesbevis, som er fastsat i den ordning
 - når det drejer sig om andre toldkontingenter, det bevis, som er udfærdiget i henhold til artikel 47 i forordning (EØF) nr. 2454/93, inklusive følgende oplysninger, ud over de angivelser, der kræves i nævnte artikel:
 - KN-kode (mindst de første fire cifre)

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 2003.

- det pågældende toldkontingents løbenummer eller løbenumre, jf. tredje afsnit i dette stykke
 - den samlede nettovægt pr. koefficientkategori, jf. artikel 3, stk. 2, i denne forordning.
- c) når det drejer sig om et land, hvis kontingent hører ind under litra a) og b), og de er lagt sammen, det bevis, der er nævnt i litra a).

I det tilfælde, der er nævnt i litra b), kan formularer som vist i bilag II til forordning (EF) nr. 1439/95, der indeholder alle de yderligere oplysninger, der kræves i nævnte litra, anvendes i 2004, hvis teksten vedrørende importlicenser overstreges, når artikel 4 i denne forordning finder anvendelse.

Hvis det oprindelsesbevis, der er nævnt i litra b), fremlægges som støttedokument for en enkelt angivelse om overgang til fri omsætning, kan det indeholde flere løbenumre. I alle andre tilfælde må det kun indeholde et løbenummer.

3. For at kunne udnytte det toldkontingent, der er fastsat i bilaget for landegruppe nr. 4 for produkter henhørende under KN-kode ex 0204, ex 0210 99 21 og ex 0210 99 29, skal der på oprindelsesbeviset i den rubrik, som vedrører varebeskrivelsen, anføres følgende:

- fårekødsprodukt/er af tamfår
- produkt/er af andre får end tamfår.

Disse angivelser skal svare til angivelserne i det sundhedscertifikat, der ledsager produkterne.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2004.

For Tjekkiet, Slovenien og Slovakiet anvendes den indtil den 30. april 2004, på betingelse af at traktaten om Tjekkiet, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse træder i kraft.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

BILAG:

FÅREKØD OG GEDEKØD (TON SLAGTEKROPSÆKVIVALENT)

EF-toldkontingenter for 2004

Lande-gruppe nr.	KN-koder	Værditold %	Specifik told EUR/100 kg	Løbenummer ⁽¹⁾ , jf. afsnit II A i forordning (EF) nr. 1439/95	Løbenummer efter først til mølle-princippet ⁽²⁾				Oprindelse	Årlig mængde (ton slagtekropsækvivalent)
					Levende dyr (Koefficient = 0,47)	Udbenet lam ⁽³⁾ (Koefficient = 1,67)	Udbenet fårekød ⁽⁴⁾ (Koefficient = 1,81)	Ikke udbenet kød og kroppe (Koefficient = 1,00)		
1	0204	Nul	Nul		—	09.2101	09.2102	09.2011	Argentina	23 000
				09.4132	—	09.2105	09.2106	09.2012	Australien	18 650
				09.4134	—	09.2109	09.2110	09.2013	New Zealand	226 700
					—	09.2111	09.2112	09.2014	Uruguay	5 800
					—	09.2115	09.2116	09.1922	Chile	5 183
					—	09.2119	09.2120	09.0790	Island	1 350
					—	09.5931	09.5932	09.1763	Slovenien ⁽⁵⁾	50
2	0104 10 30 0104 10 80 0104 20 90 0204	Nul	Nul		09.5935	09.5936	09.5937	09.5874	Tjekkiet ⁽⁵⁾	2 150
					09.5939	—	—	09.5882	Slovakiet ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	4 300
	0204	Nul	Nul		—	09.2121	09.2122	09.0781	Norge	300
3	0204	Nul	Nul		—	09.2125	09.2126	09.0693	Grønland	100
					—	09.2129	09.2130	09.0690	Færøerne	20
					—	09.2131	09.2132	09.0227	Tyrkiet	200

Lande-gruppe nr.	KN-koder	Værditold %	Specifik told EUR/100 kg	Løbenummer ⁽¹⁾ , jf. afsnit II A i forordning (EF) nr. 1439/95	Løbenummer efter først til mølle-princippet ⁽²⁾				Oprindelse	Årlig mængde (ton slagtekropsækvivalent)
					Levende dyr (Koefficient = 0,47)	Udbenet lam ⁽³⁾ (Koefficient = 1,67)	Udbenet fårekød ⁽⁴⁾ (Koefficient = 1,81)	Ikke udbenet kød og kroppe (Koefficient = 1,00)		
4	0104 10 30, 0104 10 80 og	Nul	Nul		09.2141	09.2145	09.2149	09.1622	AVS-staterne	100
	For tamfår kun: ex 0204, ex 0210 99 21 og	Nul	65 % nedsættelse af de specifikke toldsatser		—	09.2161	09.2165	09.1626	AVS-staterne	500
5 ⁽⁷⁾	0204	Nul	Nul		—	09.2171	09.2175	09.2015	Andre	200
	0104 10 30 0104 10 80 0104 20 90	10 %	Nul		09.2181	—	—	09.2019	Andre	49

⁽¹⁾ Løbenumre gældende fra 1. januar til 30. april 2004 i henhold til artikel 5, stk. 1. Der tages hensyn til de mængder, der er omfattet af importlicenser, som er udstedt under disse løbenumre, ved den endelige beregning af det resterende kontingent efter først til mølle-princippet.

⁽²⁾ For Australien og New Zealand anvendes disse løbenumre fra den 1. maj 2004, jf. artikel 5, stk. 2.

⁽³⁾ Og gedekød af kid.

⁽⁴⁾ Og gedekød undtagen kød af kid.

⁽⁵⁾ Toldkontingenter for de nye medlemsstater åbnes for perioden 1. januar til 30. april 2004, jf. artikel 7.

⁽⁶⁾ For Slovakiet vedrører toldkontingentet kun KN-kode 0104 10 30, 0104 10 80 og 0104 20 90.

⁽⁷⁾ Ved »Andre« forstås alle oprindelser, herunder AVS-staterne, undtagen de andre lande, som er nævnt i denne tabel.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2234/2003

af 23. december 2003

om gennemførelsesbestemmelser for 2004 til toldkontingenterne for »baby beef«-produkter med oprindelse i Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Serbien og Montenegro

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, særlig artikel 32, stk. 1, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 4, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2007/2000 af 18. september 2000 om exceptionelle handelsforanstaltninger for lande og territorier, der deltager i eller er knyttet til Den Europæiske Unions stabiliserings- og associeringsproces, samt om ændring af forordning (EF) nr. 2820/98 og ophævelse af forordning (EF) nr. 1763/1999 og (EF) nr. 6/2000⁽²⁾ fastsættes der et årligt præferentielt toldkontingent på 11 475 t »baby beef« fordelt mellem Bosnien-Hercegovina og Serbien og Montenegro, herunder Kosovo.
- (2) I interimsaftalerne med Kroatien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, som blev godkendt ved Rådets afgørelse 2002/107/EF af 28. januar 2002 om indgåelse af en interimsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side om handel og handelsanliggender⁽³⁾ og ved Rådets afgørelse 2001/330/EF af 9. april 2001 om indgåelse af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på den anden side⁽⁴⁾, er der fastsat årlige præferentielle toldkontingenter på henholdsvis 9 400 t og 1 650 t.
- (3) I henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 2248/2001 af 19. november 2001 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side samt af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Kroatien⁽⁵⁾ og til artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 153/2002 af 21. januar 2002 om visse procedurer for anvendelse af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og

Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på den anden side og for anvendelse af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien⁽⁶⁾ skal der fastsættes gennemførelsesbestemmelser til toldkontingenterne for »baby beef«.

- (4) Med henblik på kontrol skal der i henhold til forordning (EF) nr. 2007/2000 ved indførsel under »baby beef«-kontingenterne for Bosnien-Hercegovina og Serbien og Montenegro, herunder Kosovo, forelægges et ægtheds-certifikat, hvori det er dokumenteret, at varerne har oprindelse i det udstedende land, og at de nøje svarer til beskrivelsen i bilag II til nævnte forordning. Af harmoniseringshensyn bør der ved indførsel under kontingenterne for »baby beef« med oprindelse i Kroatien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ligeledes forelægges et ægtheds-certifikat, hvori det er dokumenteret, at varerne har oprindelse i det udstedende land, og at de nøje svarer til beskrivelsen i bilag III til interimsaftalerne med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og med Kroatien. Der bør endvidere fastlægges et standardforlæg til ægtheds-certifikaterne og fastsættes nærmere bestemmelser for deres anvendelse.
- (5) Kosovo er som fastlagt ved resolution 1244 fra De Forenede Nationers Sikkerhedsråd den 10. juni 1999 anbragt under international civiladministration fra De Forenede Nationers Mission i Kosovo (UNMIK), som også har indført en særskilt toldadministration. Det bør derfor også fastlægges et særligt ægtheds-certifikat for varer med oprindelse i Serbien og Montenegro/Kosovo.
- (6) De pågældende kontingenter bør forvaltes ved hjælp af importlicenser. I denne forbindelse finder bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter⁽⁷⁾ og i Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/95 af 26. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2377/80⁽⁸⁾ anvendelse med forbehold af bestemmelserne i nærværende forordning.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 240 af 23.9.2000, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 607/2003 (EUT L 86 af 3.4.2003, s. 18).

⁽³⁾ EFT L 40 af 12.2.2002, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT L 124 af 4.5.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 304 af 21.11.2001, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 2/2003 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 18).

⁽⁶⁾ EFT L 25 af 29.1.2002, s. 16. Ændret ved forordning (EF) nr. 3/2003 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 30).

⁽⁷⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 325/2003 (EUT L 47 af 21.2.2003, s. 21).

⁽⁸⁾ EFT L 143 af 27.6.1995, s. 35. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 852/2003 (EUT L 123 af 17.5.2003, s. 9).

- (7) For at sikre, at indførslen af de pågældende varer forvaltes korrekt, bør det fastsættes, at importlicenserne skal udstedes efter kontrol af bl.a. oplysningerne i ægthedsattesterne.
- (8) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For perioden fra den 1. januar til den 31. december 2004 åbnes følgende toldkontingenter:

- a) 9 400 t »baby beef« udtrykt i slagtet vægt, som har oprindelse i Kroatien
- b) 1 500 t »baby beef« udtrykt i slagtet vægt, som har oprindelse i Bosnien-Hercegovina
- c) 1 650 t »baby beef« udtrykt i slagtet vægt, som har oprindelse i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien
- d) 9 975 t »baby beef« udtrykt i slagtet vægt, som har oprindelse i Serbien og Montenegro, herunder Kosovo.

De fire kontingenter, der er nævnt i første afsnit, har henholdsvis løbenummer 09.4503, 09.4504, 09.4505 og 09.4506.

Ved afskrivning på disse kontingenter svarer 100 kg levende vægt til 50 kg slagtet vægt.

2. I forbindelse med de i stk. 1 omhandlede kontingenter opkræves der en told på 20 % af værditolden og 20 % af den specifikke told i den fælles toldtarif.

3. Indførsel i forbindelse med de i stk. 1 omhandlede kontingenter er begrænset til visse levende dyr og visse former for kød henhørende under nedenstående KN-koder, der er omhandlet i bilag II til forordning (EF) nr. 2007/2000 og bilag III til interimsaftalerne med Kroatien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

- ex 0102 90 51, ex 0102 90 59, ex 0102 90 71 og ex 0102 90 79
- ex 0201 10 00 og ex 0201 20 20
- ex 0201 20 30
- ex 0201 20 50.

Artikel 2

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, gælder forordning (EF) nr. 1291/2000 og (EF) nr. 1445/95 for indførsler i forbindelse med de i artikel 1 omhandlede kontingenter.

Artikel 3

1. De i artikel 1 omhandlede mængder kan indføres, hvis der ved overgangen til fri omsætning fremlægges en importlicens:

2. Licensansøgningen og licensen skal i rubrik 8 indeholde navnet på oprindelseslandet eller -toldområdet. Licensen forpligter til at indføre fra det nævnte land eller toldområde.

Licensansøgningen og licensen skal i rubrik 20 indeholde en af følgende angivelser:

- »Baby beef« [Reglamento (CE) n° 2234/2003]
- »Baby beef« [forordning (EF) nr. 2234/2003]
- »Baby beef« [Verordnung (EG) Nr. 2234/2003]
- »Baby beef« [Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2234/2003]
- »Baby beef« (Regulation (EC) No 2234/2003)
- »Baby beef« [Règlement (CE) n° 2234/2003]
- »Baby beef« [regolamento (CE) n. 2234/2003]
- »Baby beef« [Verordening (EG) nr. 2234/2003]
- »Baby beef« [Regulamento (CE) n.º 2234/2003]
- »Baby beef« (asetus (EY) N:o 2234/2003)
- »Baby beef« [förordning (EG) nr 2234/2003].

3. Originaleksemplaret af ægthedsattesten, der udfærdiges efter artikel 4, og en kopi heraf forelægges for myndighederne sammen med ansøgningen om den første importlicens, der er knyttet til ægthedsattesten. Originaleksemplaret af ægthedsattesten opbevares af myndighederne.

Et ægthedsattest kan inden for den deri angivne mængde anvendes til udstedelse af flere importlicenser. I så fald forsyner myndighederne ægthedsattesten med en påtegning om afskrivningen.

4. Myndighederne må først udstede importlicensen, når de har sikret sig, at alle oplysningerne i ægthedsattesten svarer til de oplysninger om de pågældende indførsler, som de har modtaget fra Kommissionen i de ugentlige meddelelser. Licensen udstedes straks derefter.

Artikel 4

1. Alle ansøgninger om importlicenser i forbindelse med de kontingenter, der er nævnt i artikel 1, skal ledsages af et ægthedsattest, der er udstedt af eksportlandets eller -toldområdets myndigheder, jf. bilag VI, og hvori det bekræftes, at produkterne har oprindelse i det pågældende land eller toldområde og svarer til beskrivelsen enten i bilag II til forordning (EF) nr. 2007/2000 eller i bilag III til de interimsaftaler, som er nævnt i artikel 1, stk. 3.

2. Ægthedsattesten udfærdiges i et originaleksemplar og to kopier, der trykkes og udfyldes på et af EU's officielle sprog i overensstemmelse med den relevante model i bilag I, II, III, IV eller V for eksportlandet eller -toldområdet. Det kan desuden trykkes og udfyldes på eksportlandets eller -toldområdets officielle sprog eller et af dets officielle sprog.

Myndighederne i den medlemsstat, hvor ansøgningen om importlicens indgives, kan kræve en oversættelse af certifikatet.

3. Originaleksemplet og kopierne af ægthedscertifikatet udfyldes enten på skrivemaskine eller i hånden. I sidstnævnte tilfælde skal de udfyldes med sort blæk og med blokbogstaver.

Certifikatets format er 210 × 297 mm. Papiret skal mindst veje 40 g/m². Originaleksemplet skal være hvidt, den første kopi lyserød og den anden gul.

4. Hvert certifikat forsynes med et løbenummer efterfulgt af udstedelseslandets eller -toldområdets navn.

Kopierne skal have samme løbenummer og samme navn som originaleksemplet.

5. Certifikatet er kun gyldigt, hvis det er korrekt påtegnet af et udstedende organ, der er opført på listen i bilag VI.

6. Certifikatet anses for at være korrekt påtegnet, hvis udstedelsesdato og -sted er anført, og hvis det er forsynet med det udstedende organs stempel samt underskrift fra den eller de personer, der er bemyndiget til at underskrive det.

Artikel 5

1. Et udstedende organ kan kun figurere på listen i bilag VI:

- a) hvis det er anerkendt som sådant af det pågældende eksportland eller -toldområde
- b) hvis det forpligter sig til at kontrollere oplysningerne i certifikaterne

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 2003.

c) hvis det forpligter sig til mindst en gang om ugen at sende Kommissionen alle de oplysninger, der gør det muligt at kontrollere oplysningerne i ægthedscertifikaterne, bl.a. certifikatets nummer, eksportøren, modtageren, bestemmelseslandet, varen (levende dyr/kød), nettovægten og underskriftdatoen.

2. Kommissionen reviderer listen i bilag VI, hvis betingelsen i stk. 1, litra a), ikke længere er opfyldt, eller hvis et udstedende organ ikke opfylder en eller flere af de forpligtelser, der påhviler det, eller hvis der udpeges et nyt udstedende organ.

Artikel 6

Ægthedscertifikater og importlicenser gælder i tre måneder fra deres respektive udstedelsesdato. Deres gyldighed udløber dog den 31. december 2004.

Artikel 7

De pågældende eksportlande og eksporttoldområder sender Kommissionen prøver på de stempler, som deres udstedende organer anvender, og navnene og underskrifterne på de personer, der er bemyndiget til at underskrive ægthedscertifikaterne. Kommissionen sender medlemsstaternes myndigheder disse oplysninger.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

1. Afsender (fulde navn og adresse)	CERTIFIKAT Nr. 0000 Originaleksemplar KROATIEN		
2. Modtager (fulde navn og adresse)	ÆGTHEDSCERTIFIKAT for udførsel til EF af kvæg og oksekød (anvendelse af forordning (EF) nr.2234/2003)		
BEMÆRKNINGER A. Dette certifikat skal udfærdiges i et originaleksemplar og to kopier. B. Originaleksemplaret og de to kopier skal udfyldes på skrivemaskine eller i hånden. I sidstnævnte tilfælde skal de udfyldes med sort blæk og med blokbogstaver.			
3. Mærker, numre, kolloenes eller dyrenes antal og art; varebeskrivelse	4. Kode i den kombinerede nomenklatur	5. Bruttovægt (kg)	6. Nettovægt (kg)
7. Nettovægt (kg) (med blokbogstaver)			
8. Undertegnede,, attesterer hermed på det udstedende organs vegne (rubrik 9), at ovennævnte varer har undergået sundhedskontrol i, jf. vedlagte veterinærcertifikat af, har oprindelse i og kommer fra Republikken Kroatien og er i nøje overensstemmelse med beskrivelsen i bilag III til interimsaftalen som fastlagt ved Rådets afgørelse 2002/107/EF (EFT L 40 af 12.2.2002, s. 9).			
9. Bemyndiget udstedende organ	Sted:		Dato:
	(Det udstedende organs stempel) (Underskrift)	

BILAG II

1. Afsender (fulde navn og adresse)	CERTIFIKAT Nr. 0000 Originaleksemplar BOSNIEN-HERCEGOVINA		
2. Modtager (fulde navn og adresse)	ÆGTHEDSCERTIFIKAT for udførsel til EF af kvæg og oksekød (anvendelse af forordning (EF) nr.2234/2003)		
BEMÆRKNINGER A. Dette certifikat skal udfærdiges i et originaleksemplar og to kopier. B. Originaleksemplaret og de to kopier skal udfyldes på skrivemaskine eller i hånden. I sidstnævnte tilfælde skal de udfyldes med sort blæk og med blokbogstaver.			
3. Mærker, numre, kolloenes eller dyrenes antal og art; varebeskrivelse	4. Kode i den kombinerede nomenklatur	5. Bruttovægt (kg)	6. Nettovægt (kg)
7. Nettovægt (kg) (med blokbogstaver)			
8. Undertegnede,, attesterer hermed på det udstedende organs vegne (rubrik 9), at ovennævnte varer har undergået sundhedskontrol i, jf. vedlagte veterinærcertifikat af, har oprindelse i og kommer fra Republikken Bosnien-Hercegovina og er i nøje overensstemmelse med beskrivelsen i bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 2007/2000 (EFT L 240 af 23.9.2000, s. 1).			
9. Bemyndiget udstedende organ	Sted:		Dato:
	(Det udstedende organs stempel) (Underskrift)	

BILAG III

1. Afsender (fulde navn og adresse)	CERTIFIKAT Nr. 0000 Originaleksemplar DEN TIDLIGERE JUGOSLAVISKE REPUBLIK MAKEDONIEN		
2. Modtager (fulde navn og adresse)	ÆGTHEDSCERTIFIKAT for udførsel til EF af kvæg og oksekød (anvendelse af forordning (EF) nr. 2234/2003)		
BEMÆRKNINGER A. Dette certifikat skal udfærdiges i et originaleksemplar og to kopier. B. Originaleksemplaret og de to kopier skal udfyldes på skrivemaskine eller i hånden. I sidstnævnte tilfælde skal de udfyldes med sort blæk og med blokbogstaver.			
3. Mærker, numre, kolloenes eller dyrenes antal og art; varebeskrivelse	4. Kode i den kombinerede nomenklatur	5. Bruttovægt (kg)	6. Nettovægt (kg)
7. Nettovægt (kg) (med blokbogstaver)			
8. Undertegnede,, attesterer hermed på det udstedende organs vegne (rubrik 9), at ovennævnte varer har undergået sundhedskontrol i, jf. vedlagte veterinærcertifikat af, har oprindelse i og kommer fra Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og er i nøje overensstemmelse med beskrivelsen i bilag III til interimsaftalen som fastlagt ved Rådets afgørelse 2001/330/EF (EFT L 124 af 4.5.2001, s. 2).			
9. Bemyndiget udstedende organ	Sted:		Dato:
	(Det udstedende organs stempel) (Underskrift)	

BILAG IV

1. Afsender (fulde navn og adresse)	CERTIFIKAT Nr. 0000 Originaleksemplar SERBIEN OG MONTENEGRO ⁽¹⁾		
2. Modtager (fulde navn og adresse)	ÆGTHEDSCERTIFIKAT for udførsel til EF af kvæg og oksekød (anvendelse af forordning (EF) nr. 2234/2003)		
BEMÆRKNINGER A. Dette certifikat skal udfærdiges i et originaleksemplar og to kopier. B. Originaleksemplaret og de to kopier skal udfyldes på skrivemaskine eller i hånden. I sidstnævnte tilfælde skal de udfyldes med sort blæk og med blokbogstaver.			
3. Mærker, numre, kolloenes eller dyrenes antal og art; varebeskrivelse	4. Kode i den kombinerede nomenklatur	5. Bruttovægt (kg)	6. Nettovægt (kg)
7. Nettovægt (kg) (med blokbogstaver)			
8. Undertegnede,, attesterer hermed på det udstedende organs vegne (rubrik 9), at ovennævnte varer har undergået sundhedskontrol i, jf. vedlagte veterinærcertifikat af, har oprindelse i og kommer fra Serbien og Montenegro og er i nøje overensstemmelse med beskrivelsen i bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 2007/2000 (EFT L 240 af 23.9.2000, s. 1).			
9. Bemyndiget udstedende organ	Sted:		Dato:
	(Det udstedende organs stempel) (Underskrift)	
⁽¹⁾ Eksklusive Kosovo som defineret af FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999.			

BILAG V

1. Afsender (fulde navn og adresse)	CERTIFIKAT Nr. 0000 Originaleksemplar International civiladministration fra De Forenede Nationers Mission i Kosovo (UNMIK)		
2. Modtager (fulde navn og adresse)	ÆGTHEDSCERTIFIKAT for udførsel til EF af kvæg og oksekød (anvendelse af forordning (EF) nr. 2234/2003)		
BEMÆRKNINGER A. Dette certifikat skal udfærdiges i et originaleksemplar og to kopier. B. Originaleksemplaret og de to kopier skal udfyldes på skrivemaskine eller i hånden. I sidstnævnte tilfælde skal de udfyldes med sort blæk og med blokbogstaver.			
3. Mærker, numre, kolloenes eller dyrenes antal og art; varebeskrivelse	4. Kode i den kombinerede nomenklatur	5. Bruttovægt (kg)	6. Nettovægt (kg)
7. Nettovægt (kg) (med blokbogstaver)			
8. Undertegnede,, attesterer hermed på det udstedende organs vegne (rubrik 9), at ovennævnte varer har undergået sundhedskontrol i, jf. vedlagte veterinærcertifikat af, har oprindelse i og kommer fra Serbien og Montenegro/Kosovo og er i nøje overensstemmelse med beskrivelsen i bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 2007/2000 (EFT L 240 af 23.9.2000, s. 1).			
9. Bemyndiget udstedende organ	Sted:		Dato:
	(Det udstedende organs stempel) (Underskrift)	

BILAG VI

Udstedende organer:

- Republikken Kroatien: »Euroinspekt«, Zagreb, Kroatien
 - Bosnien-Hercegovina:
 - Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien:
 - Serbien og Montenegro ⁽¹⁾: »YU Institute for Meat Hygiene and Technology«, Kacanskog 13, Belgrade, Yugoslavia
 - Serbien og Montenegro/Kosovo:
-

⁽¹⁾ Eksklusive Kosovo som defineret af FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2235/2003

af 23. december 2003

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 og (EF) nr. 1868/94, for så vidt angår kartoffelstivelse

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001⁽¹⁾, særlig artikel 145, stk. 1, litra c),

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1868/94 af 27. juli 1994 om en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse⁽²⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til kapitel 6, afsnit IV, i forordning (EF) nr. 1782/2003 ydes der støtte til landbrugere, som avler kartofler med henblik på fremstilling af kartoffelstivelse. I henhold til forordningens artikel 93 ydes støttebeløbet efter, hvor stor en mængde kartofler der er brug for til fremstilling af et ton stivelse.
- (2) I henhold til artikel 4a i forordning (EF) nr. 1868/94 fastsættes der en mindstepris for kartofler beregnet til fremstilling af kartoffelstivelse. Prisen justeres i forhold til kartoflernes stivelsesindhold. I henhold til artikel 5 i denne forordning får virksomheder, som fremstiller kartoffelstivelse, udbetalt en præmie på grundlag af den producerede mængde kartoffelstivelse.

(3) Der er behov for fælles regler for fastsættelsen af kartoflernes vægt og betalingen af støtte til kartoffelstivelse, mindsteprisen og præmien for kartoflernes stivelsesindhold.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelserne fra Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger og Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med henblik på artikel 93 og 94 i forordning (EF) nr. 1782/2003 og artikel 4a og 5 i forordning (EF) nr. 1868/94 fastsættes kartoflernes vægt i overensstemmelse med bilag I til nærværende forordning.

Betalingen af støtte til stivelseskartofler, jf. artikel 93 i forordning (EF) nr. 1782/2003, mindsteprisen og præmien for kartoflernes stivelsesindhold, jf. artikel 4a og 5 i forordning (EF) nr. 1868/94, fastsættes i overensstemmelse med bilag II i nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra produktionsåret 2004/05.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 197 af 30.7.1994, s. 4. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1782/2003.

BILAG I

Kartoflernes vægt afgøres ved hjælp af en af følgende metoder:

METODE A

Kartoflernes nettovægt fastslås ved udtagning af prøver. Der udtages prøver på forskellige steder i transportmidlet og på tre forskellige niveauer, nemlig på øverste, mellemste og nederste niveau.

Jordrester fjernes, inden transportmidlet vejes uden last.

Prøver udtaget med henblik på vægtkontrol må ikke være på under 20 kg. Kartofflerne vaskes, renses for eventuelle fremmedlegemer og vejes endnu en gang.

Som dækning for den mængde vand, kartoflerne har optaget under vaskningen, trækkes der 2 % fra den registrerede vægt. Resultatet er lig med den samlede reduktion for 1 000 kg kartofler.

METODE B

Kartoflerne i et parti fra en enkelt avler samles i siloer.

Kartoflerne vaskes, fremmedlegemer fjernes, og kartoflernes reelle samlede vægt fastslås, idet der indregnes 2 % for det absorberede vand.

METODE C

1. Denne metode anvendes til at fastslå kartoflernes reelle vægt i de tilfælde, hvor partier af kartofler fra forskellige avlere samles i den samme silo, dog forudsat at avlerne på forhånd har godkendt anvendelsen af denne metode.

Inden partiernes samlede reelle vægt fastslås, skal de enkelte partiers nettovægt bestemmes ved hjælp af metode A.

2. Kartofflerne i siloen vaskes, fremmedlegemer fjernes, og den reelle samlede vægt fastslås, idet der indregnes 2 % for det absorberede vand.

3. Hvis den samlede vægt af de vaskede partier kartofler er forskellig fra den samlede vægt, der opnås ved metode A, foretages følgende korrektion: den samlede vægt, som er nævnt under punkt 2, ganges for hvert af partierne med den nettovægt, der opnås ved hjælp af metode A.

Hvert enkelt resultat divideres med partiernes samlede nettovægt, som er fastslået ved hjælp af metode A.

BILAG II

Vægten under vand af 5 050 g kartofler (g)	Kartoflernes stivelsesindhold (%)	Mængde kartofler, der er brug for til fremstilling af 1 000 kg stivelse (kg)	Mindstepris, som betales til kartoffelavleren for 1 000 kg kartofler (EUR)	Præmie, som betales til stivelsesproducenten pr. 1 000 kg kartofler (EUR)	Betaling til avleren pr. 1 000 kg kartofler (EUR)	
					Forordning (EF) nr. 1782/2003, artikel 93	
					første led	andet led
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
352	13,0	6 533	27,29	3,406	16,92	10,15
353	13,1	6 509	27,39	3,418	16,98	10,19
354	13,1	6 486	27,49	3,430	17,04	10,23
355	13,2	6 463	27,59	3,443	17,10	10,26
356	13,2	6 439	27,69	3,456	17,17	10,30
357	13,3	6 416	27,79	3,468	17,23	10,34
358	13,3	6 393	27,89	3,480	17,29	10,37
359	13,4	6 369	28,00	3,493	17,36	10,41
360	13,4	6 346	28,10	3,506	17,42	10,45
361	13,5	6 322	28,20	3,519	17,48	10,49
362	13,5	6 299	28,31	3,532	17,55	10,53
363	13,6	6 276	28,41	3,545	17,61	10,57
364	13,6	6 252	28,52	3,559	17,68	10,61
365	13,7	6 229	28,63	3,572	17,75	10,65
366	13,7	6 206	28,73	3,585	17,81	10,69
367	13,8	6 182	28,84	3,599	17,88	10,73
368	13,8	6 159	28,95	3,613	17,95	10,77
369	13,9	6 136	29,06	3,626	18,01	10,81
370	13,9	6 112	29,17	3,640	18,09	10,85
371	14,0	6 089	29,28	3,654	18,15	10,89
372	14,0	6 065	29,40	3,669	18,23	10,93
373	14,1	6 047	29,49	3,680	18,28	10,97
374	14,1	6 028	29,58	3,691	18,34	11,00
375	14,2	6 005	29,69	3,705	18,41	11,04
376	14,2	5 981	29,81	3,720	18,48	11,09
377	14,3	5 963	29,90	3,731	18,54	11,12
378	14,3	5 944	30,00	3,743	18,60	11,16
379	14,4	5 921	30,11	3,758	18,67	11,20
380	14,4	5 897	30,24	3,773	18,75	11,25

Vægten under vand af 5 050 g kartofler (g)	Kartoflernes stivelsesindhold (%)	Mængde kartofler, der er brug for til fremstilling af 1 000 kg stivelse (kg)	Mindstepris, som betales til kartoffelavleren for 1 000 kg kartofler (EUR)	Præmie, som betales til stivelsesproducenten pr. 1 000 kg kartofler (EUR)	Betaling til avleren pr. 1 000 kg kartofler (EUR)	
					Forordning (EF) nr. 1782/2003, artikel 93	
					første led	andet led
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
381	14,5	5 879	30,33	3,785	18,80	11,28
382	14,5	5 860	30,43	3,797	18,86	11,32
383	14,6	5 841	30,53	3,809	18,92	11,35
384	14,6	5 822	30,63	3,822	18,99	11,39
385	14,7	5 799	30,75	3,837	19,06	11,44
386	14,7	5 776	30,87	3,852	19,14	11,48
387	14,8	5 757	30,97	3,865	19,20	11,52
388	14,8	5 738	31,08	3,878	19,26	11,56
389	14,9	5 720	31,17	3,890	19,33	11,59
390	14,9	5 701	31,28	3,903	19,39	11,63
391	15,0	5 682	31,38	3,916	19,45	11,67
392	15,0	5 664	31,48	3,928	19,52	11,71
393	15,1	5 626	31,69	3,955	19,65	11,79
394	15,2	5 607	31,80	3,968	19,71	11,83
395	15,2	5 589	31,90	3,981	19,78	11,87
396	15,3	5 570	32,01	3,995	19,85	11,91
397	15,3	5 551	32,12	4,008	19,91	11,95
398	15,4	5 542	32,17	4,015	19,95	11,97
399	15,4	5 533	32,23	4,021	19,98	11,99
400	15,4	5 523	32,28	4,029	20,01	12,01
401	15,5	5 486	32,50	4,056	20,15	12,09
402	15,6	5 467	32,62	4,070	20,22	12,13
403	15,6	5 449	32,72	4,083	20,29	12,17
404	15,7	5 430	32,84	4,098	20,36	12,21
405	15,7	5 411	32,95	4,112	20,43	12,26
406	15,8	5 393	33,06	4,126	20,50	12,30
407	15,8	5 374	33,18	4,140	20,57	12,34
408	15,9	5 364	33,24	4,148	20,61	12,36
409	15,9	5 355	33,30	4,155	20,64	12,38
410	15,9	5 346	33,35	4,162	20,68	12,41
411	16,0	5 327	33,47	4,177	20,75	12,45

Vægten under vand af 5 050 g kartofler (g)	Kartoflernes stivelsesindhold (%)	Mængde kartofler, der er brug for til fremstilling af 1 000 kg stivelse (kg)	Mindstepris, som betales til kartoffelavleren for 1 000 kg kartofler (EUR)	Præmie, som betales til stivelsesproducenten pr. 1 000 kg kartofler (EUR)	Betaling til avleren pr. 1 000 kg kartofler (EUR)	
					Forordning (EF) nr. 1782/2003, artikel 93	
					første led	andet led
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
412	16,0	5 308	33,59	4,192	20,83	12,49
413	16,1	5 280	33,77	4,214	20,94	12,56
414	16,2	5 266	33,86	4,225	20,99	12,59
415	16,2	5 252	33,95	4,236	21,05	12,63
416	16,3	5 234	34,07	4,251	21,12	12,67
417	16,3	5 215	34,19	4,267	21,20	12,72
418	16,4	5 206	34,25	4,274	21,23	12,74
419	16,4	5 196	34,32	4,282	21,27	12,76
420	16,4	5 187	34,38	4,290	21,31	12,79
421	16,5	5 150	34,62	4,320	21,46	12,88
422	16,6	5 136	34,72	4,332	21,52	12,91
423	16,6	5 121	34,82	4,345	21,59	12,95
424	16,7	5 107	34,91	4,357	21,64	12,99
425	16,7	5 093	35,01	4,369	21,70	13,02
426	16,8	5 075	35,13	4,384	21,78	13,07
427	16,8	5 056	35,27	4,401	21,86	13,12
428	16,9	5 042	35,36	4,413	21,92	13,15
429	16,9	5 028	35,46	4,425	21,98	13,19
430	17,0	5 000	35,66	4,450	22,11	13,26
431	17,1	4 986	35,76	4,462	22,17	13,30
432	17,1	4 972	35,86	4,475	22,23	13,34
433	17,2	4 963	35,93	4,483	22,27	13,36
434	17,2	4 953	36,00	4,492	22,32	13,39
435	17,2	4 944	36,07	4,500	22,36	13,41
436	17,3	4 930	36,17	4,513	22,42	13,45
437	17,3	4 916	36,27	4,526	22,49	13,49
438	17,4	4 902	36,37	4,539	22,55	13,53
439	17,4	4 888	36,48	4,552	22,61	13,57
440	17,5	4 874	36,58	4,565	22,68	13,61
441	17,5	4 860	36,69	4,578	22,74	13,65
442	17,6	4 846	36,80	4,591	22,81	13,69

Vægten under vand af 5 050 g kartofler (g)	Kartoflernes stivelsesindhold (%)	Mængde kartofler, der er brug for til fremstilling af 1 000 kg stivelse (kg)	Mindstepris, som betales til kartoffelavleren for 1 000 kg kartofler (EUR)	Præmie, som betales til stivelsesproducenten pr. 1 000 kg kartofler (EUR)	Betaling til avleren pr. 1 000 kg kartofler (EUR)	
					Forordning (EF) nr. 1782/2003, artikel 93	
					første led	andet led
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
443	17,6	4 832	36,90	4,605	22,88	13,73
444	17,7	4 818	37,01	4,618	22,94	13,77
445	17,7	4 804	37,12	4,632	23,01	13,81
446	17,8	4 790	37,23	4,645	23,08	13,85
447	17,8	4 776	37,33	4,659	23,14	13,89
448	17,9	4 762	37,44	4,672	23,21	13,93
449	17,9	4 748	37,55	4,686	23,28	13,97
450	18,0	4 720	37,78	4,714	23,42	14,05
451	18,1	4 706	37,89	4,728	23,49	14,09
452	18,1	4 692	38,00	4,742	23,56	14,13
453	18,2	4 685	38,06	4,749	23,59	14,16
454	18,2	4 679	38,11	4,755	23,62	14,17
455	18,2	4 673	38,16	4,761	23,66	14,19
456	18,3	4 645	38,39	4,790	23,80	14,28
457	18,4	4 631	38,50	4,805	23,87	14,32
458	18,4	4 617	38,62	4,819	23,94	14,36
459	18,5	4 607	38,70	4,830	23,99	14,40
460	18,5	4 598	38,78	4,839	24,04	14,42
461	18,6	4 584	38,90	4,854	24,11	14,47
462	18,6	4 570	39,02	4,869	24,19	14,51
463	18,7	4 561	39,09	4,878	24,24	14,54
464	18,7	4 551	39,18	4,889	24,29	14,57
465	18,7	4 542	39,26	4,899	24,34	14,60
466	18,8	4 523	39,42	4,919	24,44	14,66
467	18,9	4 509	39,55	4,935	24,52	14,71
468	18,9	4 495	39,67	4,950	24,59	14,75
469	19,0	4 481	39,79	4,965	24,67	14,80
470	19,0	4 467	39,92	4,981	24,75	14,85
471	19,1	4 458	40,00	4,991	24,80	14,88
472	19,1	4 449	40,08	5,001	24,85	14,91
473	19,2	4 437	40,19	5,015	24,91	14,95

Vægten under vand af 5 050 g kartofler (g)	Kartoflernes stivelsesindhold (%)	Mængde kartofler, der er brug for til fremstilling af 1 000 kg stivelse (kg)	Mindstepris, som betales til kartoffelavleren for 1 000 kg kartofler (EUR)	Præmie, som betales til stivelsesproducenten pr. 1 000 kg kartofler (EUR)	Betaling til avleren pr. 1 000 kg kartofler (EUR)	
					Forordning (EF) nr. 1782/2003, artikel 93	
					første led	andet led
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
474	19,2	4 425	40,30	5,028	24,98	14,99
475	19,3	4 414	40,40	5,041	25,04	15,02
476	19,3	4 402	40,51	5,055	25,11	15,07
477	19,4	4 390	40,62	5,068	25,18	15,11
478	19,4	4 379	40,72	5,081	25,24	15,15
479	19,5	4 367	40,83	5,095	25,31	15,19
480	19,5	4 355	40,94	5,109	25,38	15,23
481	19,6	4 343	41,06	5,123	25,45	15,27
481,6	19,6	4 337	41,11	5,130	25,49	15,29
482	19,7	4 335	41,13	5,133	25,50	15,30
483	19,7	4 332	41,16	5,136	25,52	15,31
483,2	19,7	4 332	41,16	5,136	25,52	15,31
484	19,8	4 325	41,23	5,145	25,56	15,33
484,8	19,8	4 318	41,29	5,153	25,60	15,36
485	19,9	4 317	41,30	5,154	25,61	15,36
486	19,9	4 311	41,36	5,161	25,64	15,38
486,4	19,9	4 309	41,38	5,164	25,65	15,39
487	20,0	4 305	41,42	5,168	25,68	15,41
488	20,0	4 299	41,48	5,176	25,71	15,43
489	20,1	4 294	41,53	5,182	25,74	15,44
490	20,1	4 290	41,56	5,186	25,77	15,46
491	20,2	4 287	41,59	5,190	25,78	15,47
492	20,2	4 285	41,61	5,193	25,80	15,48
493	20,3	4 283	41,63	5,195	25,81	15,48
494	20,3	4 280	41,66	5,199	25,83	15,50
495	20,4	4 278	41,68	5,201	25,84	15,50
496	20,4	4 276	41,70	5,203	25,85	15,51
497	20,5	4 273	41,73	5,207	25,87	15,52
498	20,5	4 271	41,75	5,210	25,88	15,53
499	20,6	4 266	41,80	5,216	25,91	15,55
500	20,6	4 262	41,84	5,221	25,94	15,56

Vægten under vand af 5 050 g kartofler (g)	Kartoflernes stivelsesindhold (%)	Mængde kartofler, der er brug for til fremstilling af 1 000 kg stivelse (kg)	Mindstepris, som betales til kartoffelavleren for 1 000 kg kartofler (EUR)	Præmie, som betales til stivelsesproducenten pr. 1 000 kg kartofler (EUR)	Betaling til avleren pr. 1 000 kg kartofler (EUR)	
					Forordning (EF) nr. 1782/2003, artikel 93	
					første led	andet led
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
501	20,7	4 259	41,87	5,224	25,95	15,57
502	20,7	4 257	41,89	5,227	25,97	15,58
503	20,8	4 255	41,91	5,229	25,98	15,59
504	20,8	4 252	41,94	5,233	26,00	15,60
505	20,9	4 248	41,98	5,238	26,02	15,61
506	20,9	4 243	42,02	5,244	26,05	15,63
507	21,0	4 238	42,07	5,250	26,08	15,65
508	21,0	4 234	42,11	5,255	26,11	15,66
509	21,1	4 229	42,16	5,261	26,14	15,68
509,9	21,1	4 224	42,21	5,268	26,17	15,70
510	21,1	4 224	42,21	5,268	26,17	15,70
511	21,2	4 219	42,26	5,274	26,20	15,72
511,8	21,2	4 215	42,30	5,279	26,23	15,73
512	21,3	4 214	42,31	5,280	26,23	15,74
513	21,3	4 209	42,36	5,286	26,26	15,76
513,7	21,3	4 206	42,39	5,290	26,28	15,77
514	21,4	4 204	42,41	5,293	26,29	15,78
515	21,4	4 199	42,46	5,299	26,33	15,79
515,6	21,4	4 196	42,50	5,303	26,34	15,81
516	21,5	4 194	42,52	5,305	26,36	15,81
517	21,5	4 189	42,57	5,312	26,39	15,83
517,5	21,5	4 187	42,59	5,314	26,40	15,84
518	21,6	4 184	42,62	5,318	26,42	15,85
519	21,6	4 180	42,66	5,323	26,44	15,87
519,4	21,6	4 178	42,68	5,326	26,46	15,87
520	21,7	4 175	42,71	5,329	26,48	15,89
521	21,7	4 170	42,76	5,336	26,51	15,90
521,3	21,7	4 168	42,78	5,338	26,52	15,91
522	21,8	4 165	42,81	5,342	26,54	15,92
523	21,8	4 160	42,86	5,349	26,57	15,94
523,2	21,8	4 159	42,87	5,350	26,58	15,95

Vægten under vand af 5 050 g kartofler (g)	Kartoflernes stivelsesindhold (%)	Mængde kartofler, der er brug for til fremstilling af 1 000 kg stivelse (kg)	Mindstepris, som betales til kartoffelavleren for 1 000 kg kartofler (EUR)	Præmie, som betales til stivelsesproducenten pr. 1 000 kg kartofler (EUR)	Betaling til avleren pr. 1 000 kg kartofler (EUR)	
					Forordning (EF) nr. 1782/2003, artikel 93	
					første led	andet led
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
524	21,9	4 155	42,91	5,355	26,60	15,96
525	21,9	4 150	42,97	5,361	26,64	15,98
525,1	21,9	4 150	42,97	5,361	26,64	15,98
526	22,0	4 145	43,02	5,368	26,67	16,00
527	22,0	4 140	43,07	5,374	26,70	16,02
528	22,1	4 135	43,12	5,381	26,73	16,04
528,8	22,1	4 131	43,16	5,386	26,76	16,05
529	22,2	4 130	43,17	5,387	26,77	16,06
530	22,2	4 125	43,23	5,394	26,80	16,08
530,6	22,2	4 122	43,26	5,398	26,82	16,09
531	22,3	4 119	43,29	5,402	26,84	16,10
532	22,3	4 114	43,34	5,408	26,87	16,12
532,4	22,3	4 112	43,36	5,411	26,88	16,13
533	22,4	4 111	43,37	5,412	26,89	16,13
534	22,4	4 108	43,41	5,416	26,91	16,14
534,2	22,4	4 108	43,41	5,416	26,91	16,14
535	22,5	4 103	43,46	5,423	26,94	16,16
536	22,5	4 098	43,51	5,429	26,97	16,18
537	22,6	4 093	43,56	5,436	27,01	16,20
537,8	22,6	4 089	43,61	5,441	27,03	16,22
538	22,7	4 088	43,62	5,443	27,04	16,22
539	22,7	4 083	43,67	5,449	27,07	16,24
539,6	22,7	4 080	43,70	5,453	27,09	16,25
540	22,8	4 078	43,72	5,456	27,11	16,26
541	22,8	4 076	43,75	5,459	27,12	16,27
541,4	22,8	4 075	43,76	5,460	27,13	16,27
542	22,9	4 072	43,79	5,464	27,15	16,29
543	22,9	4 066	43,85	5,472	27,19	16,31
543,2	22,9	4 066	43,85	5,472	27,19	16,31
544	23,0	4 061	43,91	5,479	27,22	16,33
545	23,0	4 056	43,96	5,486	27,25	16,35
og derover						

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2236/2003

af 23. december 2003

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1868/94 om en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1868/94 af 27. juli 1994 om en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse ⁽¹⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger

(1) I Kommissionens forordning (EF) nr. 97/95 ⁽²⁾ fastsættes gennemførelsesbestemmelserne til forordning (EF) nr. 1868/94. På grund af de ændringer i forordning (EF) nr. 1868/94, som traktaten vedrørende Tjekkiet, Estlands, Cyprens, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiet tiltrædelse og Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 har medført, bør forordning (EF) nr. 97/95 tilpasses under hensyn til disse ændringer. For at fremme klarheden og retssikkerheden er det derfor nødvendigt at ophæve forordning (EF) nr. 97/95 og at erstatte den af en ny retsakt.

(2) For at modtage EU-støtte under kvoteordningen i forordning (EF) nr. 1868/94 skal virksomhederne indgå dyrkningskontrakter med kartoffelavlernerne.

(3) Det er nødvendigt at fastsætte, hvilke forhold der skal omfattes af en dyrkningskontrakt mellem en stivelsesproducerende virksomhed og en avler for at undgå, at der indgås kontrakter, som overstiger en virksomheds delkvote. Sådanne virksomheder bør hindres i at acceptere leverance af kartofler, som ikke er omfattet af en dyrkningskontrakt, da dette ville bringe effektiviteten af kvoteordningen og det krav, at den i artikel 4a i forordning (EF) nr. 1868/94 omhandlede minimumspris betales for alle kartofler bestemt til stivelsesproduktion, i fare. Såfremt vejrforholdene i de områder, der er omfattet af en dyrkningskontrakt, imidlertid fører til produktion af en større mængde kartofler eller af

kartofler med et højere stivelsesindhold end oprindeligt fastsat, bør det dog være muligt for en stivelsesproducerende virksomhed at acceptere sådanne kartofler, forudsat at den betaler minimumsprisen.

(4) Kartofler med et stivelsesindhold på under 13 % kan ikke betragtes som kartofler beregnet til fremstilling af kartoffelstivelse. Kartofler med et stivelsesindhold på under 13 % bør ikke accepteres af virksomhederne. Såfremt vejrforholdene medfører et lavere stivelsesindhold, bør Kommissionen på en medlemsstats anmodning være i stand til at godkende, at kartofler med et stivelsesindhold på under 13 % accepteres.

(5) Det er nødvendigt at fastsætte acceptable metoder for bestemmelse af kartoflers vægt under vand og at udarbejde en oversigt, der viser det tilsvarende stivelsesindhold og den tilsvarende støtte, der skal betales.

(6) Der bør indføres kontrolforanstaltninger for at sikre, at kun stivelse produceret i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser giver anledning til betaling af præmien. For at beskytte avlerne af kartofler bestemt til stivelsesproduktion er det vigtigt, at den i artikel 4a i forordning (EF) nr. 1868/94 fastsatte minimumspris betales for alle kartofler. Det er derfor nødvendigt at fastsætte sanktioner i tilfælde af, at minimumsprisen ikke betales og for tilfælde, hvor virksomhederne accepterer kartofler, der ikke er omfattet af en dyrkningskontrakt.

(7) Det er nødvendigt med regler for at sikre, at kartoffelstivelse, der produceres ud over en virksomheds delkvote, eksporteres uden eksportrestitution som krævet i artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1868/94. Der bør anvendes sanktioner i tilfælde af, at dette ikke er tilfældet.

(8) Det er nødvendigt at fastsætte, hvad der vil ske med delkvoterne for virksomheder, der bliver sammenlagt, skifter ejer eller ophører med deres aktiviteter.

(9) Medlemsstaten og Kommissionen skal kunne kontrollere kvoteordningens funktion. Det må derfor fastsættes, hvilke oplysninger de stivelsesproducerende virksomheder skal meddele medlemsstaten og medlemsstaten skal meddele Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT L 197 af 30.7.1994, s. 4. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1782/2003 (EFT L 270 af 21.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 16 af 24.1.1995, s. 3. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1350/2003 (EUT L 192 af 31.7.2003, s. 7).

- (10) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

DEFINITIONER — KVOTEORDNINGEN

Artikel 1

I denne forordning forstås ved:

- a) »kvote«: den kvote for den enkelte medlemsstat, der er fastsat i artikel 2, stk. 1 og 3, i forordning (EF) nr. 1868/94
- b) »delkvote«: den del af kvoten, medlemsstaten tildeler en stivelsesproducerende virksomhed
- c) »stivelsesproducerende virksomhed«: enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret på den pågældende medlemsstats område, og som har modtaget den i artikel 5 i forordning (EF) nr. 1868/94 omhandlede delkvote og præmie
- d) »avler«: enhver fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af sådanne personer, der til en stivelsesproducerende virksomhed leverer kartofler, der er produceret af vedkommende selv eller af medlemmerne i hans navn og for hans regning i henhold til en dyrkningskontrakt, der er indgået af vedkommende eller i hans navn
- e) »dyrkningskontrakt«: enhver kontrakt indgået mellem en avler eller producentsammenslutning og en stivelsesproducerende virksomhed
- f) »kartofler«: de i artikel 93 i forordning (EF) nr. 1782/2003 omhandlede kartofler bestemt til fremstilling af kartoffelstivelse, hvis stivelsesindhold er på mindst 13 %
- g) »uforarbejdet stivelse«: fremstillet stivelse henhørende under KN-kode 1108 13 00, som ikke har været underkastet nogen forarbejdning
- h) »sammenlægning af stivelsesproducerende virksomheder«: sammenslutning af to eller flere stivelsesproducerende virksomheder til én virksomhed
- i) »afhændelse af en stivelsesproducerende virksomhed«: overdragelse eller overtagelse af formuegoderne i en virksomhed, som har fået tildelt delkvoter, til fordel for en eller flere stivelsesproducerende virksomheder
- j) »afhændelse af en stivelsesfabrik«: overdragelse af ejendomsretten til en teknisk enhed, der omfatter alle de til fremstilling af stivelse nødvendige installationer, til en eller flere stivelsesproducerende virksomheder, som helt eller delvis overtager den overdragende virksomheds produktion
- k) »bortforpagtning af en fabrik«: udlejning af en teknisk enhed, der omfatter alle de til fremstilling af stivelse nødvendige installationer, med henblik på drift deraf, ved en kontrakt, indgået for et tidsrum af mindst tre på hinanden følgende produktionsår med en stivelsesproducerende virksomhed, der er etableret i samme medlemsstat som den, hvor den

pågældende fabrik er beliggende, såfremt den stivelsesproducerende virksomhed, der lejer nævnte fabrik, efter at lejeforholdet har fået virkning for så vidt angår hele dens produktion, kan betragtes som én enkelt stivelsesproducerende virksomhed

- l) »Støtte til kartofler til stivelsesproduktion«: støtte til avlere, der producerer kartofler til stivelsesfremstilling, jf. artikel 93 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

Artikel 2

Når artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1868/94 finder anvendelse, tilpasses de tildelte delkvoter tilsvarende i begyndelse af det produktionsår, der følger efter overskridelsen.

KAPITEL II

PRIS- OG PRÆMIEORDNING

Artikel 3

1. Der indgås en dyrkningskontrakt for hvert produktionsår. Denne kontrakt skal forsynes med et identifikationsnummer og mindst indeholde følgende oplysninger:

- a) avlerens eller producentsammenslutningens navn og adresse
- b) den stivelsesproducerende virksomheds navn og adresse
- c) de dyrkede arealer i ha med to decimaler og identificeret i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 2419/2001 (*) om det integrerede system for forvaltning og kontrol
- d) angivelse af den mængde kartofler i tons, der forventes høstet på disse arealer og leveret til den stivelsesproducerende virksomhed
- e) angivelse af kartoflernes stivelsesindhold på grundlag af det gennemsnitlige stivelsesindhold i de kartofler, avleren har leveret til den stivelsesproducerende virksomhed i de tre sidste produktionsår eller, såfremt denne oplysning ikke foreligger, på grundlag af gennemsnitsindholdet i produktionsområdet
- f) den stivelsesproducerende virksomheds forpligtelse til at betale avleren den i artikel 4a i forordning (EF) nr. 1868/94 omhandlede minimumspris.

2. Hver stivelsesproducerende virksomhed skal før produktionsårets begyndelse til den kompetente myndighed fremsende en sammenfattende fortegnelse over kontrakterne, idet der for hver kontrakt foruden identifikationsnummeret oplyses om avlerens navn, det dyrkede areal og den mængde, der er indgået kontrakt for, udtrykt som stivelsesækvivalent, før en dato, som medlemsstaten fastsætter før begyndelsen af produktionsåret for at sikre den nødvendige kontrol.

3. Summen udtrykt som stivelsesækvivalent af de mængder, der er fastsat i dyrkningskontrakterne, må ikke overstige den delkvote, der er fastsat for den pågældende stivelsesproducerende virksomhed.

(*) EFT L 327 af 12.12.2001, s. 11.

4. Når den mængde, der faktisk er avlet i henhold til dyrkningskontrakten, udtrykt som stivelsesækvivalent, overstiger den mængde, der er fastsat i kontrakten, kan denne mængde efter den stivelsesproducerende virksomheds valg leveres på betingelse af, at den i artikel 4a i forordning (EF) nr. 1868/94 fastsatte minimumspris betales for denne mængde.

5. Der forbudt en stivelsesproducerende virksomhed at modtage kartofler, der ikke er omfattet af en dyrkningskontrakt.

Artikel 4

1. Modtagelse af de leverede kartofler finder sted på de stivelsesproducerende virksomheder selv eller på disses modtagsteder.

2. Bestemmelsen af kartoflernes vægt og stivelsesindhold, jf. artikel 5 og 7, sker på leveringstidspunktet under opsyn af en af medlemsstaten godkendt kontrollør.

Artikel 5

1. Kartoflernes bruttovægt bestemmes, hvis anvendelsen af en af de i bilag I i Kommissionens forordning (EF) nr. 2235/2003⁽¹⁾ nævnte metoder gør denne foranstaltning nødvendig, for hver ladning på leveringstidspunktet ved sammenlignende vejning af de læssede og det tomme transportmiddel.

2. Kartoflernes nettovægt bestemmes efter en af de metoder, der er anført i forordning (EF) nr. 2235/2003.

3. Accepterede partier skal have et stivelsesindhold på mindst 13 %.

De stivelsesproducerende virksomheder kan dog acceptere partier med et stivelsesindhold på under 13 %, hvis den stivelsesmængde, der kan produceres af disse kartofler, ikke overstiger 1 % af delkvoten. I dette tilfælde er den minimumspris, der skal betales, den, som gælder for et stivelsesindhold på 13 %.

Artikel 6

Kartoflernes stivelsesindhold bestemmes på grundlag af vægten under vand af 5 050 g leverede kartofler.

Vandet skal være rent og uden tilsætningsstoffer, og dets temperatur skal være under 18 °C.

Artikel 7

1. Præmien til de stivelsesproducerende virksomheder ydes for stivelse af kartofler af sund og sædvanlig handelskvalitet på grundlag af de anvendte kartoffelmængder og kartoflernes stivelsesindhold, jf. satserne i bilag II i forordning (EF) nr. 2235/2003, inden for grænserne af den stivelsesmængde, der svarer til deres delkvote. Der ydes hverken præmie for stivelse fremstillet af kartofler, der ikke er af sund og sædvanlig handelskvalitet, eller for stivelse fremstillet af kartofler med et stivelsesindhold på under 13 %, jf. dog artikel 5, stk. 3, andet afsnit.

⁽¹⁾ Se side 36 i denne EUT.

Fremkommer der ved beregning af kartoflernes stivelsesindhold ved hjælp af Reimanns eller Parows vægt en værdi, som figurerer over to eller tre linjer i anden kolonne i bilag II i forordning (EF) nr. 2235/2003, gælder de værdier, der er anført i anden henholdsvis tredje linje.

2. Indeholder de leverede partier 25 % eller derover af kartofler, der kan passere gennem et sold med kvadratiske masker på 28 mm på hvert led, i det følgende benævnt »mindstekartofler«, foretages der følgende nedsættelse af den nettovægt, som anvendes ved bestemmelse af den minimumspris, den stivelsesproducerende virksomhed skal betale:

% mindstekartofler	% nedsættelse
25 til 30 %	10 %
31 til 40 %	15 %
41 til 50 %	20 %

Indeholder partierne over 50 % mindstekartofler, handles disse partier frit, og der betales ingen præmie herfor.

Procentdelen af mindstekartofler bestemmes samtidig med nettovægten.

3. Kontrollen af, at de stivelsesproducerende virksomheder ikke overskrider deres delkvote, sker på grundlag af mængden af de anvendte kartofler og disses stivelsesindhold i overensstemmelse med satserne i bilag II i forordning (EF) nr. 2235/2003.

Artikel 8

1. Der udarbejdes et modtagebevis under den stivelsesproducerende virksomheds, den godkendte kontrollørs og leverandørens fælles ansvar. Den stivelsesproducerende virksomhed udsteder en genpart til avleren og beholder originalen med henblik på eventuel forelæggelse for det organ, der skal føre kontrol med præmierne.

2. Modtagebeviset skal mindst indeholde følgende oplysninger, for så vidt disse følger af de i henhold til artikel 4 til 7 foretagne foranstaltninger:

- leveringsdato
- leveringsnummer
- dyrkningskontraktens nummer
- avlerens navn og adresse
- transportmidlets vægt ved dets ankomst til den stivelsesproducerende virksomhed eller dennes modtagested
- transportmidlets vægt efter aflæsning og udtømmning af tilbagebleven jord
- leverancens bruttovægt
- fradrag, udtrykt i procent, i leverancens bruttovægt i forhold til forekomsten af fremmede bestanddele og til det under vaskningen absorberede vand
- fradrag, udtrykt i vægt, i leverancens bruttovægt i forhold til forekomsten af fremmede bestanddele

- j) procentdel af mindstekartofler
- k) leverancens samlede nettovægt (bruttovægten minus fradrag, herunder nedsættelsen for mindstekartofler)
- l) indhold af stivelse, udtrykt i procent eller i vægt under vand
- m) den enhedspris, der skal betales.

Artikel 9

Den stivelsesproducerende virksomhed udfærdiger for hver avler en betalingskupon med følgende oplysninger:

- a) den stivelsesproducerende virksomheds navn
- b) avlerens navn og adresse
- c) dyrkningskontraktens nummer
- d) modtagebevisernes dato og nummer
- e) hver leverances nettovægt efter eventuelle fradrag som omhandlet i artikel 8, stk. 2,
- f) enhedspris pr. leverance
- g) det samlede beløb, avleren har til gode
- h) beløb udbetalt til avleren og tidspunktet for betalingerne
- i) stivelsesavlerens underskrift og stempel.

KAPITEL III

UDBETALINGER — SANKTIONER

Artikel 10

1. Den i artikel 5 i forordning (EF) nr. 1868/94 fastsatte præmie udbetales, såfremt den stivelsesproducerende virksomhed fremlægger bevis for, at følgende betingelser er overholdt:

- stivelsen er produceret i de pågældende produktionsår
- den pris frit fabrik, som avlerne har fået udbetalt for alle mængder kartofler avlet i Fællesskabet, der anvendes til stivelsesproduktion, må ikke være lavere end den pris, der er anført i artikel 4a i forordning (EF) nr. 1868/94
- den pågældende stivelse er blevet fremstillet af kartofler, som er omfattet af de i artikel 3 omhandlede dyrkningskontrakter.

2. Den i stk. 1 omhandlede dokumentation består i fremlæggelse af den i artikel 9 foreskrevne betalingskupon samt enten avlerens bekræftelse af betalingen eller et bevis fra det pengeinstitut, som har foretaget betalingen på den stivelsesproducerende virksomheds vegne, af hvilket det fremgår, at betalingen har fundet sted.

3. Præmien til de stivelsesproducerende virksomheder betales af den medlemsstat, på hvis område kartoffelstivelsen er produceret, inden fire måneder efter den dato, hvor den i stk. 1 omhandlede dokumentation er fremlagt.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne indfører en kontrolordning, for at det kan kontrolleres på stedet, om de processer, der giver ret til præmien, har fundet sted, og at den delkvote, der er tildelt hver stivelsesproducerende virksomhed, ikke er blevet overskredet. Med henblik herpå har kontrollørerne adgang til de stivelsesproducerende virksomheders lagerregnskab og finansbogholderi og til produktions- og oplagringsstederne.

Kontrollen omfatter i hver produktionsperiode alle processerne under fremstillingen for mindst 10 % af den mængde kartofler, der er leveret til den stivelsesproducerende virksomhed.

2. Medlemsstaten giver i givet fald hver stivelsesproducerende virksomhed meddelelse om de mængder stivelse, hvormed dens delkvote er overskredet.

3. Konstaterer det kompetente organ, at den stivelsesproducerende virksomhed ikke har overholdt de i artikel 10, stk. 1, andet led, omhandlede forpligtelser, udelukkes den, bortset fra force majeure, helt eller delvis fra præmieydelse efter følgende regler:

- hvis den manglende overholdelse vedrører en stivelsesmængde på under 20 % af den samlede mængde stivelse, der er produceret af denne stivelsesproducerende virksomhed, nedsættes præmien med fem gange den konstaterede procentsats
- hvis procentsatsen er på 20 % eller derover, ydes der ingen præmie.

4. Konstateres det, at det i artikel 3, stk. 5, omhandlede forbud ikke overholdes, nedsættes den præmie, der ydes for delkvoten, efter følgende regler:

- hvis kontrollen viser, at den stivelsesproducerende virksomhed har accepteret en mængde i stivelsesækvivalenter på under 10 % af dens delkvote, nedsættes det samlede præmiebeløb, der skal betales til en stivelsesproducerende virksomhed for det pågældende produktionsår, med ti gange procentsatsen for overskridelsen
- hvis den mængde, der ikke er omfattet af dyrkningskontrakter, overskrider den i første led omhandlede grænse, ydes der ingen præmie for det pågældende produktionsår. Endvidere udelukkes den stivelsesproducerende virksomhed fra præmien for det følgende produktionsår.

5. Hvis den stivelse, der kan fremstilles af accepterede partier med et stivelsesindhold på under 13 %, i modstrid med artikel 5, stk. 3:

- overstiger 1 % af den stivelsesproducerende virksomheds delkvote, udbetales der ingen præmie for den overskridelsen. Desuden skal præmien for delkvoten nedsættes med ti gange procentsatsen for overskridelsen
- overstiger 11 % af den stivelsesproducerende virksomheds delkvote, udbetales der ingen præmie for de pågældende produktionsår. Endvidere udelukkes den stivelsesproducerende virksomhed fra præmien for det følgende produktionsår.

6. Kontrol i henhold til denne artikel udelukker ikke anden kontrol udført af de ansvarlige myndigheder.

Artikel 12

1. Eksport som omhandlet i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1868/94 anses for at have fundet sted, hvis:

- det kompetente organ i den medlemsstat, på hvis område fremstillingen har fundet sted, har modtaget det i artikel 13, stk. 2, nævnte bevis, uanset fra hvilken medlemsstat stivelsen er blevet eksporteret
- den pågældende udførselsangivelse er blevet godkendt af den medlemsstat, fra hvilken eksporten har fundet sted, inden den 1. januar efter udløbet af det produktionsår, hvor stivelsen er fremstillet
- den pågældende stivelse har forladt Fællesskabets toldområde senest 60 dage efter den i litra b) nævnte 1. januar
- produktet er blevet eksporteret uden restitution.

Bortset fra tilfælde af force majeure anses den pågældende mængde stivelse, der overstiger delkvoten, for at være afsat på det indre marked, hvis ikke samtlige betingelser i første afsnit er opfyldt.

2. I tilfælde af force majeure træffer det kompetente organ i den medlemsstat, på hvis område stivelsen er blevet fremstillet, de nødvendige foranstaltninger på baggrund af de omstændigheder, den pågældende har påberåbt sig.

Er stivelsen blevet eksporteret fra en anden medlemsstats område end den, hvor den er produceret, træffes disse foranstaltninger, efter at der om fornødent er indhentet udtalelse fra myndighederne i den pågældende medlemsstat.

3. I forbindelse med anvendelsen af denne forordning kan bestemmelserne i artikel 36 i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 ⁽¹⁾ gøres gældende.

Artikel 13

1. Som undtagelse fra artikel 12 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1342/2003 ⁽²⁾ er sikkerhedsstillelsen for en licens lig med 23 EUR/t.

2. Beviset for, at den pågældende stivelsesproducerende virksomhed har opfyldt de i artikel 12, stk. 1, første afsnit, fastsatte betingelser, føres over for det kompetente organ i den medlemsstat, på hvis område stivelsen er fremstillet, inden den 1. april efter udløbet af det produktionsår, hvor fremstillingen fandt sted.

3. Beviset føres ved fremlæggelse af:

- en eksportlicens udstedt til den pågældende stivelsesproducerende virksomhed af det kompetente organ i den i stk. 2 omhandlede medlemsstat. Licensen skal som undtagelse fra artikel 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1518/95 ⁽³⁾ indeholde en af følgende angivelser:
 - «Para exportación sin restitución, de conformidad con el artículo 6 del Reglamento (CE) n° 1868/94»

— »Skal eksporteres uden restitution, jf. artikel 6 i forordning (EF) nr. 1868/94«

— „Ausfuhr ohne Erstattung gemäß Artikel 6 der Verordnung (EG) Nr. 1868/94“

— «Προς εξαγωγή χωρίς επιστροφή σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1868/94»

— 'For export without refund under Article 6 of Regulation (EC) No 1868/94'

— «À exporter sans restitution conformément à l'article 6 du règlement (CE) n° 1868/94»

— «Da esportare senza restituzione a norma dell'articolo 6 del regolamento (CE) n. 1868/94»

— „Overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1868/94 zonder restitutie uit te voeren”

— «A exportar sem restituição em conformidade com o artigo 6.º do Regulamento (CE) n.º 1868/94»

— "Viedään tuetta asetuksen (EY) N:o 1868/94 6 artiklan mukaisesti"

— "För export utan exportbidrag enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 1868/94"

b) de i artikel 32 og 33 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 ⁽⁴⁾ omhandlede dokumenter, der er nødvendige for at få sikkerheden frigivet

c) en erklæring fra den stivelsesproducerende virksomhed, hvori den attesterer, at stivelsen er fremstillet af den.

4. Når uforarbejdet stivelse, der er fremstillet af en stivelsesproducerende virksomhed, med henblik på eksport oplagres i en silo, på et lager eller i en beholder uden for fabrikantens virksomhed i fremstillingsmedlemsstaten eller en anden medlemsstat, hvor der også oplagres anden uforarbejdet stivelse fremstillet af andre stivelsesproducerende virksomheder eller af den pågældende stivelsesproducerende virksomhed, således det ikke muligt at fastslå de oplagrede produkters fysiske identitet, skal den samlede mængde således oplagrede produkter indtil godkendelsen af den i artikel 12, stk. 1, litra b), omhandlede udførselsangivelse anbringes under administrativt tilsyn, der frembyder samme garanti som toldtilsyn, og fra tidspunktet for nævnte godkendelse anbringes under toldtilsyn.

I det i første afsnit nævnte tilfælde fremlægges, når udlagringen sker inden godkendelse af den i artikel 12, stk. 1, litra b), omhandlede udførselsangivelse, et yderligere bevis udstedt af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor oplagringen har fundet sted.

Sker udlagringen efter godkendelse af den i artikel 12, stk. 1, litra b), omhandlede udførselsangivelse, fremlægges et bevis, jf. artikel 33, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1291/2000, udstedt af toldmyndighederne i den medlemsstat, hvor oplagringen har fundet sted.

⁽¹⁾ EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 189 af 29.7.2003, s. 12.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 55.

⁽⁴⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.

Det i andet og tredje afsnit omhandlede bevis skal bekræfte, at det pågældende produkt eller den tilsvarende substitutionsmængde, jf. første afsnit, er blevet udlagret.

Artikel 14

Hvis ubehandlet stivelse, der er fremstillet af en stivelsesproducerende virksomhed, oplagres løst under den procedure for toldoplag eller frizone, som gælder for forudbetaling af restitutionen, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 565/80⁽¹⁾, kan denne stivelse ud over at undergå de behandlinger, der er nævnt i artikel 29, stk. 4, i forordning (EF) nr. 800/1999, blandes på samme oplagringssted med anden stivelse, der henhører under samme underposition i restitutionsnomenklaturen, forudsat at sidstnævnte stivelse har de samme tekniske kendetegn og opfylder betingelserne for ydelse af eksportrestitution, og at den også er undergivet den procedure, der er fastsat i forordning (EF) nr. 800/1999 eller forordning (EØF) nr. 565/80.

Artikel 15

1. For de mængder, som efter artikel 12, stk. 1, andet afsnit, betragtes som afsat på det indre marked, opkræver den pågældende medlemsstat et beløb, der for forarbejdet stivelse eller ethvert afledt produkt, som er anført i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1518/95⁽²⁾ eller er omfattet af anvendelsesområdet for Kommissionens forordning (EF) nr. 1520/2000 er lig med et standardbeløb, der beregnes pr. ton forarbejdet stivelse, og som svarer til den told i den fælles toldtarif, der gælder pr. ton stivelse under KN-kode 1108 13 00 i det produktionsår, hvor stivelsen eller det afledte produkt er fremstillet, forhøjet med 10 %.

2. Den pågældende medlemsstat meddeler inden den 1. maj, som følger efter den i artikel 12, stk. 1, litra b), omhandlede 1. januar, de pågældende stivelsesproducerende virksomheder det samlede beløb, der skal betales.

De pågældende stivelsesproducerende virksomheder betaler dette samlede beløb senest den 20. maj samme år.

Artikel 16

1. Ved sammenlægning af stivelsesproducerende virksomheder tildeler medlemsstaten den herved opståede virksomhed en delkvote, som svarer til summen af de delkvoter, de pågældende stivelsesproducerende virksomheder havde fået tildelt før sammenlægningen.

Ved afhændelse af en stivelsesproducerende virksomhed tildeler medlemsstaten overtagervirksomheden den afhændede virksomheds delkvote. Hvis der er tale om flere overtagervirksomheder, sker fordelingen i forhold til de produktionsmængder, som virksomhederne hver især har overtaget.

⁽¹⁾ EFT L 62 af 7.3.1980, s. 5.

⁽²⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 55.

Ved afhændelse af en stivelsesfabrik nedsætter medlemsstaten delkvoten for den stivelsesproducerende virksomhed, der overdrager ejendomsretten til fabrikken, og forhøjer delkvoten for den eller de stivelsesproducerende virksomheder, der overtager den pågældende fabrik, med den afståede mængde, i forhold til de overtagne produktionsmængder.

2. I tilfælde af indstilling, under andre vilkår end de i stk. 1 omhandlede, af aktiviteterne i en stivelsesproducerende virksomhed eller af aktiviteterne i en eller flere stivelsesfabrikker under en stivelsesproducerende virksomhed, kan medlemsstaten overføre de af indstillingen berørte delkvoter til en eller flere stivelsesproducerende virksomheder.

3. I tilfælde af bortforpagtning af en fabrik, der tilhører en stivelsesproducerende virksomhed, skal medlemsstaten nedsætte delkvoten for den virksomhed, der bortforpagter fabrikken, og tildele den virksomhed, der forpagter fabrikken med henblik på stivelsesproduktion, en delkvote svarende til denne nedsættelse.

Hvis forpagtningsforholdet bringes til ophør inden udløbet af den i artikel 1, litra k), omhandlede frist, annullerer medlemsstaten den tilpasning af delkvoten, der er foretaget i henhold til bestemmelserne i første afsnit, med tilbagevirkende kraft til den dato, på hvilken forpagtningen fik virkning.

4. Hvis produktionen efter anvendelse af stk. 1, første afsnit, ophører i fabrikkerne under en eller flere stivelsesproducerende virksomheder, der er blevet sammenlagt, og der således opstår en alvorlig trussel mod den fortsatte avl af kartofler til stivelsesfremstilling i det område, der tidligere forsynede den eller disse stivelsesproducerende virksomheder, kan medlemsstaten pålægge den virksomhed, der er blevet sammenlagt med en anden, at den til medlemsstaten overfører den delkvote, der oprindeligt blev tildelt den virksomhed, hvis fabrikker i mellemtiden er ophørt med at producere. Enhver kvote, der er overført ifølge første afsnit, kan af medlemsstaten omfordeles til eksisterende stivelsesproducerende virksomheder, der forpligter sig til stivelsesfremstilling i det pågældende område.

Artikel 17

Når virksomhedens eller fabrikkens indstilling af aktiviteterne, sammenlægningen eller afhændelsen sker mellem den 1. juli og den 31. marts det følgende år, får de i artikel 16 omhandlede foranstaltninger virkning for det produktionsår, der løber i denne periode.

Når virksomhedens eller fabrikkens indstilling af aktiviteterne, sammenlægningen eller afhændelsen sker mellem den 1. april og den 30. juni samme år, får de i artikel 16 omhandlede foranstaltninger virkning for det produktionsår, der følger efter denne periode.

KAPITEL IV

MEDDELELSER

Artikel 18

De stivelsesproducerende virksomheder fremsender senest den 30. april i hvert produktionsår følgende meddelelser til myndighederne

- de mængder kartofler til stivelsesfremstilling, der har været omfattet af den støtte, der omhandles i artikel 93 i forordning (EF) nr. 1782/2003
- de mængder stivelse, for hvilke den præmie, der er fastsat i artikel 5 i forordning (EF) nr. 1868/94, er blevet ydet.

Artikel 19

1. Hver medlemsstat fremsender senest den 30. juni i hvert produktionsår følgende meddelelser til Kommissionen:

- a) de mængder kartofler til stivelsesfremstilling, der har været omfattet af bestemmelserne i artikel 93 i forordning (EF) nr. 1782/2003
- b) de mængder stivelse, for hvilke den præmie, der er fastsat i artikel 5 i forordning (EF) nr. 1868/94, er blevet ydet
- c) mængder og delkvoter for de stivelsesproducerende virksomheder, der er omfattet af anvendelsen af artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1868/94, i løbet af produktionsåret og de i det følgende produktionsår disponible delkvoter
- d) de mængder, der skal udføres uden restitution, jf. artikel 6 i forordning (EF) nr. 1868/94

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 2003.

- e) de mængder, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3 og stk. 4, i nærværende forordning
- f) de mængder, der er omhandlet i artikel 15 i nærværende forordning

2. Når artikel 16 finder anvendelse, stiller medlemsstaterne senest den 30. juni i hvert produktionsår alle detailoplysninger i denne forbindelse til rådighed for Kommissionen, ledsaget af bilag, der viser, at betingelserne er opfyldt.

KAPITEL V

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 20

Ved omregning til national valuta af den minimumspris, der omhandles i artikel 4a i forordning (EF) nr. 1868/94, og den præmie, der omhandles i artikel 5 i samme forordning, anvendes den omregningskurs, der af Den Europæiske Centralbank offentliggøres senest den dag, hvor den stivelsesproducerende virksomhed har modtaget kartoflerne.

Artikel 21

Forordning (EF) nr. 97/95 ophæves fra den 1. juli 2004.

Artikel 22

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra produktionsåret 2004/05.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2237/2003

af 23. december 2003

om gennemførelsesbestemmelser til visse støtteordninger, der er fastsat i afsnit IV i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001⁽¹⁾, særlig artikel 145, litra c), e), f), og q), og artikel 155, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I afsnit IV i forordning (EF) nr. 1782/2003 er der fastsat visse støtteordninger for landbrugere. Af forenklingshensyn bør der vedtages en enkelt forordning med gennemførelsesbestemmelser til disse ordninger, der træder i kraft i 2004.
- (2) Fra 2005 kommer det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, der er fastsat i afsnit II, kapitel IV, i forordning (EF) nr. 1782/2003 (i det følgende benævnt »det integrerede system«), til at gælde for disse støtteordninger. Nogle af disse støtteordninger tillige med nogle af de produkter, som der ydes direkte betalinger for i henhold til nogle af disse støtteordninger, er allerede omfattet af det integrerede system. For at lægge overgangen fra ordningerne i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27. november 1992 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger⁽²⁾ til de ordninger, der er fastsat ved det integrerede system, bør de eksisterende bestemmelser i forordning (EØF) nr. 3508/92 og gennemførelsesbestemmelserne hertil i Kommissionens forordning (EF) nr. 2419/2001⁽³⁾ finde anvendelse på disse støtteordninger.
- (3) For at ordningerne kan fungere effektivt og forvaltes ordentligt bør arealbetalingerne begrænses til visse arealer og betingelserne fastlægges.
- (4) Det bør undgås, at arealer udelukkende tilsås, for at der kan opnås ret til arealbetalinger. Der bør fastsættes visse betingelser for såning og dyrkning af afgrøder, navnlig

for hård hvede, proteinafgrøder og ris. Af hensyn til de forskellige dyrkningsmetoder i EF bør de lokale normer respekteres.

- (5) Der bør kun tillades en enkelt ansøgning om arealbetaling for en parcel, der dyrkes i et givet år, medmindre arealbetalingen ydes som et supplement til den samme afgrøde eller støtten vedrører produktion af frø. Der kan ydes arealbetalinger for afgrøder, som der ydes støtte til efter en ordning, der henhører under EF's struktur- eller miljøpolitik.
- (6) Når det areal, som der ansøges om støtte for, overstiger det maksimale garantiareal eller basisarealerne eller delbasisarealerne, kræver de støtteordninger, der er baseret på arealstøtte, at det areal pr. landbruger, som der søges om støtte for, nedsættes proportionalt det pågældende år. Der bør derfor fastsættes retningslinjer og frister for udvekslingen af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne, for at nedsættelseskoefficienten kan fastlægges og Kommissionen informeres om de arealer, som støtten er udbetalt for. Samme bestemmelser gælder for nedsættelsen af de samlede individuelle referencemængder, hvis artikel 95, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1782/2003 finder anvendelse.
- (7) Ifølge artikel 73 i forordning (EF) nr. 1782/2003 er ydelsen af den særlige kvalitetspræmie for hård hvede betinget af, at der anvendes visse mængder certificeret frø af sorter, der i produktionsområdet anerkendes som værende af høj kvalitet og dermed egnet til produktion af semulje eller pasta. For at sikre, at disse krav overholdes, bør der fastsættes kriterier for metoden til screening af sorter i hver enkelt medlemsstat, og proceduren for opstilling af listen over de støtteberettigede sorter tillige med minimumsmængden af certificeret frø, der skal anvendes, bør fastsættes.
- (8) Den korte periode mellem vedtagelsen af forordning (EF) nr. 1782/2003 og ikrafttrædelsen af den særlige kvalitetspræmie for hård hvede gør det ikke muligt allerede nu at opstille en liste over støtteberettigede sorter efter den planlagte screeningsmetode med henblik på ydelse af støtten i 2004 og 2005. Medlemsstaterne må derfor opstille en foreløbig liste baseret på et udvalg af de nu anvendte sorter.

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.⁽²⁾ EFT L 355 af 5.12.1992, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 495/2001 (EFT L 72 af 14.3.2001, s. 6).⁽³⁾ EFT L 327 af 12.12.2001, s. 11. Ændret ved forordning (EF) nr. 2550/2001 (EFT L 341 af 22.12.2001, s. 105).

- (9) I betragtning af at der skal anvendes en bestemt mængde certificeret frø for at opnå ret til den særlige kvalitetspræmie for hård hvede, bør der indføres en passende kontrolprocedure for at efterprøve, om det støtteberettigede frø og de krævede mængder rent faktisk anvendes.
- (10) I nogle regioner bliver proteinafgrøder af agronomiske grunde traditionelt sået blandet med korn. Den deraf resulterende afgrøde består hovedsagelig af proteinplanter. Med henblik på ydelse af præmien for proteinafgrøder bør de således tilsåede arealer derfor betragtes som arealer med proteinafgrøder.
- (11) For at støtteordningen for nødder kan fungere effektivt og forvaltes ordentligt, bør arealstøtten ikke anvendes til finansiering af marginalbeplantninger eller enkeltstående træer. Der bør derfor fastlægges en mindste arealstørrelse og trætetthed for en specialiseret plantage. For at lette overgangen fra de nuværende forbedringsplaner, der først udløber efter indførelsen af den nye støtteordning, bør der fastsættes overgangsforanstaltninger.
- (12) Betingelserne for udbetalingen og beregningen af den afgrødespecifikke betaling for ris afhænger ikke blot af det eller de basisarealer, der er fastsat for hver producentmedlemsstat ved forordning (EF) nr. 1782/2003, men også af en eventuel underinddeling af disse basisarealer i delbasisarealer og af de objektive kriterier, som hver enkelt medlemsstat har valgt at følge ved denne underinddeling, af betingelserne for dyrkningen af parcellerne og for deres minimumsstørrelse. Som følge deraf bør der fastsættes nærmere regler for, hvordan basisarealer og delbasisarealer oprettes, forvaltes og dyrkes.
- (13) Ifølge artikel 82 i forordning (EF) nr. 1782/2003 indebærer en overskridelse af basisarealet, at den afgrødespecifikke betaling for ris nedsættes. Med henblik på beregningen af denne nedsættelse bør de kriterier, der skal tages i betragtning, og de koefficienter, der skal anvendes, fastlægges.
- (14) Opfølgningen af de afgrødespecifikke betalinger for ris forudsætter, at Kommissionen har fået forelagt visse oplysninger om dyrkningen af basisarealer og delbasisarealer. Med henblik herpå bør det fastsættes, hvilke oplysninger medlemsstaterne skal tilsende Kommissionen, og hvornår det skal ske.
- (15) Den afgrødespecifikke betaling for ris afløser den produktionsgodtgørelse, som der blev fastsat nærmere regler for ved Kommissionens forordning (EF) nr. 613/97 af 8. april 1997 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 for så vidt angår betingelserne for ydelse af produktionsgodtgørelse i forbindelse med støtteordningen for risproducenter⁽¹⁾. Denne forordning har ikke længere noget formål og bør derfor ophæves.
- (16) Ifølge artikel 93 og 94 i forordning (EF) nr. 1782/2003 udbetales der støtte til landbrugere, som producerer kartofler til stivelsesfremstilling i henhold til en dyrkningskontrakt og inden for den kvote, der er fastsat ved Rådets forordning (EF) nr. 1868/94 af 27. juli 1994 om en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse⁽²⁾. Betingelserne for ydelse af denne støtte bør derfor fastsættes, og der bør i givet fald foretages krydshenvisninger til de eksisterende bestemmelser, der er fastsat for kvoteordningen i forordning (EF) nr. 1868/94. Da levering af kartoflerne til stivelsesfabrikanten foregår trinvis, og støtten hidtil er blevet betalt for de leverede mængder, bør det nuværende betalingssystem oprettholdes for 2004. For at støtteordningen kan fungere effektivt og forvaltes ordentligt, bør der fastsættes bestemmelser om kontrol.
- (17) Ifølge artikel 95 og 96 i forordning (EF) nr. 1782/2003 skal producenterne have udbetalt en mælkepræmie og en tillægsbetaling. I Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 af 29. september 2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter⁽³⁾ er der fastsat særlige bestemmelser, som gælder for inaktivitet. Det bør derfor fastsættes, at en fysisk eller juridisk person med en individuel referencemængde, der i perioden på tolv måneder forud for den 31. marts det pågældende år ikke har opfyldt betingelserne i artikel 5, litra c), i forordning (EF) nr. 1788/2003, udelukkes fra præmien og tillægsbetalingen. For at støtteordningen kan fungere effektivt og forvaltes ordentligt, bør der fastsættes bestemmelser om kontrol.
- (18) Ved artikel 88 til 92 i forordning (EF) nr. 1782/2003 er der fastsat en ny ordning, ifølge hvilken der ydes støtte til landbrugere for energiafgrøder. Da der er tale om en ny ordning, som kræver ret komplekse forvaltnings- og kontrolforanstaltninger, bør gennemførelsesbestemmelserne begrænses til 2004, så de kan tages op til fornyet overvejelse med henblik på de efterfølgende år på baggrund af de indvundne erfaringer.
- (19) I overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 2461/1999 af 19. november 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999, for så vidt angår anvendelsen af udtagne landbrugsarealer med henblik på produktion af råvarer til fremstilling i EF af produkter, som ikke primært er bestemt til konsum eller foderbrug⁽⁴⁾, som udelukker sukkerroer fra støtten, bør dyrkning af sukkerroer udelukkes fra støtteordningen for energiafgrøder.

⁽¹⁾ EFT L 94 af 9.4.1997, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1127/98 (EFT L 157 af 30.5.1998, s. 86).

⁽²⁾ EFT L 197 af 30.7.1994, s. 4. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 123.

⁽⁴⁾ EFT L 299 af 20.11.1999, s. 16. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 345/2002 (EFT L 55 af 26.2.2002, s. 10).

- (20) Betingelserne for berettigelsen til denne støtte bør derfor fastsættes. I den forbindelse bør betingelserne for indgåelse af kontrakten mellem producenten og den første forarbejdningsvirksomhed om de pågældende råvarer præciseres. De betingelser, der gælder i tilfælde af, at forarbejdningen udføres af landbrugeren på bedriften, bør også fastlægges.
- (21) For at sikre, at råvaren forarbejdes til det tilsigtede energiprodukt, bør der stilles en sikkerhed af den første forarbejdningsvirksomhed, selv om støtten ikke ydes til forarbejdningsvirksomheden, men til landbrugeren. Sikkerheden bør være stor nok til at udelukke enhver risiko for, at råvarerne i omdirigeres. Endvidere bør råvarer og mellemprodukter kun kunne sælges højst to gange inden den endelige forarbejdning for at gøre kontrollen af ordningen effektiv.
- (22) Der bør klart skelnes mellem ansøgerens forpligtelser, der ophører, når den samlede mængde høstede råvarer leveres, og den første forarbejdningsvirksomheds forpligtelser, der indtræder ved levering og ophører med den endelige forarbejdning af råvarerne til energiprodukter.
- (23) For visse transporter på EF's område af råvarer og deraf afledte produkter bør der foreligge et kontrolsystem, der indebærer anvendelse af kontrolseksemplar T5, som udstedes i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽¹⁾. Der bør forudses alternativ dokumentation i tilfælde af, at kontrolseksemplar T5 går tabt af årsager, som ikke kan tilskrives den første forarbejdningsvirksomhed. For at støtteordningen kan fungere effektivt og forvaltes ordentlige, bør der fastsættes bestemmelser om kontrol.
- (24) Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL 1

ANVENDELSESOMRÅDE OG ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes der gennemførelsesbestemmelser til følgende støtteordninger, som er fastsat i afsnit IV i forordning (EF) nr. 1782/2003:

- a) særlig kvalitetspræmie for hård hvede, jf. afsnit IV, kapitel 1, i nævnte forordning
- b) præmie for proteinafgrøder, jf. afsnit IV, kapitel 2, i nævnte forordning

⁽¹⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1335/2003 (EUT L 187 af 26.7.2003, s. 16).

- c) afgrødespecifik betaling for ris, jf. afsnit IV, kapitel 3, i nævnte forordning
- d) arealbetaling for nødder, jf. afsnit IV, kapitel 4, i nævnte forordning
- e) for 2004 støtte til energiafgrøder, jf. afsnit IV, kapitel 5, i nævnte forordning
- f) støtte til stivelseskartofler, jf. afsnit IV, kapitel 6, i nævnte forordning
- g) mælkepræmie og tillægsbetalinger, jf. afsnit IV, kapitel 7, i nævnte forordning.

Artikel 2

Anvendelse af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem

Forordning (EØF) nr. 3508/92 og forordning (EF) nr. 2419/2001 gælder for de ansøgninger for kalenderåret 2004 om direkte betalinger, der omhandles i artikel 1, litra a) til e), medmindre andet er fastsat.

For kalenderåret 2004 gælder artikel 11 til 15, 17, 20, 44 og 46 til 51 i forordning (EF) nr. 2419/2001 for de ansøgninger om direkte betalinger, der omhandles i artikel 1, litra f) og g).

For kalenderåret 2004 gælder artikel 1, litra r), artikel 4, artikel 22 og artikel 23 i forordning (EF) nr. 2419/2001 for de ansøgninger om direkte betalinger, der omhandles i artikel 1, litra f).

Artikel 3

Frist for indgivelse af ansøgninger

Landbrugerne skal ansøge om at blive omfattet af de i artikel 1 nævnte støtteordninger inden en dato, der fastsættes af medlemsstaterne, men senest den 15. maj. I Finland og Sverige kan datoen 15. maj udsættes, men senest til den 15. juni.

Dog kan Kommissionen efter proceduren i artikel 144, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003 tillade, at de i første afsnit nævnte datoer udsættes i bestemte områder, hvor usædvanlige klimaforhold bevirker, at de normale datoer ikke kan anvendes.

Artikel 8 i forordning (EF) nr. 2419/2001 gælder kun for arealrelaterede støtteansøgninger. For stivelseskartofler i Finland og Sverige kan der foretages ændringer af støtteansøgningen indtil den 30. juni.

Artikel 4

Betingelser for betaling

1. De direkte betalinger i henhold til artikel 1, litra a), b), c) og e), pr. afgrødetype ydes kun for de arealer, der er omfattet af en ansøgning vedrørende mindst 0,3 ha, idet størrelsen af hver dyrket parcel ikke må være mindre end den mindstestørrelse, som medlemsstaten har fastlagt inden for den grænse, der er fastsat i artikel 4 i forordning (EF) nr. 2419/2001.

2. De direkte betalinger i henhold til artikel 1, litra a), b) og c), ydes kun for arealer, der er tilsået fuldt ud, og hvor alle normale dyrkningsbetingelser er blevet respekteret i overensstemmelse med lokale normer.

Når det gælder den særlige kvalitetspræmie for hård hvede i henhold til afsnit IV, kapitel 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, er afgrøder dyrket på arealer, som er tilsået fuldt ud, og som dyrkes i overensstemmelse med lokale normer, men ikke når blomstringsstadiet på grund af usædvanlige vejrforhold, der anerkendes som sådanne af den pågældende medlemsstat, fortsat støtteberettigede, forudsat at de pågældende arealer ikke anvendes til noget andet formål frem til dette vækststadium.

3. Med forbehold af den periode, der er fastsat i artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003, udbetales direkte betalinger i henhold til denne forordning, efter at kontrollen i henhold til forordning (EF) nr. 2419/2001 og nærværende forordning er udført.

4. I et givet år må der ikke indgives mere end én ansøgning om arealbetingelse som led i en ordning, der finansieres i henhold til artikel 1, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999⁽¹⁾, for en dyrket parcel.

Dog kan der for en dyrket parcel, der for det samme år er omfattet af en ansøgning om:

- a) særlig kvalitetspræmie for hård hvede i henhold til afsnit IV, kapitel 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003 eller præmie for proteinafgrøder i henhold til afsnit IV, kapitel 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003, indgives en ansøgning om betalinger for markafgrøder i henhold til artikel 2, 4 og 5 i Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999⁽²⁾ eller afsnit IV, kapitel 10, i forordning (EF) nr. 1782/2003
- b) afgrødespecifik betaling for ris i henhold til afsnit IV, kapitel 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003 eller præmie for proteinafgrøder i henhold til afsnit IV, kapitel 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003, indgives en ansøgning om støtte til frø i henhold til artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 2358/71⁽³⁾ eller afsnit IV, kapitel 9, i forordning (EF) nr. 1782/2003
- c) støtte til energiafgrøder i henhold til afsnit IV, kapitel 5, i forordning (EF) nr. 1782/2003, indgives en ansøgning om betalinger for markafgrøder i henhold til artikel 2, 4 og 5 i forordning (EF) nr. 1251/1999 eller afsnit IV, kapitel 10, i forordning (EF) nr. 1782/2003 med forbehold af artikel 90, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003 eller afgrødespecifik betaling for ris i henhold til afsnit IV, kapitel 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003
- d) betalinger for markafgrøder i henhold til artikel 2, 4 og 5 i forordning (EF) nr. 1251/1999 eller afsnit IV, kapitel 10, i forordning (EF) nr. 1782/2003, indgives en ansøgning om

støtte til frø i henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2358/71 eller afsnit IV, kapitel 9, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

Til arealer, der anvendes til produktion af råvarer dyrket som led i ordningen for støtte til energiafgrøder i henhold til afsnit IV, kapitel 5, i forordning (EF) nr. 1782/2003, kan der ikke ydes EF-støtte som omhandlet i kapitel VIII i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999⁽⁴⁾ med undtagelse af støtte i forbindelse med omkostningerne ved tilplantning med hurtigtvoksende arter, jf. samme forordnings artikel 31, stk. 3, andet afsnit.

Artikel 5

Meddelelser

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen følgende oplysninger ad elektronisk vej efter følgende tidsplan:

- a) senest den 15. september det pågældende år: de arealer eller i det i artikel 95 og 96 i forordning (EF) nr. 1782/2003 nævnte tilfælde de mængder, for hvilke der er ansøgt om støtte for det pågældende kalenderår, i givet fald underinddelt for hvert delbasisareal
- b) senest den 31. oktober: endelige oplysninger om de arealer eller mængder, der er fastslået under hensyntagen til den allerede foretagne kontrol
- c) senest den 31. juli det følgende år: de endelige oplysninger i forbindelse med de arealer eller mængder, som støtten rent faktisk er blevet udbetalt for det pågældende kalenderår, efter fradrag af arealnedsættelserne i henhold til artikel 32 i forordning (EF) nr. 2419/2001, hvis det er relevant.

Arealerne udtrykkes i hektar afrundet til to decimaler. Mængderne udtrykkes i tons afrundet til tre decimaler.

Artikel 6

Nedsættelseskoefficient

1. Koefficienten for nedsættelse af arealet i de i artikel 75, artikel 78, stk. 2, artikel 82, artikel 85 og artikel 89, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003 nævnte tilfælde eller for nedsættelse af mængderne tillige med de objektive kriterier i det i nævnte forordnings artikel 95, stk. 4, nævnte tilfælde fastsættes senest den 15. november det pågældende år på grundlag af de oplysninger, der er meddelt i henhold til artikel 5, litra b), i denne forordning.

2. I de i artikel 75, artikel 82, artikel 85 og artikel 95, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1782/2003 nævnte tilfælde meddeler medlemsstaterne senest den 1. december det pågældende år Kommissionen den anvendte nedsættelseskoefficient og i det i samme forordnings artikel 95, stk. 4, nævnte tilfælde de anvendte objektive kriterier.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 246 af 5.11.1971, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

KAPITEL 2

SÆRLIG KVALITETSPRÆMIE FOR HÅRD HVEDE*Artikel 7***Screening af sorter**

1. De medlemsstater, der er nævnt i artikel 74, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, opstiller listen over de sorter af hård hvede, som den særlige kvalitetspræmie i henhold til artikel 72 i forordning (EF) nr. 1782/2003 kan ydes for, efter den metode til screening af sorter, der er fastsat i stk. 2 til 5 i denne artikel.

2. Mindst hvert andet år identificerer medlemsstaterne mindst to repræsentative sorter. De repræsentative sorter er de sorter af hård hvede, der hyppigst certificeres.

3. Medlemsstaterne analyserer sorterne af hård hvede ud fra følgende kvalitetsparametre og vægter hvert parameter som følger:

- a) proteinindhold (40 %)
- b) glutenkvalitet (30 %)
- c) indeks for gule pigmenter (20 %)
- d) rumvægt eller tusindkornsvægt (10 %).

Summen af gennemsnitsværdierne af kvalitetsparametrene i litra a) til d) multipliceret med den anførte procentsats er sorternes kvalitetsindeks.

Hver medlemsstat sammenligner i en periode på mindst to år kvalitetsindekserne for sorterne af hård hvede med kvalitetsindekserne for de repræsentative sorter på regionalt plan. De sorter, der skal undersøges, er dem, der er registreret i hver enkelt medlemsstats nationale sortsliste, bortset fra de sorter, for hvilke der ikke foreligger analyseresultater for de sidste tre år, fordi de ikke længere anvendes eller certificeres.

Med henblik herpå beregner hver medlemsstat på grundlag af gennemsnitskvalitetsindekset, der sættes til 100 for de repræsentative sorter, for hvert af kvalitetsparametrene i litra a) til d) procentsatsen for de øvrige sorter af hård hvede i forhold til indekset på 100. Kvalitetspræmien for hård hvede kan kun ydes for sorter af hård hvede med et indeks på mindst 98.

4. En medlemsstat kan udelukke sorter med et gennemsnitstab af glassethed på over 27 % fra listen over støtteberettigede sorter.

5. Sorter, der er registreret i en anden medlemsstats nationale sortsliste, kan også undersøges til konstatering af, om de er støtteberettigede.

*Artikel 8***Analysemetoder**

1. Analysemetoderne for proteinindhold, rumvægt og tab af glassethed er dem, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 824/2000 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 100 af 20.4.2000, s. 31.

2. Indekset for gule pigmenter måles efter ICC 152-metoden eller en tilsvarende anerkendt metode.

3. Glutenkvaliteten måles efter ICC 158-metoden eller efter ICC 151-metoden.

*Artikel 9***Mængden af certificeret frø**

Inden den 1. oktober året forud for det år, for hvilket præmien ydes, fastsætter medlemsstaterne den minimumsmængde frø certificeret i henhold til Rådets direktiv 66/402/EØF ⁽²⁾, der skal anvendes i overensstemmelse med de nuværende dyrkningsmetoder i det pågældende produktionsområde.

*Artikel 10***Offentliggørelser og meddelelser**

1. Listen over udvalgte sorter, hvortil der kan ydes særlig kvalitetspræmie for hård hvede på nationalt eller regionalt plan, offentliggøres af medlemsstaterne for vintersorter senest den 1. oktober og for forårssorter senest den 31. december i året forud for det år, for hvilket præmien ydes.

2. Senest en måned efter de datoer, der er fastsat i stk. 1, sender Medlemsstaterne Kommissionen den i stk. 1 nævnte liste og, hvis der er foretaget en ændring, minimumsmængden af certificeret frø, der skal anvendes.

*Artikel 11***Gyldighedsperiode**

1. Den særlige kvalitetspræmie for hård hvede kan ydes for de sorter, der er optaget på den i artikel 10, stk. 1, nævnte liste, i en periode på fem år fra datoen for deres første optagelse på listen.

2. Den periode, hvori en sort er støtteberettiget, kan forlænges med en periode på fem år baseret på resultaterne af de kvalitetsanalyser, der udføres i løbet af det andet og tredje år af den femårige periode, hvori sorten er støtteberettiget.

*Artikel 12***Overgangsforanstaltninger**

1. Inden den 15. maj 2004 offentliggør medlemsstaterne listen over de sorter, som præmien kun kan ydes for i 2004 og 2005, og fremsender listen til Kommissionen inden den 30. juni 2004.

2. Medlemsstaterne opstiller den i stk. 1 nævnte liste ved fra listen over sorter, der er registreret i den nationale sortsliste, at fjerne de sorter, der ikke blev certificeret i 2002 og 2003, og dem, der ikke opfylder mindst to af følgende parametre:

- a) et proteinindhold på mindst 11,5 %
- b) en rumvægt på mindst 78 kg/hl

⁽²⁾ EFT 125 af 11.7.1966, s. 2309/1966.

- c) en tusindkornsvægt på mindst 42 g
- d) et tab af glassethed på højst 27 %
- e) et glutenindhold på mindst 10 %.

3. Listerne over sorter, som præmien kan ydes for i 2004, 2005 og 2006, kan omfatte sorter, der figurer på en anden medlemsstats liste over udvalgte sorter på grundlag af resultaterne af de kvalitetsanalyser, der er udført af denne anden medlemsstat.

Artikel 13

Kontrolforanstaltninger

1. Ansøgningen om den særlige kvalitetspræmie for hård hvede skal være ledsaget af dokumentation, der er forelagt i henhold til de af medlemsstaten fastsatte regler, for, at minimumsmængden af certificeret frø er blevet anvendt.

2. Hvis der konstateres en forskel mellem minimumsmængden af certificeret frø, der er fastsat af medlemsstaten, og den faktisk anvendte mængde, beregnes det fastslåede areal som omhandlet i artikel 2, litra r), i forordning (EF) nr. 2419/2001 ved, at den samlede mængde certificeret frø, som er blevet anvendt ifølge landbrugerens dokumentation, divideres med den minimumsmængde certificeret frø pr. hektar, der er fastsat af medlemsstaten for det pågældende produktionsområde.

KAPITEL 3

PRÆMIE FOR PROTEINAFGRØDER

Artikel 14

Blanding af korn og proteinafgrøder

I regioner, hvor proteinafgrøder traditionelt sås blandet med korn, betales præmien for proteinafgrøder efter anmodning herom fra ansøgeren, hvis han over for myndighederne kan godtgøre, at proteinafgrøderne er fremherskende i blandingen. Den særlige regionalstøtte for markafgrøder, der er nævnt i artikel 98 i forordning (EF) nr. 1782/2003, kan ikke ydes for de pågældende arealer.

KAPITEL 4

AFGRØDESPECIFIK BETALING FOR RIS

Artikel 15

Ansøgning

I støtteansøgningen anfører landbrugerne for hver dyrket parcel den rissort, for hvilken han ansøger om den afgrødespecifikke betaling for ris i henhold til artikel 79 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

Artikel 16

Frister for såning

For at kunne komme i betragtning for den afgrødespecifikke betaling for ris skal det anmeldte areal sås senest:

- a) den 30. juni forud for den pågældende høst i Spanien og Portugal
- b) den 31. maj forud for den pågældende høst i de øvrige producentmedlemsstater, der er nævnt i artikel 80, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

Når det gælder Fransk Guyana, skal arealerne dog for hver af de to cykler tilsås senest den 31. december og den 30. juni forud for den pågældende høst, og den afgrødespecifikke betaling for ris ydes på grundlag af gennemsnittet af de arealer, der tilsås for hver af de to cykler.

Artikel 17

Nedsættelseskoefficient

Nedsættelseskoefficienten for den afgrødespecifikke betaling for ris, der er nævnt i artikel 82 i forordning (EF) nr. 1782/2003, beregnes i henhold til bilag I.

Artikel 18

Meddelelser

1. Inden den 15. maj 2004 giver medlemsstaterne ad elektronisk vej Kommissionen meddelelse om de foranstaltninger, der er truffet med henblik på anvendelsen af dette kapitel, og i givet fald:

- a) underinddelingen af deres basisareal eller basisarealer i delbasisarealer
- b) de objektive kriterier, som disse underinddelinger er baseret på.

2. I henhold til artikel 5 giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om følgende:

- a) senest den 15. september:
 - i) listen over de sorter, der er registreret i den nationale sortliste, klassificeret efter kriterierne i bilag I, punkt 2, til Rådets forordning (EF) nr. 1785/2003 ⁽¹⁾
 - ii) de tilsåede arealer, for hvilke der er indgivet ansøgninger om afgrødespecifik betaling for ris, efter rissort og efter basisareal og delbasisareal, i overensstemmelse med tabellen i bilag II, del A, til denne forordning, herunder overskridelserne af de basisarealer og delbasisarealer, der er fastlagt af hver medlemsstat i henhold til stk. 1 i denne artikel
- b) senest den 31. oktober i overensstemmelse med tabellen i bilag II, del B, til denne forordning ændringerne af de i henhold til stk. 1 tilsåede arealer, for hvilke der er indgivet ansøgninger om afgrødespecifik betaling for ris

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 96.

c) senest den 31. juli i overensstemmelse med tabellen i bilag II, del C, til denne forordning oplysningerne om de tilsåede arealer, for hvilke den afgrødespecifikke betaling for ris er blevet udbetalt for det foregående produktionsår, beregnet efter den metode, der er fastlagt i bilag I til denne forordning.

3. Når det gælder Fransk Guyana, afgives oplysningerne om de tilsåede arealer på grundlag af gennemsnittet af de arealer, der er tilsået i løbet af de to cykler.

4. Medlemsstaterne kan årligt ændre delbasisarealerne og de objektive kriterier, der er nævnt i stk. 1. De underretter Kommissionen herom senest den 15. maj forud for den pågældende høst.

KAPITEL 5

AREALBETALING FOR NØDDER

Artikel 19

Betingelser, der skal opfyldes for at komme i betragtning for EF-støtten

1. Ved anvendelsen af dette kapitel forstås ved »plantage« et homogent og sammenhængende med nøddetræer tilplantet areal, der ikke omfatter andre afgrøder eller beplantninger, og som udgør en geografisk helhed. Enkeltstående træer eller en enkelt række nøddetræer, der er plantet langs veje eller andre afgrøder, betragtes ikke som en plantage.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne tillade tilstedeværelse af andre træer end nøddetræer inden for en grænse svarende til 10 % af det antal træer, der er fastsat i stk. 3. Desuden kan medlemsstaterne tillade tilstedeværelse af kastanjetræer, hvis antallet af træer i henhold til stk. 3 overholdes for de støtteberettigede nøddetræers vedkommende.

2. Arealbetalingen i henhold til artikel 83 i forordning (EF) nr. 1782/2003 ydes kun for plantager, der producerer nødder og opfylder betingelserne i stk. 3 og 4 på den dato, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 3 i denne forordning.

Når det gælder plantager, hvor der dyrkes forskellige nødder, og når støtten differentieres alt efter, hvilke produkter der er tale om, er det støtteberettigelsesbetingelserne og/eller støtteniveauet for den fremherskende nøddetype, der er gældende.

3. Mindste arealstørrelse for plantager er 0,10 ha.

Antallet af nøddetræer pr. hektar plantage skal mindst være:

- 125 for hasselnødder
- 50 for mandler
- 50 for valnødder
- 50 for pistacienødder
- 30 for johannesbrød.

4. Medlemsstaterne kan efter objektive kriterier fastsætte en mindste arealstørrelse og trætetthed, som er større end den, der er fastsat i stk. 3, for at tage hensyn til de pågældende områders og produktioners særlige karakteristika.

Artikel 20

Betingelser, der skal opfyldes for at komme i betragtning for national støtte

Artikel 19 i denne forordning anvendes for den nationale støtte, der er nævnt i artikel 87 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

Med forbehold af artikel 87 i forordning (EF) nr. 1782/2003 kan en medlemsstat opstille yderligere kriterier for støtteberettigelse, forudsat at disse kriterier er i overensstemmelse med støtteordningens mål for miljøet og landdistrikterne og på det samfundsmæssige og økonomiske område og ikke medfører forskelsbehandling af producenterne. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at føre kontrol med disse kriterier.

Artikel 21

Ansøgninger

I støtteordningen skal landbrugerne angive antallet af nøddetræer pr. type og pr. landbrugsparcel.

Artikel 22

Meddelelser

1. Inden den i artikel 3 nævnte dato og senest den 15. maj 2004 giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om følgende:

- a) størrelsen af arealbetalingen pr. produkt og/eller det ændrede nationale garantiareal (i det følgende benævnt »NGA«), når medlemsstaten ansøger om EF-støtte i henhold til artikel 83, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003
- b) de højere niveauer og kriterierne i henhold til artikel 19, stk. 4, i denne forordning
- c) de yderligere kriterier i henhold til artikel 20 i denne forordning

og de følgende år senest den 31. marts de i litra b) og c) nævnte oplysninger og senest den 15. maj den i litra a) nævnte oplysning.

2. Eventuelle ændringer af meddelelserne i henhold til stk. 1 vedrører det følgende år og meddeles straks Kommissionen af medlemsstaterne sammen med de objektive kriterier, der ligger til grund for ændringen.

Artikel 23

Overgangsforanstaltninger

1. Medlemsstaterne kan afgøre, om og på hvilke betingelser forbedringsplanerne i henhold til artikel 86, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003 kan bringes til ophør inden tidspunktet for deres normale udløb og de pågældende arealer bliver støtteberettigede som led i den foreliggende ordning.

2. Ved fastsættelsen af de i stk. 1 nævnte betingelser sørger medlemsstaterne for:

- a) at planen først bringes til ophør, når en årlig periode er helt afsluttet
- b) at de oprindelige mål for planen er blevet opfyldt på en for medlemsstaten tilfredsstillende måde.

KAPITEL 6

STØTTE TIL STIVELSESKARTOFLER

Artikel 24

Støtteberettigelse

Støtten til stivelseskartofler i henhold til artikel 93 i forordning (EF) nr. 1782/2003 ydes til kartofler, der er omfattet af en dyrkningskontrakt som omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 2236/2003⁽¹⁾ og er af sund og sædvanlig handelskvalitet, på grundlag af kartoflernes nettovægt, bestemt efter en af de metoder, der er beskrevet i bilag I til forordning (EF) nr. 2235/2003, og de leverede kartoflers stivelsesindhold i overensstemmelse med satserne i bilag II til forordning (EF) nr. 2235/2003.

Der ydes hverken støtte til stivelseskartofler for kartofler, der ikke er af sund og sædvanlig handelskvalitet, eller for kartofler, hvis stivelsesindhold er på under 13 %, medmindre artikel 5, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 2236/2003 finder anvendelse⁽²⁾.

Artikel 25

Ansøgning

For 2004 indgiver landbrugeren en støtteansøgning, som indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå støtteberettigelsen, navnlig

- a) landbrugers identitet
- b) en genpart af dyrkningskontrakten i henhold til artikel 24
- c) en erklæring fra landbrugeren om, at han er bekendt med de krav, der gælder for den pågældende støtte.

Artikel 26

Minimumspris

Støtten til stivelseskartofler er betinget af, at der fremlægges dokumentation for, at der er betalt en pris frit fabrik, som mindst svarer til den, der er nævnt i artikel 4.a i forordning (EF) nr. 1868/94, i overensstemmelse med de satser, der er fastsat i bilag II til forordning (EF) nr. 2235/2003.

Det er den dokumentation, der er nævnt i artikel 10, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2236/2003, der skal fremlægges.

Artikel 27

Betaling

1. Uanset artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003 og med forbehold af den periode, der er fastsat i samme artikel, udbetales støtten til stivelseskartofler for 2004 til landbrugeren

⁽¹⁾ Se side 45 i denne EUT.

⁽²⁾ Se side 36 i denne EUT.

af den medlemsstat, på hvis område kartoffelstivelsen er fremstillet, for de mængder, der er leveret til stivelsesfabrikanten, senest fire måneder efter den dato, på hvilken dokumentationen i henhold til artikel 26 i denne forordning blev fremlagt, såfremt betingelserne i henhold til artikel 24 er opfyldt.

2. Den omregningskurs, der skal anvendes for at udtrykke støtten til stivelseskartofler i national valuta, er den, der er anvendes i henhold til artikel 20 i forordning (EF) nr. 2236/2003.

Artikel 28

Kontrol og nedsættelser

1. Medlemsstaterne yder hinanden den fornødne bistand ved gennemførelsen af kontrollen i henhold til denne artikel og i tilfælde af, at kartofler, der er bestemt til fremstilling af kartoffelstivelse, er genstand for samhandel mellem medlemsstaterne.

2. Kontrollen på stedet skal for 2004 omfatte mindst 3 % af de producenter, der har indgået dyrkningskontrakter med stivelsesfabrikanter.

3. Kontrollen på stedet tilrettelægges på grundlag af en risikoanalyse, hvori der tages hensyn til:

- a) de mængder kartofler, der er bestemt til fremstilling af kartoffelstivelse, i forhold til de arealer, der er anført i dyrkningskontrakten i henhold til artikel 24
- b) andre parametre, der skal fastlægges.

4. Hvis det konstateres, at det faktisk dyrkede areal er mere end 10 % mindre end det anmeldte areal, nedsættes støtten til den pågældende producent for den pågældende høst med det dobbelte af den konstaterede forskel.

KAPITEL 7

MÆLKEPRÆMIE OG TILLÆGSBETALINGER

Artikel 29

Støtteansøgning

For 2004 indgiver producenten en støtteansøgning, som indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå støtteberettigelsen, navnlig producentens identitet og en erklæring fra producenten om, at han er bekendt med de krav, der gælder for den pågældende støtte.

Artikel 30

Tilfælde af inaktivitet

1. Når en fysisk eller juridisk person med en individuel referencemængde ikke har opfyldt betingelserne i henhold til artikel 5, litra c), i forordning (EF) nr. 1788/2003 i den periode på tolv måneder, der slutter den 31. marts i det pågældende år, udbetales der ingen mælkepræmier og tillægspræmie for det pågældende år, medmindre vedkommende inden ansøgningsfristens udløb over for myndighederne godtgør, at produktionen er blevet optaget.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse i tilfælde af force majeure og i behørigt begrundede tilfælde, der midlertidigt influerer på de pågældende producenters produktionskapacitet og anerkendes som sådanne af myndighederne.

Artikel 31

Kontrol og sanktioner

1. Mindst 2 % af alle ansøgere skal hvert år underkastes kontrol på stedet. Kontrollen på stedet skal omfatte de betingelser, der skal være opfyldt for at opnå mælkepræmie og tillægspræmie, og foretages navnlig på grundlag af landbrugernes regnskaber eller andre fortegnelser.

2. Artikel 31, artikel 32, stk. 1, og artikel 33 i forordning (EF) nr. 2419/2001 finder anvendelse i den forstand, at »areal« læses som »individuel referencemængde«.

Hvis den pågældende i det tilfælde, der er nævnt i artikel 30, stk. 1, i denne forordning, ikke optager produktionen inden ansøgningsfristens udløb, sættes den konstaterede individuelle referencemængde i henhold til det foregående afsnit til nul. I dette tilfælde afvises den pågældendes støtteansøgning for det pågældende år. Et beløb svarende til det beløb, der er omfattet af den afviste ansøgning, modregnes i de støttebetalinger, som den pågældende har ret til ifølge ansøgninger, som han indgiver i kalenderåret efter kalenderåret for konstateringen som led i støtteordningerne i henhold til artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3508/92.

3. Henvisningen til artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3508/92 i artikel 32, stk. 2, og artikel 33, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 2419/2001 samt i stk. 2 i denne artikel læses som en henvisning til de støtteordninger, der er indført ved afsnit III og IV i forordning (EF) nr. 1782/2003.

KAPITEL 8

STØTTE TIL ENERGIAFGRØDER

AFDELING 1

DEFINITIONER

Artikel 32

Definitioner

Ved anvendelsen af dette kapitel forstås ved:

a) »ansøger«: en landbruger, som dyrker de arealer, der omhandles i artikel 88 i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003, for at opnå den i nævnte artikel omhandlede støtte

b) »første forarbejdningsvirksomhed«: en bruger af landbrugsråvarer, der foretager den første forarbejdning for at opnå et eller flere af de produkter, der omhandles i artikel 88 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

AFDELING 2

KONTRAKT

Artikel 33

Anvendelse af råvarer

1. Alle landbrugsråvarer med undtagelse af sukkerroer kan dyrkes på de arealer, der er omfattet af støtten i henhold til artikel 88 i forordning (EF) nr. 1782/2003, på betingelse af, at de primært er bestemt til anvendelse i produktionen af et af de i samme artikel nævnte energiprodukter.

Den økonomiske værdi af de i første afsnit nævnte energiprodukter, der er fremkommet ved forarbejdning af råvarer, skal efter vurderingsmetoden i artikel 49, stk. 3, være højere end værdien af alle andre produkter, der er bestemt til andre formål og er fremkommet ved den samme forarbejdning.

2. De i stk. 1 nævnte råvarer skal være omfattet af en kontrakt i henhold til artikel 90 i forordning (EF) nr. 1782/2003 indgået på de nedenfor fastsatte betingelser.

3. Ansøgeren leverer alle høstede råvarer til den første forarbejdningsvirksomhed, der overtager dem og sørger for, at en tilsvarende mængde af disse råvarer anvendes inden for EF til fremstilling af et eller flere af de energiprodukter, der er nævnt i artikel 88 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

Hvis den første forarbejdningsvirksomhed anvender den faktisk høstede råvare til fremstilling af mellemprodukter eller biprodukter, kan den anvende en tilsvarende mængde af disse mellemprodukter eller biprodukter til fremstilling af et eller flere af de slutprodukter, der er nævnt i første afsnit.

I det i andet afsnit nævnte tilfælde skal den første forarbejdningsvirksomhed give de myndigheder, over for hvilke sikkerheden er stillet, meddelelse herom. Når en sådan tilsvarende mængde anvendes i en anden medlemsstat end den, hvor råvaren er høstet, giver de pågældende medlemsstaters myndigheder hinanden nærmere oplysninger om denne transaktion.

4. Som led i de nationale bestemmelser om kontraktforhold kan den første forarbejdningsvirksomhed uddelegere indsamlingen af råvarerne hos den landbruger, der ansøger om støtten, til tredjemand. Den befuldmægtigede handler i forarbejdningsvirksomhedens navn og på vegne af forarbejdningsvirksomheden, der er eneansvarlig, når det gælder de i dette kapitel fastsatte forpligtelser.

Artikel 34

Fravigelse

1. Uanset artikel 33, stk. 2 og 3, kan medlemsstaterne give ansøgeren tilladelse til:

- a) at anvende samtlige mængder høstet korn eller oliefrø henhørende under KN-kode 1201 00 90, ex 1205 00 90 og 1206 00 91:
 - i) som brændstof til opvarmning af landbrugsbedriften
 - ii) til energi- eller biobrændstofproduktion på landbrugsbedriften
- b) på sin bedrift at forarbejde alle de høstede råvarer til biogas henhørende under KN-kode 2711 29 00.

2. I de i stk. 1 nævnte tilfælde forpligter ansøgeren sig ved en erklæring, der træder i stedet for den i artikel 35 nævnte kontrakt, til direkte at anvende eller forarbejde den råvare, der er omfattet af erklæringen. Artikel 35 til 50 finder tilsvarende anvendelse.

Desuden skal ansøgeren lade hele den høstede råvare veje af et organ eller en virksomhed, der er udpeget af medlemsstaten, og skal føre særskilt regnskab over den anvendte råvare og de produkter og biprodukter, der fremkommer ved forarbejdningen.

Når det gælder korn og oliefrø samt halm, og når hele planten anvendes, kan vejningen dog erstattes af en måling af råvarens rumfang.

3. Medlemsstater, der anvender stk. 1, indfører passende kontrolforanstaltninger for at sikre, at råvaren anvendes direkte på bedriften eller forarbejdes til biogas henhørende under KN-kode 2711 29 00.

4. Korn og oliefrø, der anvendes i henhold til stk. 1, litra a), skal denatureres efter den metode, som medlemsstaten har fastsat. Medlemsstaterne kan tillade, at olie, der fremstilles ved forarbejdning af oliefrø i henhold til stk. 1, litra a), nr. ii), denatureres i stedet for selve oliefrøene, forudsat at denne denaturering finder sted umiddelbart efter, at frøene er forarbejdet til olie, og at det kontrolleres, hvad oliefrøene anvendes til.

Artikel 35

Kontrakt

1. Til støtte for støtteansøgningen forelægger ansøgeren de myndigheder, han sorterer under, den kontrakt, han har indgået med en første forarbejdningsvirksomhed.

2. Ansøgeren sørger for, at følgende er angivet i denne kontrakt:

- a) kontrahenternes navn og adresse
- b) kontraktens varighed
- c) alle de pågældende råvarers art, og det areal, der er tilplantet med hver art

d) alle betingelser, der gælder for leveringen af de forventede mængder råvarer

e) et tilsagn om, at forpligtelserne i henhold til artikel 33, stk. 3, vil blive opfyldt

f) oplysning om de planlagte primære anvendelsesformål for råvaren, idet hvert af disse anvendelsesformål skal opfylde betingelserne i artikel 33, stk. 1, og artikel 49, stk. 3.

3. Ansøgeren sørger for, at kontrakten indgås i rette tid, således at den første forarbejdningsvirksomhed kan indgive en genpart af kontrakten til de myndigheder, ansøgeren sorterer under, inden for de frister, der er fastsat i artikel 44, stk. 1

4. Medlemsstaterne kan af kontrollensyn bestemme, at hver ansøger kun må indgå én leveringskontrakt pr. råvare.

AFDELING 3

ÆNDRING OG OPSIGELSE AF KONTRAKTEN

Artikel 36

Ændring og opsigelse af kontrakten

Hvis de kontraherende parter ændrer eller opsiges kontrakten, efter at ansøgeren har indgivet en støtteansøgning, kan ansøgeren kun opretholde denne støtteansøgning på betingelse af, at han for at muliggøre gennemførelsen af den nødvendige kontrol underretter de myndigheder, han sorterer under, om denne ændring eller opsigelse senest på den sidste dag, der i den pågældende medlemsstat er fastsat for ændring af ansøgningen.

Artikel 37

Usædvanlige omstændigheder

Hvis ansøgeren meddeler de myndigheder, han sorterer under, at han på grund af usædvanlige omstændigheder er ude af stand til at levere hele eller en del af den råvare, der er anført i kontrakten, kan de med forbehold af artikel 36 efter at have fået tilstrækkeligt bevis for disse usædvanlige omstændigheder tillade sådanne ændringer af kontrakten, som forekommer berettigede, eller tillade, at kontrakten opsiges.

Hvis ændringen af kontrakten medfører en indskrænkning af de arealer, der er omfattet af kontrakten, eller hvis kontrakten opsiges, mister ansøgeren retten til den i dette kapitel nævnte støtte for de arealer, der udgår af kontrakten.

Artikel 38

Ændringer af de endelige anvendelsesformål

Med forbehold af artikel 36 kan den første forarbejdningsvirksomhed ændre de planlagte primære endelige anvendelsesformål for de råvarer, der er nævnt i artikel 35, stk. 2, litra f), når de af en kontrakt omfattede råvarer er blevet leveret til den, og betingelserne i artikel 40, stk. 1, og i artikel 44, stk. 3, første afsnit, er opfyldt.

Ændringer af de endelige anvendelsesformål foretages under overholdelse af de betingelser, der er fastsat i artikel 33, stk. 1, andet afsnit, og artikel 49, stk. 3.

Den første forarbejdningsvirksomhed underretter forinden de myndigheder, den sorterer under, så den nødvendige kontrol kan foretages.

AFDELING 4

REPRÆSENTATIVE UDBYTTET OG LEVEREDE MÆNGDER

Artikel 39

Repræsentative udbytter

Hvert år fastlægger medlemsstaterne efter en passende procedure de repræsentative udbytter, der skal opnås, og underretter ansøgerne herom.

Artikel 40

Mængder, der skal leveres

1. Ansøgeren anmelder den samlede høstede mængde råvarer for hver art til de myndigheder, han sorterer under, og anfører, hvor stor en mængde råvarer han har leveret, og hvem han har leveret til.

2. Den mængde, som ansøgeren leverer til den første forarbejdningsvirksomhed, skal mindst svare til det repræsentative udbytte.

I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne dog undtagelsesvis acceptere, at denne mængde ligger op til 10 % under det repræsentative udbytte.

I tilfælde, hvor myndighederne har tilladt, at kontrakten ændres eller annulleres, jf. artikel 37, kan myndighederne desuden i det omfang, det forekommer berettiget, nedsætte den mængde, ansøgeren har pligt til at levere ifølge første afsnit.

Artikel 41

Nedsættelse af støtten

Hvis ansøgeren ikke leverer den mængde af en given råvare, der kræves i henhold til dette kapitel, anses han i henhold til artikel 32 i forordning (EF) nr. 2419/2001 for ikke at have opfyldt sine forpligtelser med hensyn til parceller til dyrkning af energiafgrøder for et areal, der beregnes ved, at det dyrkede areal, som han har anvendt til produktion af råvaren efter kriterierne i dette kapitel, multipliceres med den procentvise manko i den leverede råvaremængde.

AFDELING 5

BETINGELSER FOR BETALING AF STØTTEN

Artikel 42

Betaling

1. Støtten kan udbetales til ansøgeren inden forarbejdningen af råvaren. Denne betaling finder dog kun sted, hvis den råvaremængde, der skal leveres i henhold til dette kapitel, er blevet leveret til den første forarbejdningsvirksomhed, og hvis:

- den i artikel 40 nævnte erklæring er afgivet
- en genpart af kontrakten er indgivet til de myndigheder, den første forarbejdningsvirksomhed sorterer under, og betingelserne i artikel 33, stk. 1, er opfyldt
- myndighederne har fået bevis for, at hele sikkerheden i henhold til artikel 45, stk. 2, er stillet
- de myndigheder, der står for betalingen, har kontrolleret, at betingelserne i artikel 35 er opfyldt for hver enkelt ansøgning.

2. Når der er tale om en toårig afgrøde, hvor høsten og dermed leveringen af råvaren først finder sted i løbet af det andet dyrkningsår, finder betaling sted i hvert af de to år efter indgåelsen af den i artikel 35 fastsatte kontrakt på betingelse af, at myndighederne fastslår:

- at forpligtelserne i henhold til stk. 1, litra b), c) og d), i denne artikel er opfyldt fra første dyrkningsår
- at forpligtelserne i henhold til stk. 1, litra a), i denne artikel er opfyldt, og at oplysningerne i henhold til artikel 44, stk. 3, første afsnit, er afgivet i andet dyrkningsår.

Der foretages kun betaling for det første dyrkningsår, hvis myndighederne har fået forelagt bevis for, at den sikkerhed, der er fastsat i artikel 45, stk. 2, er stillet. For andet dyrkningsår er betalingen ikke betinget af en sikkerhedsstillelse.

3. Når der er tale om en vedvarende eller flerårig afgrøde, udbetales støtten hvert år fra kontraktens indgåelse. Betingelserne i stk. 2 finder tilsvarende anvendelse.

AFDELING 6

KONTRAKT OG ANSØGERENS OG DEN FØRSTE FORARBEJDNINGSVIRKSOMHEDS FORPLIGTELSE

Artikel 43

Antal forarbejdningsvirksomheder

Energiprodukter må højst produceres af to forarbejdningsvirksomheder.

Artikel 44

Kontrakt og ansøgerens og den første forarbejdningsvirksomheds forpligtelser

1. Den første forarbejdningsvirksomhed indgiver en genpart af kontrakten til de myndigheder, den sorterer under, senest på den sidste dato for forelæggelse af støtteansøgninger i den pågældende medlemsstat for det pågældende år.

Hvis ansøgeren og den første forarbejdningsvirksomhed ændrer eller opsiger kontrakten inden den i artikel 36 nævnte dato i et givet år, skal den første forarbejdningsvirksomhed indgive en genpart af den ændrede eller opsagte kontrakt til de myndigheder, den sorterer under, senest på denne dato.

2. Den første forarbejdningsvirksomhed forelægger de myndigheder, den sorterer under, de nødvendige oplysninger om den pågældende forarbejdningskæde, især hvad angår priserne og de tekniske forarbejdningskoefficienter, der tjener til at bestemme de mængder slutprodukter, der kan produceres. Disse koefficienter svarer til dem, der er nævnt i artikel 50, stk. 1.

3. Efter at have overtaget råvaren fra ansøgeren underretter den første forarbejdningsvirksomhed de myndigheder, den sorterer under, om den modtagne mængde råvarer med angivelse af art, navn og adresse på den kontraherende part, der har leveret råvaren, leveringssted og kontraktreference inden for en frist, der fastsættes af medlemsstaterne, således at betaling kan finde sted inden for den frist, der er angivet i artikel 28 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

Hvis den første forarbejdningsvirksomheds medlemsstat er en anden end den, hvor råvaren er dyrket, giver de pågældende myndigheder inden for fyre arbejdsdage efter modtagelsen af de oplysninger, der er nævnt i første afsnit, de myndigheder, ansøgeren sorterer under, meddelelse om den samlede mængde råvarer, der er leveret.

AFDELING 7

SIKKERHEDSSTILLELSER

Artikel 45

Den første forarbejdningsvirksomheds sikkerhedsstillelse

1. Den første forarbejdningsvirksomhed stiller den i stk. 2 nævnte sikkerhed over for de myndigheder, den sorterer under, senest på den dato, der er sat som sidste frist for indgivelse af betalingsansøgninger for det pågældende år i den pågældende medlemsstat.

2. Sikkerheden beregnes for hver råvare på grundlag af en sats på 60 EUR pr. hektar multipliceret med det samlede dyrkede areal under denne ordning, der er omfattet af en kontrakt underskrevet af den pågældende første forarbejdningsvirksomhed og anvendt til produktion af den pågældende råvare.

3. Er kontrakten blevet ændret eller opsagt i henhold til artikel 36 eller 37, tilpasses sikkerheden i overensstemmelse hermed.

4. En procentdel af sikkerheden frigives for hver råvare, forudsat at de myndigheder, den første forarbejdningsvirksomhed sorterer under, har fået bevis for, at den pågældende mængde råvarer er blevet forarbejdet i overensstemmelse med betingelserne i artikel 35, stk. 2, litra f), i givet fald under hensyntagen til eventuelle ændringer i henhold til artikel 38.

Artikel 46

Primære og underordnede krav

1. Følgende forpligtelser udgør primære krav, jf. artikel 20 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 (1):

- a) forpligtelsen til hovedsageligt at forarbejde råvaremængderne til et af de i kontrakten anførte slutprodukter. Råvarerne skal være forarbejdet inden den 31. juli i det andet år efter året for råvarenes høst
- b) forpligtelsen til at vedlægge produktet et kontrolseksemplar T5 i overensstemmelse med artikel 47 og 48.

2. Følgende forpligtelser, der påhviler den første forarbejdningsvirksomhed, udgør underordnede krav, jf. artikel 20 i forordning (EØF) nr. 2220/85:

- a) forpligtelsen til at overtage alle de råvarer, ansøgeren har leveret i henhold til artikel 33, stk. 3
- b) forpligtelsen til at indgive en genpart af kontrakten i henhold til artikel 44, stk. 1
- c) forpligtelsen til at forelægge de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 44, stk. 3, første og andet afsnit
- d) forpligtelsen til at stille en sikkerhed i henhold til artikel 45, stk. 1.

AFDELING 8

DOKUMENTER, DER SKAL FORELIGGE VED SALG, OVERDRAGELSE ELLER LEVERING TIL EN ANDEN MEDLEMSSTAT ELLER VED EKSPORT

Artikel 47

Kontrolseksemplar T5

Hvis den første forarbejdningsvirksomhed sælger eller overdrager mellemprodukter, der er omfattet af en kontrakt i henhold til artikel 35, til en forarbejdningsvirksomhed i en anden medlemsstat, skal produktet ledsages af et kontrolseksemplar T5, der udstedes i henhold til forordning (EØF) nr. 2454/93.

Rubrik 104 i kontrolseksemplar T5 forsynes under »Anden« med en af følgende angivelser.

- Producto destinado a su transformación o entrega de acuerdo con lo establecido en el artículo 34 del Reglamento (CE) nº 2237/2003 de la Comisión
- Skal anvendes til forarbejdning eller levering i overensstemmelse med artikel 34 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2237/2003

(1) EFT L 205 af 3.8.1985, s. 5.

- Zur Verarbeitung oder Lieferung gemäß Artikel 34 der Verordnung (EG) Nr. 2237/2003 der Kommission zu verwenden
- Προς χρήση για μεταποίηση ή παράδοση σύμφωνα με το άρθρο 34 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2237/2003 της Επιτροπής
- To be used for processing or delivery in accordance with Article 34 of Commission Regulation (EC) No 2237/2003
- À utiliser pour transformation ou livraison conformément aux dispositions de l'article 34 du règlement (CE) n° 2237/2003 de la Commission
- Da consegnare o trasformare conformemente all'articolo 34 del regolamento (CE) n. 2237/2003 della Commissione
- Te gebruiken voor verwerking of aflevering overeenkomstig artikel 34 van Verordening (EG) nr. 2237/2003 van de Commissie
- A utilizar para transformação ou entrega em conformidade com o artigo 34.º do Regulamento (CE) n.º 2237/2003 da Comissão
- Käytetään jalostamiseen tai toimittamiseen komission asetuksen (EY) N:o 2237/2003 mukaisesti
- Används till bearbetning eller leverans i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2237/2003.
- b) mængderne af de forarbejdede råvarer og af de deraf fremstillede mængder og typer mellemprodukter, følgeprodukter og biprodukter
- c) svindet ved forarbejdningen
- d) de destruerede mængder og en begrundelse for destruktio-
nen
- e) de mængder og typer produkter, der er solgt eller overdraget af forarbejdningsvirksomheden, og de priser, der er betalt for dem
- f) i givet fald navn og adresse på den efterfølgende forarbejdningsvirksomhed.

2. De myndigheder, som den første forarbejdningsvirksomhed sorterer under, kontrollerer, at den forelagte kontrakt opfylder betingelserne i artikel 33, stk. 1. Hvis betingelserne ikke er opfyldt, underrettes de myndigheder, som ansøgeren sorterer under.

3. For at kunne beregne den økonomiske værdi af de produkter, der er nævnt i artikel 33, stk. 1, sammenligner de pågældende myndigheder på grundlag af oplysningerne i henhold til artikel 44, stk. 2, summen af alle energiprodukternes værdi med summen af værdien af alle andre produkter, der er bestemt til andre anvendelsesformål og er fremkommet ved den samme forarbejdning. Hver værdi skal svare til den relevante mængde multipliceret med gennemsnittet af de priser af fabrik, der blev registreret det foregående produktionsår. Hvis disse priser ikke foreligger, bestemmer myndighederne de relevante priser, navnlig på grundlag af oplysningerne i henhold til artikel 44, stk. 2.

Artikel 48

Alternativer til kontrolseksemplar T5

Hvis kontrolseksemplar T5 af årsager, som ikke kan tilskrives den første forarbejdningsvirksomhed, ikke returneres til det afgangssted, der henhører under det organ, som er ansvarlig for kontrollen i den medlemsstat, hvor den første forarbejdningsvirksomhed er etableret, tre måneder inden udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 46, stk. 1, litra a), kan følgende dokumenter, uanset artikel 46, stk. 1, litra b), accepteres som alternativer til kontrolseksemplar T5:

- købsfakturaerne på mellemprodukterne
- erklæringer fra den anden forarbejdningsvirksomhed, hvori den endelige forarbejdning af råvarerne til energiprodukter i henhold til artikel 88 i forordning (EF) nr. 1782/2003 bekræftes, og
- fotokopier, som er attesteret af den anden forarbejdningsvirksomhed, af regnskabsdokumenter, der dokumenterer, at forarbejdningen har fundet sted.

AFDELING 9

KONTROL

Artikel 49

Registre

1. Medlemsstatens myndigheder fastsætter, hvilke registre forarbejdningsvirksomheden skal føre, og den hyppighed, hvormed de skal føres, som mindst skal være en gang om måneden. Disse registre skal mindst omfatte følgende:

- mængderne af de forskellige råvarer, der er indkøbt med henblik på forarbejdning

Kontrol i forarbejdningsvirksomheder

1. Myndighederne i de medlemsstater, hvor forarbejdningen har fundet sted, kontrollerer, at bestemmelserne i artikel 33, stk. 1, er overholdt, i mindst 25 % af de forarbejdningsvirksomheder, der er etableret på deres område, udvalgt på grundlag af en risikoanalyse. Denne kontrol skal mindst omfatte følgende:

- en sammenligning af summen af alle energiprodukternes værdi med summen af værdien af alle andre produkter, der er bestemt til andre anvendelsesformål og fremstillet under den samme forarbejdning
- en analyse af forarbejdningsvirksomhedens produktionssystem, der omfatter fysisk kontrol og kontrol af handelsdokumenter, for, når det gælder forarbejdningsvirksomheden, at kontrollere, at der er overensstemmelse mellem leverancerne af råvarer, slutprodukter, følgeprodukter og biprodukter.

Med henblik på den i første afsnit, litra b), nævnte kontrol baserer myndighederne sig navnlig på de tekniske forarbejdningskoefficienter for de pågældende råvarer. Hvis der i EF-forskrifterne findes sådanne koefficienter, som vedrører eksporten, anvendes de. I alle andre tilfælde baseres kontrollen hovedsagelig på de koefficienter, der er almindeligt anerkendt af forarbejdningsindustrien.

2. Uanset stk. 1 foretages kontrollen, når det gælder de i artikel 34 nævnte forarbejdninger, hos 10 % af ansøgerne, der udvælges på grundlag af en risikoanalyse under hensyntagen til:

- a) støttebeløbene
- b) antallet af landbrugsparceller og det areal, der er omfattet af en støtteansøgning
- c) udviklingen i forhold til det foregående år
- d) resultaterne af den kontrol, der blev udført de foregående år
- e) andre parametre, som skal fastlægges af medlemsstaterne baseret på de forelagte kontraktors repræsentativitet.

3. Hvis der ved den i stk. 2 nævnte kontrol konstateres uregelmæssigheder i mindst 3 % af tilfældene, foretager myndighederne supplerende kontrol i årets løb og forhøjer som følge deraf den procentdel landbrugere, som skal undergå kontrol på stedet det følgende år.

4. Hvis det er fastsat, at visse elementer af kontrollen i henhold til stk. 1 og 2 kan udføres på grundlag af en stikprøve, skal stikprøven give garanti for, at kontrollen er af et sådant omfang, at den er pålidelig og repræsentativ.

5. Der udarbejdes en kontrolrapport om hver kontrol på stedet, som underskrives af inspektøren, og hvori der i enkeltheder redegøres for den udførte kontrol. Denne rapport skal navnlig indeholde oplysninger om følgende:

- a) kontroldatoen
- b) de tilstedeværende personer
- c) den periode, kontrollen dækker
- d) de anvendte kontrolmetoder, herunder, hvis det er relevant, en henvisning til prøveudtagningsmetoderne
- e) kontrolresultaterne.

Artikel 51

Produktion af hamp

Bestemmelserne vedrørende hamp i artikel 3, stk. 1a, artikel 5, tredje afsnit, og artikel 21a i forordning (EF) nr. 2461/1999 finder anvendelse.

Artikel 52

Yderligere foranstaltninger og gensidig bistand

1. Medlemsstaterne træffer alle yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for at anvende dette kapitel korrekt, og yder hinanden den fornødne bistand i forbindelse med den i dette kapitel fastsatte kontrol. I så henseende kan medlemsstaterne også, hvis dette kapitel ikke indeholder bestemmelser om

nedsættelser og udelukkelse, vedtage passende nationale sanktioner over for markedsdeltagere, der er involveret i proceduren for ydelse af støtte.

2. I det omfang, det er nødvendigt eller er foreskrevet i dette kapitel, yder medlemsstaterne hinanden gensidig bistand for at sikre en effektiv kontrol og for at sikre ægtheden af forelagte dokumenter og nøjagtigheden af de udvekslede oplysninger.

AFDELING 10

UDELUKKELSE FRA ORDNINGEN OG VURDERING

Artikel 53

Udelukkelse af råvarer fra ordningen

Medlemsstaterne kan udelukke enhver råvare fra den ordning, der er indført ved dette kapitel, hvis denne råvare skaber problemer med hensyn til kontrol, folkesundhed, miljøet eller strafferetten eller giver anledning til en nedsat procentsats leverede energiprodukter.

Artikel 54

Vurdering

Inden den 15. oktober efter udgangen af det pågældende produktionsår tilsender medlemsstaterne Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere den ved dette kapitel fastsatte ordning.

Oplysningerne skal navnlig omfatte:

- a) arealerne for hver råvareart
- b) mængderne af hver type råvare, slutprodukt, biprodukt og følgeprodukt med angivelse af, hvilken type råvare der er anvendt
- c) de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 34
- d) de råvarer, der er udelukket fra ordningen i henhold til artikel 53.

KAPITEL 9

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 55

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 613/97 ophæves.

Artikel 56

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 2003.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

BILAG I

AFGRØDESPECIFIK BETALING FOR RIS

Beregning af den nedsættelseskoefficient, der omhandles i artikel 17

1. Til konstatering af en eventuel overskridelse af basisarealet i henhold til artikel 82 i forordning (EF) nr. 1782/2003 tager medlemsstatens myndigheder dels hensyn til basisarealerne eller delbasisarealerne, der er fastsat i artikel 81 i ovennævnte forordning, dels til de samlede arealer, der er omfattet af støtteansøgninger for disse basisarealer og delbasisarealer.
2. Ved bestemmelsen af det samlede areal, som der er indgivet støtteansøgninger for, tages der ikke hensyn til ansøgninger eller dele af ansøgninger, der ifølge en kontrol er klart uberettigede.
3. Hvis der konstateres en overskridelse for bestemte basisarealer eller delbasisarealer, fastslår medlemsstaten for disse arealer den procentvise overskridelse afrundet til to decimaler inden for den frist, der er fastsat i artikel 18, stk. 2, i denne forordning. Når der kan forudses en overskridelse, underretter medlemsstaten straks producenterne.
4. Nedsættelseskoefficienten for den afgrødespecifikke betaling for ris beregnes i henhold til artikel 82 i forordning (EF) nr. 1782/2003 efter følgende formel:

Nedsættelseskoefficient = delbasisarealets referenceareal divideret med det samlede areal, som der for dette delbasisareal er indgivet støtteansøgninger for.

Den nedsatte afgrødespecifikke betaling for ris beregnes efter følgende formel:

Nedsat afgrødespecifik betaling for ris = afgrødespecifik betaling for ris multipliceret med nedsættelseskoefficienten.

Denne nedsættelseskoefficient og denne nedsatte afgrødespecifikke betaling for ris beregnes for hvert delbasisareal efter omfordelingen i henhold til artikel 82, stk. 2, i ovennævnte forordning. Omfordelingen foretages til fordel for de delbasisarealer, for hvis vedkommende den øvre grænse er blevet overskredet, proportionalt med de overskridelser, der er konstateret for de delbasisarealer, for hvilke den øvre grænse er overskredet.

BILAG II

AFGRØDESPECIFIK BETALING FOR RIS

- A. Tilsået areal, som der er ansøgt om støtte for (foreløbige data).
 Oplysninger i henhold til artikel 18, stk. 2, litra a).
 Fremsendes af medlemsstaterne til følgende e-mail-adresse: AGRI-C2-RICE@CEC.EU.INT

Produktionsår 2.../2... Medlemsstat:

Basisareal (kun for Frankrig):

Delareal	Referenceareal (ha) (*)	Sort	Tilsået areal, som der er ansøgt om støtte for (ha) (**)	Procentvis overskridelse
Betegnelse for delareal 1		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
			
		I alt		
Betegnelse for delareal 2		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
			
		I alt		
Betegnelse for delareal 3		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
			
		I alt		
.....		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
			
		I alt		
I alt				

(*) Artikel 81 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

(**) Artikel 80, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

- B. Tilsået areal, som der er ansøgt om støtte for (endelige data).
 Oplysninger i henhold til artikel 18, stk. 2, litra b).
 Fremsendes af medlemsstaterne til følgende e-mail-adresse: AGRI-C2-RICE@CEC.EU.INT

Produktionsår 2.../2... Medlemsstat:

Basisareal (kun for Frankrig):

Delareal	Referenceareal (ha) (*)	Sort	Tilsået areal, som der er ansøgt om støtte for (ha) (**)	Procentvis overskridelse
Betegnelse for delareal 1		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
			
		I alt		
Betegnelse for delareal 2		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
			
		I alt		
Betegnelse for delareal 3		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
			
		I alt		
.....		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
			
		I alt		
I alt				

(*) Artikel 81 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

(**) Artikel 80, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

C. Tilsået areal, som der er ansøgt om støtte for (endelige data).

Oplysninger i henhold til artikel 18, stk. 2, litra c).

Fremsendes af medlemsstaterne til følgende e-mail-adresse: AGRI-C2-RICE@CEC.EU.INT

Produktionsår: 2.../2... Medlemsstat:

Basisareal (kun for Frankrig):

Delareal	Referenceareal (ha) (*)	Sort	Tilsået areal, som der er ansøgt om støtte for (ha) (**)	Betalt støtte (EUR/ha) (**)
Betegnelse for delareal 1		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
			
		I alt		
Betegnelse for delareal 2		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
			
		I alt		
Betegnelse for delareal 3		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
			
		I alt		
.....		Sort 1		
		Sort 2		
		Sort 3		
		Sort 4		
		Sort 5		
			
		I alt		
I alt				

(*) Artikel 81 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

(**) Artikel 82 i forordning (EF) nr. 1782/2003 og bilag I til nærværende forordning.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2003/124/EF

af 22. december 2003

om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til definition og offentliggørelse af intern viden og definition af kursmanipulation

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug) ⁽¹⁾, særlig artikel 1, stk. 1, nr. 2), og artikel 6, stk. 10, første, andet og tredje led,

efter høring af Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg ⁽²⁾ med henblik på teknisk rådgivning, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fornuftige investorer baserer deres investeringsbeslutninger på de oplysninger, som de har til rådighed i forvejen, dvs. tilgængelige forhåndsoplysninger. Spørgsmålet om, hvorvidt det er sandsynligt, at en fornuftig investor vil tage en bestemt oplysning i betragtning ved sin investeringsbeslutning, bør derfor vurderes på grundlag af de tilgængelige forhåndsoplysninger. En sådan vurdering må tage hensyn til oplysningernes forventede virkning på baggrund af den pågældende udsteders samlede aktiviteter, oplysningskildens pålidelighed og andre variable størrelser på markedet, der vil kunne påvirke det pågældende finansielle instrument eller afledte finansielle instrument under de givne forhold.
- (2) Oplysninger, der foreligger efterfølgende, kan bruges til at kontrollere formodningen om, at forhåndsoplysningerne var kursrelevante, men bør ikke benyttes til retsforfølgning af en person, der har draget rimelige konklusioner på grundlag af de tilgængelige forhåndsoplysninger.
- (3) Der bør skabes større retssikkerhed for markedsdeltagerne gennem en nærmere definition af to af de elementer, der er væsentlige for definitionen af intern viden, nemlig om den pågældende viden er specifik, og i hvilket omfang den vil kunne påvirke kurserne på de finansielle instrumenter eller på de afledte finansielle instrumenter.
- (4) Beskyttelse af investorerne forudsætter ikke blot, at udstederne offentliggør intern viden i god tid, men også at denne viden så vidt muligt offentliggøres samtidig og så hurtigt som muligt over for samtlige investorkatego-

rier i alle medlemsstater, hvor udstederen har ansøgt om eller fået godkendt, at hans finansielle instrumenter optages til handel på et reguleret marked, for at sikre investorerne lige adgang til en sådan viden på fællesskabsplan og forhindre insiderhandel. Med henblik herpå kan medlemsstaterne officielt fastlægge ordninger for en sådan offentliggørelse.

- (5) For at beskytte udstedernes berettigede interesser bør det under særlige og nøje definerede omstændigheder være tilladt at udsætte offentliggørelsen af den interne viden. Beskyttelse af investorerne kræver dog, at oplysningerne i sådanne tilfælde behandles fortroligt for at forhindre insiderhandel.
- (6) Både markedsdeltagerne og de kompetente myndigheder skal ved undersøgelse af en eventuelt manipulerende adfærd, lade sig vejlede af signaler.
- (7) De foranstaltninger, der fastsættes i dette direktiv, er i overensstemmelse med Det Europæiske Værdipapirudvalgs udtalelse —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Intern viden

1. Ved anvendelsen af artikel 1, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2003/6/EF skal oplysninger betragtes som specifik viden, hvis de angiver en række forhold, der foreligger eller med rimelighed kan forventes at komme til at foreligge, eller en begivenhed, der er indtrådt eller med rimelighed kan forventes at indtræde, og hvis de er tilstrækkelig præcise til, at der kan drages en konklusion med hensyn til de pågældende forholds eller den pågældende begivenheds indvirkning på kurserne på de finansielle instrumenter eller de afledte finansielle instrumenter.

2. Ved anvendelsen af artikel 1, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2003/6/EF forstås ved »viden, som, hvis den blev offentliggjort, mærkbart ville kunne påvirke kursen på de finansielle instrumenter eller på de afledte finansielle instrumenter«: viden, som en fornuftig investor sandsynligvis vil benytte som en del af grundlaget for sine investeringsbeslutninger.

⁽¹⁾ EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

⁽²⁾ Udvalget blev oprettet ved Kommissionens afgørelse 2001/527/EF (EFT L 191 af 13.7.2001, s. 43).

Artikel 2

Metoder til og frister for offentliggørelse af intern viden

1. Ved anvendelsen af artikel 6, stk. 1, i direktiv 2003/6/EF gælder artikel 102, stk. 1, og artikel 103 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF⁽¹⁾.

Desuden påser medlemsstaterne, at udstederen offentliggør intern viden på en sådan måde, at offentligheden hurtigt kan få adgang til den og foretage en fuldstændig, korrekt og rettidig vurdering deraf.

Medlemsstaterne sikrer endvidere, at udstederen ikke på en vildledende måde kombinerer offentliggørelsen af den interne viden med sin markedsføringsvirksomhed.

2. Medlemsstaterne sikrer, at udstederne anses for at have efterkommet artikel 6, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2003/6/EF, når disse umiddelbart efter, at der foreligger en række forhold eller er indtrådt en begivenhed, har underrettet offentligheden derom, selv om forholdene eller begivenheden endnu ikke er formaliseret.

3. Eventuelle betydelige ændringer i allerede offentliggjort intern viden offentliggøres umiddelbart efter, at disse ændringer er indtrådt, gennem den samme kanal, som blev anvendt til offentliggørelse af den oprindelige viden.

4. Medlemsstaterne kræver, at udstederne er rimeligt omhyggelige med at sikre, at offentliggørelsen af intern viden så vidt muligt sker samtidig over for samtlige investorkategorier i alle medlemsstater, hvor disse udstedere har ansøgt om eller fået godkendt, at deres finansielle instrumenter optages til handel på et reguleret marked.

Artikel 3

Berettiget interesse i at udsætte offentliggørelsen og fortrolig behandling

1. Ved anvendelsen af artikel 6, stk. 2, i direktiv 2003/6/EF kan berettigede interesser især vedrøre følgende forhold, som ikke udgør en udtømmende liste:

a) igangværende forhandlinger eller tilsvarende forhold, hvor offentliggørelse vil kunne påvirke disse forhandlinger udfald eller normale forløb. Hvis udstederens finansielle levedygtighed er i alvorlig og overhængende fare, uden dog at falde ind under den gældende lovgivning om insolvens, kan offentliggørelsen af viden udsættes i en begrænset periode, hvis en sådan offentliggørelse ville skade de eksisterende og potentielle aktionærs interesser alvorligt ved at underminere afslutningen af bestemte forhandlinger, der har til formål at sikre udstederens rentabilitet på lang sigt

b) beslutninger, der er truffet, eller kontrakter, der er indgået, af en udsteders ledelse, men som skal godkendes af et andet organ hos udstederen for at kunne gennemføres i praksis,

hvis udstederens organisation kræver adskillelse mellem disse to organer, forudsat at offentliggørelse af viden inden en sådan godkendelse samtidig med en meddelelse om, at denne godkendelse endnu ikke er givet, ville skade offentlighedens korrekte vurdering af den pågældende viden.

2. Ved anvendelsen af artikel 6, stk. 2, i direktiv 2003/6/EF kræver medlemsstaterne, at en udsteder, for at sikre, at den interne viden behandles fortroligt, kontrollerer adgangen til en sådan viden, og især:

a) at udstederen har indført effektive foranstaltninger for at forhindre andre personer i at få adgang til denne viden end de personer, der skal have adgang dertil som led i udøvelsen af deres funktioner hos udstederen

b) at udstederen har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at personer, der har adgang til en sådan viden, accepterer de deraf følgende retlige og tilsynsmæssige forpligtelser og er klar over, hvilke sanktioner de kan få pålagt ved misbrug eller ubehørig videregivelse af en sådan viden

c) at udstederen har indført foranstaltninger, som giver mulighed for øjeblikkelig offentliggørelse i tilfælde, hvor udstederen ikke har kunnet sikre, at den pågældende interne viden behandles fortroligt, uden at dette dog påvirker anvendelsen af artikel 6, stk. 3, andet afsnit, i direktiv 2003/6/EF.

Artikel 4

Manipulerende adfærd i tilknytning til urigtige eller vildledende signaler og kurssikring

Ved anvendelsen af artikel 1, stk. 1, nr. 2), litra a), i direktiv 2003/6/EF, og uanset eksemplerne i direktivets artikel 1, stk. 1, nr. 2), andet afsnit, sikrer medlemsstaterne, at markedsdelta-gerne og de kompetente myndigheder, når de undersøger transaktioner eller handelsordrer, tager hensyn til følgende signaler, der ikke udgør en udtømmende liste, og som ikke nødvendigvis skal betragtes som kursmanipulation i sig selv:

a) afgivne handelsordrer eller gennemførte transaktioner udgør en betydelig andel af den daglige mængde transaktioner med det relevante finansielle instrument på det pågældende regulerede marked, især når disse aktiviteter medfører en betydelig ændring i kursen på det finansielle instrument

b) handelsordrer, der afgives, eller transaktioner, der gennemføres, af personer med en betydelig købs- eller salgsposition i et finansielt instrument, medfører betydelige ændringer i kursen på det finansielle instrument eller det afledte instrument eller det underliggende aktiv, der er optaget til handel på et reguleret marked

c) gennemførte transaktioner medfører ikke ændringer i ejendomsretten til et finansielt instrument, der er optaget til handel på et reguleret marked

⁽¹⁾ EFT L 184 af 6.7.2001, s. 1.

- d) afgivne handelsordrer eller gennemførte transaktioner omfatter modsatte positioner i en kort periode og udgør en betydelig andel af den daglige mængde transaktioner med det relevante finansielle instrument på det pågældende regulerede marked og kan være forbundet med betydelige ændringer i kursen på et finansielt instrument, der er optaget til handel på et reguleret marked
- e) afgivne handelsordrer eller gennemførte transaktioner koncentrerer sig på et kort tidsrum i handelsperioden og medfører en kursændring, der senere går i modsat retning
- f) afgivne handelsordrer ændrer oplysningerne om den bedste købs- eller salgskurs på et finansielt instrument, der er optaget til handel på et reguleret marked, eller mere generelt oplysningerne i den for markedsdeltagerne tilgængelige ordrebeholdning, og annulleres måske, inden de udføres
- g) handelsordrer, der afgives, eller transaktioner, der gennemføres, på eller omkring et bestemt tidspunkt, når referencekurserne, afregningskurserne og værdierne beregnes, og medfører kursændringer, der kan påvirke sådanne kurser og værdier.

Artikel 5

Manipulerende adfærd i tilknytning til anvendelse af fingerede planer eller andre former for bedrag eller påfund

Ved anvendelsen af artikel 1, stk. 1, nr. 2), litra b), i direktiv 2003/6/EF og uanset eksemplerne i direktivets artikel 1, stk. 1, nr. 2), andet afsnit, sikrer medlemsstaterne, at markedsdeltagerne og de kompetente myndigheder, når de undersøger transaktioner eller handelsordrer, tager hensyn til følgende signaler, der ikke udgør en udtømmende liste, og som ikke nødvendigvis skal betragtes som kursmanipulation i sig selv:

- a) før eller efter at personer har afgivet handelsordrer eller gennemført transaktioner, udbreder de samme eller tilknyttede personer urigtige eller vildledende oplysninger
- b) personer har afgivet handelsordrer eller gennemført transaktioner, før eller efter at de samme eller tilknyttede personer har udarbejdet eller udbredt analyser eller investeringsanbefalinger, som er fejlagtige, tendentiøse eller påviseligt påvirket af væsentlige interesser.

Artikel 6

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme nærværende direktiv senest den 12. oktober 2004. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser og en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og nærværende direktiv.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til nærværende direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastlægger reglerne for denne henvisning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af nærværende direktiv.

Artikel 7

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 8

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 2003.

På Kommissionens vegne

Frederik BOLKESTEIN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2003/125/EF

af 22. december 2003

om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til redelig fremlæggelse af investeringsanbefalinger og oplysning om interessekonflikter

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug) ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 10, sjette led,

efter høring af Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg ⁽²⁾ med henblik på teknisk rådgivning, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er nødvendigt, at personer, der til distributionskanaler eller offentligheden udarbejder eller udbreder oplysninger med anbefalinger eller forslag vedrørende en investeringsstrategi, efterlever harmoniserede standarder for redelig, klar og nøjagtig fremlæggelse af oplysninger og for afsløring af interesser og interessekonflikter. Især forudsætter markedsintegriteten høje standarder for nøjagtighed, redelighed og gennemsigtighed, når der fremlægges oplysninger med anbefalinger eller forslag vedrørende en investeringsstrategi.
- (2) Anbefalinger eller forslag vedrørende en investeringsstrategi fremsættes enten eksplicit (såsom »køb«, »behold« eller »sælg«) eller implicit (med henvisning til et kursmål eller på anden måde).
- (3) Investeringsrådgivning, der gives i form af personlige anbefalinger til en kunde med hensyn til en eller flere transaktioner vedrørende finansielle instrumenter (især uformelle anbefalinger om kortfristede investeringer, som stammer fra et investeringsselskabs eller et kreditinstituts salgs- eller handelsafdeling, og som fremsættes over for deres kunder), og som sandsynligvis ikke vil blive offentliggjort, bør ikke i sig selv betragtes som anbefalinger i dette direktivs forstand.
- (4) Investeringsanbefalinger, der kan danne grundlag for investeringsbeslutninger, bør udarbejdes og udbredes med stor omhu for at forhindre vildledning af markedsdeltagerne.
- (5) Identiteten på den person, der udarbejder investeringsanbefalingerne, og hans forretningsregler og den pågældende kompetente myndigheds identitet bør offentliggøres, da det kan være en værdifuld oplysning for investorerne i forbindelse med deres investeringsbeslutninger.

- (6) Anbefalingerne bør fremlægges klart og nøjagtigt.
- (7) Personer, der anbefaler eller foreslår en investeringsstrategi, kan i deres udtalelse i investeringsanbefalingerne være påvirket af egne interesser eller interessekonflikter. For at sikre at oplysningernes objektivitet og pålidelighed kan vurderes, bør der fremlægges passende oplysninger om betydelige finansielle interesser i de finansielle instrumenter, hvorom der gives oplysninger med anbefaling af investeringsstrategier, eller om interessekonflikter eller kontrolforhold med hensyn til den udsteder, som oplysningerne direkte eller indirekte vedrører. Dette direktiv bør dog ikke pålægge de relevante personer, der udarbejder investeringsanbefalinger, at bryde effektive informationsbarrierer, der er etableret for at forhindre interessekonflikter.
- (8) Investeringsanbefalinger kan udbredes i uændret, ændret eller forkortet form af en anden person end den, der har udarbejdet dem. Den måde, hvorpå personer, der udbreder oplysninger, håndterer sådanne anbefalinger, kan have en betydelig virkning på investorenes vurdering af anbefalingerne. Især kan kendskabet til identiteten på den person, der udbreder investeringsanbefalinger, hans forretningsregler eller det omfang, hvori den oprindelige anbefaling er blevet ændret, være en værdifuld oplysning for investorerne i forbindelse med deres investeringsbeslutninger.
- (9) Når investeringsanbefalinger sættes på internettet, bør det ske i overensstemmelse med reglerne for videregivelse af personoplysninger til tredjelande som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽³⁾.
- (10) Kreditvurderingsbureauer afgiver udtalelse om en bestemt udsteders kreditværdighed eller et finansielt instruments kvalitet på et givet tidspunkt. Disse udtalelser udgør ikke i sig selv en anbefaling i dette direktivs forstand. Kreditvurderingsbureauer bør dog overveje at indføre interne politikker og procedurer, som skal sikre, at de kreditvurderinger, de offentliggør, fremlægges på redelig måde, og at de i tilstrækkeligt omfang afslører betydelige interesser eller interessekonflikter vedrørende de finansielle instrumenter eller udstedere, som deres kreditvurdering vedrører.

⁽¹⁾ EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

⁽²⁾ Udvalget blev oprettet ved Kommissionens afgørelse 2001/527/EF (EFT L 191 af 13.7.2001, s. 43).

⁽³⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

- (11) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 11, og artikel 10 i den europæiske konvention om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. I denne forbindelse hindrer direktivet på ingen måde medlemsstaterne i at anvende deres forfatningsregler om presse- og ytringsfrihed.
- (12) De foranstaltninger, der fastsættes i dette direktiv, er i overensstemmelse med Det Europæiske Værdipapirudvalgs udtalelse —
- 5) »relevant person«: en fysisk eller juridisk person, der udarbejder eller udbreder anbefalinger som led i udøvelsen af sit erhverv eller som led i sine forretninger
- 6) »udsteder«: udsteder af et finansielt instrument, som anbefalingen vedrører direkte eller indirekte
- 7) »distributionskanaler«: en kanal, hvorigennem oplysninger offentliggøres eller sandsynligvis vil blive offentliggjort. Ved »oplysninger, der sandsynligvis vil blive offentliggjort« forstås oplysninger, som et stort antal personer har adgang til
- 8) »hensigtsmæssig regulering«: enhver form for regulering, herunder selvregulering, der er indført i medlemsstaterne som omhandlet i direktiv 2003/6/EF.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL II

FREMLÆGGELSE AF ANBEFALINGER

KAPITEL I

DEFINITIONER

Artikel 1

Definitioner

Ved anvendelse af dette direktiv gælder følgende definitioner ud over dem, der er fastsat i direktiv 2003/6/EF. I dette direktiv forstås ved:

- 1) »investeringselskab«: en person som defineret i artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 93/22/EØF ⁽¹⁾
- 2) »kreditinstitut«: en person som defineret i artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF ⁽²⁾
- 3) »anbefaling«: analyser eller andre oplysninger til distributionskanaler eller offentligheden med eksplicitte eller implicitte anbefalinger eller forslag vedrørende en investeringsstrategi med hensyn til et eller flere finansielle instrumenter eller udstedere af finansielle instrumenter, herunder udtalelser om sådanne instrumenters nuværende eller fremtidige værdi eller kurs
- 4) analyser eller andre oplysninger med anbefalinger eller forslag vedrørende en investeringsstrategi:
 - a) oplysninger, der direkte eller indirekte er udtryk for en særlig investeringsanbefaling vedrørende et finansielt instrument eller en udsteder af finansielle instrumenter, og som fremlægges af en uafhængig analytiker, et investeringselskab, et kreditinstitut, andre personer, hvis hovederhverv består i at udarbejde anbefalinger, eller en fysisk person, der arbejder for dem i henhold til en ansættelseskontrakt eller på anden måde
 - b) oplysninger, der fremlægges af andre personer end dem, der er nævnt i litra a), og som direkte anbefaler en bestemt investeringsbeslutning vedrørende et finansielt instrument

Artikel 2

Identiteten på de personer, der udarbejder anbefalinger

1. Medlemsstaterne påser, at der er indført en hensigtsmæssig regulering, som sikrer, at alle anbefalinger klart og tydeligt giver oplysning om identiteten på den person, der er ansvarlig for udarbejdelsen af dem, især navn og jobbetegnelse på den person, der har udarbejdet anbefalingen, og navnet på den juridiske person, der er ansvarlig for udarbejdelsen af den.

2. Hvis den relevante person er et investeringsselskab eller et kreditinstitut, skal medlemsstaterne kræve, at identiteten på den relevante kompetente myndighed oplyses.

Hvis den relevante person hverken er et investeringsselskab eller et kreditinstitut, men omfattes af selvreguleringsstandarder eller adfærdskodekser, skal medlemsstaterne sikre, at der offentliggøres en henvisning til disse standarder eller kodekser.

3. Medlemsstaterne påser, at der er indført en hensigtsmæssig regulering, som sikrer, at kravene i stk. 1 og 2 tilpasses, så de ikke er urimelige i tilfælde af, at anbefalingerne ikke foreligger skriftligt. En sådan tilpasning kan omfatte en henvisning til det sted, hvor offentligheden kan få let og direkte adgang til oplysningerne, såsom den relevante persons websted.

4. Stk. 1 og 2 gælder ikke for journalister, der er undergivet en tilsvarende hensigtsmæssig regulering i medlemsstaterne, herunder en tilsvarende hensigtsmæssig selvregulering, forudsat at en sådan regulering får samme virkninger som omhandlet i stk. 1 og 2.

Artikel 3

Generel standard for redelig fremlæggelse af anbefalinger

1. Medlemsstaterne påser, at der er indført en hensigtsmæssig regulering, som garanterer, at alle relevante personer udviser rimelig omhu for at sikre:

- a) at der skelnes klart mellem faktiske forhold og fortolkninger, skøn, udtalelser og andre former for oplysninger, der ikke er faktuelle

⁽¹⁾ EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27.

⁽²⁾ EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1.

b) at alle kilder er pålidelige, eller at det klart anføres, hvis der er tvivl om, hvorvidt en kilde er pålidelig

c) at alle fremskrivninger, prognoser og kursmål klart angives som sådanne, og at de væsentlige antagelser ved udarbejdelsen eller brugen af dem angives.

2. Medlemsstaterne påser, at der er indført en hensigtsmæssig regulering, som sikrer, at kravene i stk. 1 tilpasses, så de ikke er urimelige i tilfælde af, at anbefalingerne ikke foreligger skriftligt.

3. Medlemsstaterne kræver, at alle relevante personer udviser rimelig omhu for at sikre, at alle anbefalinger kan underbygges som værende rimelige efter anmodning fra de kompetente myndigheder.

4. Stk. 1 og 3 gælder ikke for journalister, der er undergivet en tilsvarende hensigtsmæssig regulering i medlemsstaterne, herunder en tilsvarende hensigtsmæssig selvregulering, forudsat af en sådan regulering får samme virkninger som omhandlet i stk. 1 og 3.

Artikel 4

Yderligere forpligtelser i forbindelse med redelig fremlæggelse af anbefalinger

1. Ud over forpligtelserne i artikel 3 skal medlemsstaterne, hvis den relevante person er en uafhængig analytiker, et investeringselskab, et kreditinstitut, en dermed forbundet juridisk person, andre relevante personer, hvis hovederhverv består i at udarbejde anbefalinger, eller en fysisk person, der arbejder for dem i henhold til en ansættelseskontrakt eller på anden måde, påse, at der er indført en hensigtsmæssig regulering, som garanterer, at denne person udviser rimelig omhu for mindst at sikre:

a) at alle væsentlige kilder er anført, hvor det er hensigtsmæssigt, herunder den pågældende udsteder, og at det oplyses, om anbefalingen er blevet fremlagt for denne udsteder og derefter ændret, inden den er blevet udbredt

b) at der gives en fyldestgørende oversigt over ethvert vurderingsgrundlag eller enhver metode, der anvendes ved evaluering af et finansielt instrument eller en udsteder af et finansielt instrument eller ved fastsættelse af et mål for kursen på et finansielt instrument

c) at der gives en fyldestgørende redegørelse for betydningen af alle anbefalinger, der gives, f.eks. »køb«, »sælg« eller »behold«, hvilket kan omfatte tidshorisonten for den investering, som anbefalingen vedrører, og at der angives en hensigtsmæssig risikoadvarsel, herunder en følsomhedsanalyse af de relevante antagelser

d) at der henvises til den eventuelle planlagte hyppighed, hvormed anbefalingen ajourføres, og til eventuelle større ændringer i den tidligere meddelte dækningspolitik

e) at det tidspunkt, hvor anbefalingen første gang blev frigivet til distribution, anføres klart og tydeligt, og at de finansielle instrumenters kurser angives med relevant dato og tidspunkt

f) at der, hvis en anbefaling afviger fra en anbefaling om samme finansielle instrument eller udsteder, som er fremlagt i den umiddelbart foregående tolv månedersperiode før dens frigivelse, klart og tydeligt gøres opmærksom på denne ændring samtidig med datoen for den tidligere anbefaling.

2. Medlemsstaterne sikrer, at det i de tilfælde, hvor kravene i stk. 1, litra a), b) eller c), ikke står i rimeligt forhold til anbefalingens længde, er tilstrækkeligt, at der i selve anbefalingen henvises klart og tydeligt til det sted, hvor offentligheden kan få let og direkte adgang til de ønskede oplysninger, såsom et direkte internet-link til oplysningerne på den relevante persons websted, forudsat at den metode eller det vurderingsgrundlag, der er anvendt, ikke er blevet ændret.

3. Medlemsstaterne påser, at der er indført en hensigtsmæssig regulering, som sikrer, at kravene i stk. 1 tilpasses, så de ikke er urimelige i tilfælde af, at anbefalingerne ikke foreligger skriftligt.

Artikel 5

Generel standard for oplysning om interesser og interessekonflikter

1. Medlemsstaterne påser, at der er indført en hensigtsmæssig regulering, som sikrer, at relevante personer giver oplysning om alle forbindelser og forhold, der med rimelighed kan forventes at skade anbefalingens objektivitet, især hvis de relevante personer har en betydelig finansiell interesse i et eller flere af de finansielle instrumenter, som anbefalingen vedrører, eller en betydelig interessekonflikt med en udsteder, som anbefalingen vedrører.

Hvis den relevante person er en juridisk person, gælder dette krav også for enhver juridisk eller fysisk person, der arbejder for denne i henhold til en ansættelseskontrakt eller på anden måde, og som har været involveret i udarbejdelsen af anbefalingen.

2. Hvis den relevante person er en juridisk person, skal de oplysninger, der skal meddeles i overensstemmelse med stk. 1, indeholde mindst følgende:

a) den relevante persons eller dermed forbundne juridiske personers interesser eller interessekonflikter, hvortil personer, der er involveret i udarbejdelsen af anbefalingen, har adgang eller med rimelighed kan forventes at have adgang

b) den relevante persons eller dermed forbundne juridiske personers interesser eller interessekonflikter, der er bekendt for de personer, som, selv om de ikke var involveret i udarbejdelsen af anbefalingen, havde eller med rimelighed kunne forventes at have haft adgang til anbefalingen, inden den blev udbredt til kunderne eller offentligheden.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der er indført en hensigtsmæssig regulering, som sikrer, at selve anbefalingen omfatter de oplysninger, der er fastsat i stk. 1 og 2. Hvis sådanne oplysninger ikke står i rimeligt forhold til anbefalingens længde, er det tilstrækkeligt at der i selve anbefalingen henvises klart og tydeligt til det sted, hvor offentligheden kan få let og direkte adgang til oplysningerne, såsom et direkte internet-link til oplysningerne på den relevante persons websted.

4. Medlemsstaterne påser, at der er indført en hensigtsmæssig regulering, som sikrer, at kravene i stk. 1 tilpasses, så de ikke er urimelige i tilfælde af, at anbefalingerne ikke foreligger skriftligt.

5. Stk. 1 og 3 gælder ikke for journalister, der er undergivet en tilsvarende hensigtsmæssig regulering i medlemsstaterne, herunder en tilsvarende hensigtsmæssig selvregulering, forudsat af en sådan regulering får samme virkninger som omhandlet i stk. 1 og 3.

Artikel 6

Supplerende forpligtelser i forbindelse med oplysning om interesser eller interessekonflikter

1. Ud over forpligtelserne i artikel 5 kræver medlemsstaterne, at alle anbefalinger, der udarbejdes af en uafhængig analytiker, et investeringsselskab, et kreditinstitut, en dermed forbundet juridisk person eller andre relevante personer, hvis hovederhverv består i at udarbejde anbefalinger, klart og tydeligt skal indeholde følgende oplysninger om deres interesser og interessekonflikter:

- a) Større aktieposter mellem den relevante person eller en dermed forbundet juridisk person på den ene side og udstederen på den anden side. Disse større aktieposter omfatter mindst følgende tilfælde:
- aktieposter på over 5 % af udstederens samlede udstedte aktiekapital ejes af den relevante person eller en dermed forbundet juridisk person, eller
 - aktieposter på over 5 % af den relevante persons eller en dermed forbundet juridisk persons samlede udstedte aktiekapital ejes af udstederen.

Medlemsstaterne kan fastsætte lavere tærskler end de 5 %, der er anført i disse to tilfælde.

- b) Andre betydelige finansielle interesser, som den relevante person eller en dermed forbundet juridisk person har i forhold til udstederen.
- c) Hvor det er relevant — en erklæring om, at den relevante person eller en dermed forbundet juridisk person er market maker eller tilfører likviditet i forbindelse med udstederens finansielle instrumenter.
- d) Hvor det er relevant — en erklæring om, at den relevante person eller en dermed forbundet juridisk person i de foregående 12 måneder har været »lead manager« eller »co-lead manager« for eventuelle offentliggjorte udbud af udstederens finansielle instrumenter.

e) Hvor det er relevant — en erklæring om, at den relevante person eller en dermed forbundet juridisk person har indgået andre aftaler med udstederen om levering af investeringsbankydelse, forudsat at dette ikke vil medføre afsløring af fortrolige kommercielle oplysninger, og at aftalen har været i kraft i de foregående 12 måneder eller har givet anledning til kompensation eller løfte om kompensation i samme periode.

f) Hvor det er relevant — en erklæring om, at den relevante person eller en dermed forbundet juridisk person har indgået en aftale med udstederen om udarbejdelse af anbefalingen.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der gives generelle oplysninger om de faktiske organisatoriske og administrative ordninger, der er indført hos investeringsselskabet eller kreditinstituttet for at forebygge og undgå interessekonflikter med hensyn til anbefalinger, herunder informationsbarrierer.

3. Medlemsstaterne kræver, at kravet efter artikel 5, stk. 1, andet afsnit, for fysiske eller juridiske personer, der arbejder for et investeringsselskab eller et kreditinstitut i henhold til en ansættelseskontrakt eller på anden måde, og som var involveret i udarbejdelsen af anbefalingen, især skal omfatte oplysninger om, hvorvidt sådanne personers vederlag er knyttet til de investeringsbanktransaktioner, der udføres af investeringsselskabet, kreditinstituttet eller en dermed forbundet juridisk person.

Hvis disse fysiske personer modtager eller køber udstederens aktier, inden de udbydes til offentligheden, skal den kurs, hvortil aktierne blev erhvervet, samt købstidspunktet også oplyses.

4. Medlemsstaterne kræver, at investeringsselskaber og kreditinstitutter hvert kvartal oplyser, hvor stor en andel af alle anbefalinger der er »køb«, »behold«, »sælg« eller indeholder tilsvarende vilkår, og hvor stor en andel af udstedere svarende til hver af disse kategorier, investeringsselskabet eller kreditinstituttet har leveret væsentlige investeringsbankydelse til i de foregående 12 måneder.

5. Medlemsstaterne sikrer, at selve anbefalingen omfatter de oplysninger, der kræves i stk. 1-4. Hvis kravene i stk. 1-4 ikke står i rimeligt forhold til anbefalingens længde, er det tilstrækkeligt, at der i selve anbefalingen henvises klart og tydeligt til det sted, hvor offentligheden kan få let og direkte adgang til sådanne oplysninger, såsom et direkte internet-link til oplysningerne på investeringsselskabets eller kreditinstituttets websted.

6. Medlemsstaterne påser, at der er indført en hensigtsmæssig regulering, som sikrer, at kravene i stk. 1 tilpasses, så de ikke er urimelige i tilfælde af, at anbefalingerne ikke foreligger skriftligt.

KAPITEL III

UDBREDELSE AF ANBEFALINGER, SOM ER UDARBEJDET AF TREDJEMAND

Artikel 7

Identiteten på de personer, der udbreder anbefalinger

Medlemsstaterne påser, at der er indført en hensigtsmæssig regulering, som sikrer, at identiteten på den relevante person, der på eget ansvar udbreder anbefalinger udarbejdet af tredjemand, angives klart og tydeligt i anbefalingen.

Artikel 8

Generel standard for udbredelse af anbefalinger

Medlemsstaterne påser, at der er indført en hensigtsmæssig regulering, som i tilfælde, hvor en anbefaling udarbejdet af tredjemand ændres væsentligt i de udbredte oplysninger, sikrer, at oplysningerne klart og detaljeret angiver den væsentlige ændring. Hvis den væsentlige ændring består i en ændring af anbefalingens retning (f.eks. en ændring af en anbefaling om »køb« til en anbefaling om »behold« eller »sælg« eller omvendt), skal medlemsstaterne sikre, at kravene i artikel 2-5 vedrørende de personer, der udarbejder anbefalingen, opfyldes af den person, der udbreder anbefalingen, for så vidt angår den væsentlige ændring.

Medlemsstaterne påser desuden, at der er indført en hensigtsmæssig regulering, som sikrer, at relevante juridiske personer, der selv eller gennem fysiske personer udbreder en væsentligt ændret anbefaling, har en formel skriftlig politik, som indebærer, at personer, der modtager oplysningerne, kan blive henvist til, hvor de kan få adgang til identiteten på den, der har udarbejdet anbefalingen, selve anbefalingen og oplysningerne om interesser eller interessekonflikter for den person, der har udarbejdet anbefalingen, forudsat at disse elementer er offentligt tilgængelige.

Stk. 1 og 2 gælder ikke for nyhedsrapportering om anbefalinger, som er udarbejdet af tredjemand, når anbefalingernes indhold ikke er blevet ændret.

I tilfælde af udbredelse af et resume af en anbefaling, der er udarbejdet af tredjemand, sikrer de relevante personer, der udbreder det, at det er klart og ikke er vildledende, og at det angiver kildedokument og det sted, hvor offentligheden kan få let og direkte adgang til oplysninger om kildedokumentet, forudsat at de er offentligt tilgængelige.

Artikel 9

Supplerende forpligtelser for investeringsselskaber og kreditinstitutter

Ud over forpligtelserne i artikel 7 og 8 kræver medlemsstaterne følgende, når den relevante person er et investeringsselskab, et kreditinstitut eller en fysisk person, der arbejder for sådanne personer i henhold til en ansættelseskontrakt eller på anden måde, og udbreder anbefalinger udarbejdet af tredjemand:

a) navnet på investeringsselskabets eller kreditinstituttets kompetente myndighed skal angives klart og tydeligt

b) hvis den person, der har udarbejdet anbefalingen, ikke allerede har udbredt den gennem en distributionskanal, skal kravene i artikel 6 vedrørende de personer, der udarbejder anbefalinger, gælde for de personer, der udbreder anbefalinger

c) hvis investeringsselskabet eller kreditinstituttet har ændret anbefalingen væsentligt, skal kravene i artikel 2-6 vedrørende personer, der udarbejder anbefalinger, være opfyldt.

KAPITEL IV

SLUTBESTEMMELSER

Artikel 10

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme nærværende direktiv senest den 12. oktober 2004. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser og en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og nærværende direktiv.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til nærværende direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastlægger reglerne for denne henvisning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af nærværende direktiv.

Artikel 11

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 12

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 2003.

På Kommissionens vegne

Frederik BOLKESTEIN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2003/126/EF

af 23. december 2003

om analysemetoder til bestemmelse af animalske bestanddele med henblik på officiel kontrol af foderstoffer

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

Artikel 1

under henvisning til Rådets direktiv 70/373/EØF af 20 juli 1970 om indførelse af fælles prøveudtagnings- og analysemetoder til kontrol af levnedsmidler ⁽¹⁾, særlig artikel 2, og

Medlemsstaterne fastsætter, at hvis der foretages en officiel analyse af foderstoffer med henblik på officiel kontrol af tilstedeværelse af, identificering af og/eller skøn over indholdet af animalske bestanddele i foderstoffer inden for rammerne af det samordnede kontrolprogram på foderstofområdet i henhold til Rådets direktiv 95/53/EF ⁽²⁾, skal den foretages i overensstemmelse med bestemmelserne i bilaget til nærværende direktiv.

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 2

(1) Ifølge direktiv 70/373/EØF skal den officielle kontrol med foderstoffer til konstatering af, om de betingelser, der er fastsat på grundlag af administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om foderstoffernes beskaffenhed og sammensætning, er opfyldt, foretages efter fællesskabsprøveudtagningsmåder og -analysemetoder.

Medlemsstaterne sikrer, at laboratorier, der foretager officiel kontrol af tilstedeværelsen af animalske bestanddele i foderstoffer, regelmæssigt deltager i præstationsprøvnings af analysemetoderne, og at laboratoriepersonalet, der foretager analyser, har den fornødne uddannelse.

(2) Bestemmelser om mærkning af foderstoffer og krav om forbud mod anvendelsen af visse typer af animalske proteiner i foderstoffer til visse kategorier af dyr gør det nødvendigt at fastlægge pålidelige analysemetoder for at fastslå deres tilstedeværelse og i givet fald deres procentdel.

Artikel 3

(3) Den metode, der er beskrevet i Kommissionens direktiv 98/88/EF af 13. november 1998 om retningslinjer for identificering af og skøn over indhold af animalske bestanddele i foderstoffer ved mikroskopi med henblik på officiel kontrol af foderstoffer ⁽³⁾, er i øjeblikket den eneste validerede metode til kontrol af tilstedeværelse af animalske proteiner, herunder proteiner, der er behandlet ved 133 °C/3 bar/20 min., i foderstoffer.

Direktiv 98/88/EF ophæves.

Henvisninger til det ophævede direktiv betragtes som henvisninger til nærværende direktiv.

(4) For nylig viste en ringtest med henblik på bestemmelse af forarbejdede animalske proteiner, at forskellig anvendelse af mikroskopitesten i direktiv 98/88/EF resulterede i betydelige forskelle i metodens følsomhed, specificitet og nøjagtighed. For at harmonisere og forbedre bestemmelsen af forarbejdede animalske proteiner bør bestemmelserne vedrørende mikroskopimetoden specificeres yderligere og gøres bindende. Det er nødvendigt at sikre, at de, der anvender metoden, har en hensigtsmæssig uddannelse, eftersom resultatet afhænger af vedkommendes færdigheder.

Artikel 4

(5) Direktiv 98/88/EF bør derfor erstattes.

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. juli 2004. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser og en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

(6) De i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

⁽¹⁾ EFT L 170 af 3.8.1970, s. 2. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36).

⁽²⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 45.

⁽³⁾ EFT L 265 af 8.11.1995, s. 17. Senest ændret ved direktiv 2001/46/EF (EFT 234 af 1.9.2001, s. 55).

Artikel 5

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 2003.

På Kommissionens vegne
David BYRNE
Medlem af Kommissionen

BILAG

Betingelser for påvisning af, identificering af eller skøn over indhold af animalske bestanddele i foderstoffer ved mikroskopi**1. Formål og anvendelsesområde**

Disse betingelser anvendes ved påvisning af indhold af animalske bestanddele (defineret som produkter fra forarbejdning af kroppe og kropsdele af pattedyr, fjerkræ og fisk) i foderstoffer ved hjælp af mikroskopi inden for rammerne af det samordnede kontrolprogram på foderstofområdet i henhold til Rådets direktiv 95/53/EF. Forudsat at metoderne i dette bilag bruges i forbindelse med alle officielle prøver, kan der foretages endnu en prøve ved at anvende varierende eller alternative metoder for at forbedre påvisningen af visse typer animalske bestanddele eller yderligere specificere de animalske bestanddeles oprindelse. Endvidere kan der anvendes en varierende protokol ved undersøgelse af visse særlige animalske bestanddele, som f.eks. plasma eller knogler i talg (se også punkt 9), hvis disse analyser foretages som supplement til analyserne i det samordnede kontrolprogram.

2. Følsomhed

Afhængigt af arten af de animalske bestanddele kan der påvises meget små mængder (< 0,1 %) i foderstoffer.

3. Princip

En repræsentativ prøve, der er udtaget i overensstemmelse med bestemmelserne i Kommissionens direktiv 76/371/EØF af 1. marts 1976 om fastsættelse af fællesskabsmåder for udtagning af prøver til den officielle kontrol med foderstoffer (⁽¹⁾), og som har gennemgået en passende forberedelse, anvendes til identificeringen. Følgende protokol egner sig til håndtering af fødevarer med lavt vandindhold. Foder med et vandindhold på over 14 % skal tørres (kondenseres) inden håndteringen. Særligt foder eller særlige fodermidler (f.eks. fedtstoffer og olier) skal behandles på en speciel måde (se punkt 9). Animalske bestanddele identificeres ud fra typiske kendetegn, der kan identificeres ved mikroskopi (bl.a. muskelfibre og andre kødpartikler, brusk, knogler, horn, hår, børster, fjer, æggeskaller, fiskeben og skæl). Identificeringen skal foretages både på sigtefraktionen (6.1) og det koncentrerede sediment (6.2) af prøven.

4. Reagenser4.1. *Immersionsvæsker*

4.1.1. Chloralhydrat (vandigt, 60 % w/v)

4.1.2. Lud (NaOH 2,5 % w/v eller KOH 2,5 % w/v) for sigtefraktioner

4.1.3. Paraffinolie eller glycerol (viskositet: 68-81) for mikroskopiobservationer i sedimentet

4.2. *Skyllevæsker*

4.2.1. Alkohol, 96 %

4.2.2. Acetone

4.3. *Koncentreringsmiddel*

4.3.1. Tetrachlorethylen (densitet 1,62)

4.4. *Farvningsreagenser*

4.4.1. Jod/kaliumjodid-opløsning (2 g kaliumjodid opløses i 100 ml vand, og der tilsættes 1 g jod under hyppig omrøsten)

4.4.2. Alizarin red (2,5 ml 1M saltsyre fortyndes i 100 ml vand, og der tilsættes 200 mg alizarin red til opløsningen)

4.4.3. Cystin-reagens (2 g blyacetat og 10 g NaOH i 100 ml H₂O)

4.4.4. Jod/kaliumjodid-opløsning (opløst i 70 % ethanol)

(¹) EFT L 102 af 15.4.1976, s. 1.

4.5. *Blegemiddel*

4.5.1. Natriumhypochlorit-opløsning, som fås i handelen (9,6 % aktivt chlor)

5. **Udstyr og hjælpemidler**

5.1. Analysevægt (nøjagtighed 0,01 g undtagen for koncentreret sediment: 0,001 g)

5.2. Udstyr til findeling (mølle eller morter, specielt til foder indeholdende > 15 % fedt i analyse)

5.3. Sigte med kvadratiske masker med en maskevidde på højst 0,50 mm

5.4. Skilletragt eller bægerglas med konisk bund

5.5. Stereomikroskop (mindst 40 ' forstørrelse)

5.6. Sammensat mikroskop (mindst 400 ' forstørrelse) med lystransmission eller polariseret lys

5.7. Standard laboratorieglassudstyr

Alt udstyr rengøres omhyggeligt. Skilletrakte og glasudstyr rengøres i en vaskemaskine. Sigter rengøres ved brug af en børste med stive børster.

6. **Fremgangsmåde**

Foder i pilleform kan sigtes på forhånd, hvis begge fraktioner analyseres som separate prøver.

En prøve på mindst 50 g skal behandles (om nødvendigt forsigtig knusning ved hjælp af passende findelingsudstyr (5.2) for at opnå en passende struktur). Det findelte materiale deles i to repræsentative dele, én på mindst 5 g til sigtefraktionering (6.1) og én på mindst 5 g til sedimentkoncentrering (6.2). Det anbefales at benytte farvning med farvningsreagenser (6.3) til identifikation.

Til angivelse af det animalske proteins art eller partiklernes oprindelse kan anvendes et beslutningsstøttesystem, som f.eks. ARIES, og referenceprøver kan dokumenteres.

6.1. *Identifikation af animalske bestanddele i sigtefraktionerne*

Mindst 5 g prøve deles i to fraktioner ved sigtning (5.3).

Fraktionen (fraktionerne) med store partikler (eller en repræsentativ del deraf) spredes ud i et tyndt lag på et passende underlag og screenes systematisk for animalske bestanddele under stereomikroskop ved forskellige forstørrelser (5.5).

Objektglas med fraktionen (fraktionerne) med fine partikler screenes systematisk for animalske bestanddele under sammensat mikroskop ved forskellige forstørrelser (5.6).

6.2. *Identifikation af animalske bestanddele i koncentreret sediment*

En prøve på mindst 5 g afvejes med en nøjagtighed på 0,01 g i en skilletragt eller et bægerglas med konisk bund og behandles med mindst 50 ml tetrachlorethylen (4.3.1). Blandingen omrystes/omrøres flere gange.

— Hvis der anvendes en lukket skilletragt, skal sedimentet henstå tilstrækkelig længe (mindst 3 minutter), før sedimentet skilles fra. Der omrystes på ny, og sedimentet henstår igen mindst 3 minutter. Sedimentet skilles igen fra.

— Anvendes der et åbent bægerglas, skal sedimentet henstå mindst 5 minutter, før sedimentet skilles fra.

Hele sedimentet tørres og vejes med en nøjagtighed på 0,001 g. Vejning er kun påkrævet, hvis der ønskes et skøn over indholdet. Hvis sedimentet består af mange store partikler, kan det deles i to fraktioner ved sigtning (5.3). Det tørrede sediment undersøges for knoglebestanddele under stereomikroskop (5.5) og sammensat mikroskop (5.6).

6.3. Brug af immersionsvæsker og farvningsreagenser

Identifikation af animalske bestanddele ved mikroskopi kan lettes ved brug af specielle immersionsvæsker og farvningsreagenser.

- Chloralhydrat (4.1.1): Ved forsigtig opvarmning ses cellestrukturene tydeligere, da stivelseskorn gelatinerer, og uønsket celleindhold fjernes.
- Lud (4.1.2): Enten natriumhydroxid eller kaliumhydroxid renser fodermaterialet og gør det nemmere at påvise muskelfibre, hår og andre keratinholdige strukturer.
- Paraffinolie og glycerol (4.1.3): Knoglebestanddele kan tydeligt identificeres i denne immersionsvæske, da de fleste behuler forbliver luftfyldte og fremtræder som sorte huller med en størrelse på ca. 5-15 µm.
- Jod/kaliumjodid-opløsning (4.4.1): Benyttes til påvisning af stivelse (blåviolet farve) og protein (orange gul farve). Kan eventuelt fortyndes.
- Alizarin red-opløsning (4.4.2): Rød/pink-farvning af knogler, fiskeben og skæl. Inden sedimentet tørres (se afsnit 6.2), hældes det samlede sediment i et reagensglas og skylles to gange med ca. 5 ml alkohol (4.2.1) (der anvendes vortex-apparat, opløsningsmidlet skal henstå ca. et minut, så det bundfælder sig, før det hældes fra). Inden anvendelsen af dette farvningsreagens skal sedimentet bleges ved at tilsætte mindst 1 ml natriumhypochlorit-opløsning (4.5.1). Lad reaktionen fortsætte i 10 minutter. Røret fyldes med vand, sedimentet henstår 2-3 minutter, og vandet og de suspenderede partikler hældes fra. Sedimentet renses yderligere to gange med ca. 10 ml vand (der anvendes vortex-apparat, lad henstå, og hæld hver gang vandet fra). To til ti eller flere dråber (afhængigt af restkoncentrationen) alizarin red-opløsning tilsættes. Blandingen rystes, og reaktionen skal have lov at finde sted nogle få sekunder. Det farvede sediment renses to gange med ca. 5 ml alkohol (4.2.1) efterfulgt af én skylning med acetone (4.2.2) (der anvendes vortex, opløsningsmidlet skal henstå ca. et minut, så det bundfælder sig, før det hældes fra). Sedimentet er nu klar til tørring.
- Cystin-reagens(4.4.3): Cystinholdige bestanddele (hår, fjer mv.) farves brunsorte ved forsigtig opvarmning.

6.4. Undersøgelse af foder, der eventuelt indeholder fiskemel

Mindst et objektglas fra den fine sigtefraktionen og fra sedimentets fine fraktion undersøges i sammensat mikroskop (se afsnit 6.1 og 6.2).

Hvis det af mærkningen fremgår, at ingredienserne omfatter fiskemel, eller hvis der er mistanke om tilstedeværelse af fiskemel, eller hvis der påvises fiskemel i den første undersøgelse, undersøges mindst to yderligere objektglas med den fine sigtefraktion fra den oprindelige prøve og den samlede sedimentfraktion.

7. Beregning og bedømmelse

Medlemsstaterne sørger for, at de procedurer, der er beskrevet i dette punkt, anvendes, når der foretages en officiel analyse med henblik på at foretage skøn over mængden (og ikke kun tilstedeværelsen) af animalske bestanddele.

Der kan kun foretages beregning, hvis de animalske bestanddele indeholder knoglefragmenter.

Knoglefragmenter af varmblodede landdyr (f.eks. pattedyr og fugle) kan i mikroskoppræparatet skelnes fra forskellige typer fiskeben ved hjælp af de typiske behuler. Andelen af animalske bestanddele i prøvematerialet kan skønnes på grundlag af:

- den skønnede andel (vægtprocent) af knoglefragmenter i det koncentrerede sediment og
- knogleandelen (vægtprocent) af de animalske bestanddele.

Skønnet skal baseres på mindst tre (om muligt) præparater og mindst fem felter pr. præparat. I foderstofblandinger indeholder det koncentrerede sediment som hovedregel ikke blot knogle- og fiskebensfragmenter, men også andre partikler med høj densitet, f.eks. mineraler, sand og forveddede plantedele.

7.1. Skønnet tal for procentdelen af knoglefragmenter

$$\% \text{ knoglefragmenter fra landdyr} = (S \times c)/W$$

$$\% \text{ fiskebens- og skælfragmenter} = (S \times d)/W$$

(S = vægten af sediment (mg), c = korrektionsfaktor (%) for den skønnede knogleandel i sedimentet, d = korrektionsfaktor (%) for den skønnede andel af fiskebens- og skælfragmenter i sedimentet, W = vægten af prøvemateriale til sedimenteringen (mg)).

7.2. Skønnet værdi for animalske bestanddele

Andelen af knogler i animalske produkter kan variere betragteligt. (I benmel er knogle-/benandelen ca. 50-60 %, og i kødmel ca. 20-30 %; i fiskemel varierer indholdet af ben og skæl med melets kategori og oprindelse, men er normalt ca. 10-20 %).

Hvis det vides, hvilken type dyremel der er til stede i prøven, kan indholdet deraf skønnes således:

$$\text{Skønnet indhold af bestanddele af landdyrprodukter (\%)} = (S \times c)/(W \times f) \times 100$$

$$\text{Skønnet indhold af bestanddele af fiskeprodukter (\%)} = (S \times c)/(W \times f) \times 100$$

(S = vægten af sediment (mg), c = korrektionsfaktor (%) for den skønnede knogleandel i sedimentet, d = korrektionsfaktor (%) for den skønnede andel af fiskebens- og skælfragmenter i sedimentet, f = korrektionsfaktor for knogle/benandelen af de animalske bestanddele i den undersøgte prøve, W = vægten af prøvemateriale til sedimenteringen (mg)).

8. Angivelse af undersøgelsens resultat

Rapporten skal mindst indeholde oplysninger om tilstedeværelsen af bestanddele fra landdyr og fra fiskemel. De forskellige tilfælde afrapporteres på følgende måde:

8.1. For så vidt angår tilstedeværelse af bestanddele fra landdyr:

- Der har ved mikroskopi ikke kunnet iagttages bestanddele fra landdyr i den forelagte prøve eller
- der har ved mikroskopi kunnet iagttages bestanddele fra landdyr i den forelagte prøve

8.2. For så vidt angår fiskemel:

- Der har ved mikroskopi ikke kunnet iagttages bestanddele fra fisk i den forelagte prøve eller:
- der har ved mikroskopi kunnet iagttages bestanddele fra fisk i den forelagte prøve.

Hvis der findes bestanddele fra fisk eller landdyr, kan rapporten over undersøgelsens resultater eventuelt yderligere anføre et skøn over indholdet af påviste bestanddele (x %, < 0,1 %, 0,1-0,5 %, 0,5-5 % eller > 5 %), eventuelt yderligere specificering af typen af landdyr og identificerede animalske bestanddele (muskelfibre, brusk, knogler, horn, hår, børster, fjer, blod, æggeskaller, fiskeben og skæl).

Hvis der foretages et skøn over indholdet af animalske ingredienser, anføres den anvendte korrektionsfaktor f.

Hvis der er påvist knoglebestanddele fra landdyr, skal der i rapporten anføres følgende:

»Det kan ikke udelukkes, at ovennævnte bestanddele hidrører fra pattedyr.«

Dette er ikke nødvendigt, hvis knoglefragmenterne fra landdyr er blevet specificeret som fragmenter fra fjerkræ eller pattedyr.

9. **Fakultativ protokol for analyse af fedt eller olie**

Følgende protokol kan anvendes ved analyse af fedt eller olie:

- Fedt i fast form opvarmes f.eks. i en mikrobølgeovn, indtil det bliver flydende
 - Ved hjælp af en pipette overføres 40 ml fedt fra bunden af prøven til et centrifugerør
 - Der centrifugeres ved 4 000 rpm i 10 minutter
 - Hvis fedtet efter centrifugering er fast, opvarmes det på ny i en mikrobølgeovn, indtil det bliver flydende. Der centrifugeres endnu en gang ved 4 000 rpm i 5 minutter
 - Halvdelen af de dekanterede urenheder overføres med en lille ske eller spatel til en lille petriskål eller et objektglas med henblik på identificering af eventuelt indhold af animalske bestanddele ved mikroskopi (kødfibre, fjer, knoglefragmenter ...). Det anbefales at bruge paraffinolie eller glycerol som immersionsvæske
 - De resterende urenheder anvendes til sedimentering som beskrevet i punkt 6.2.
-